1978. DECEMBER 14. Ára: 1,80 Ft XXXIV. ÉVFOLYAM 50. SZÁM

Ludas Matyi

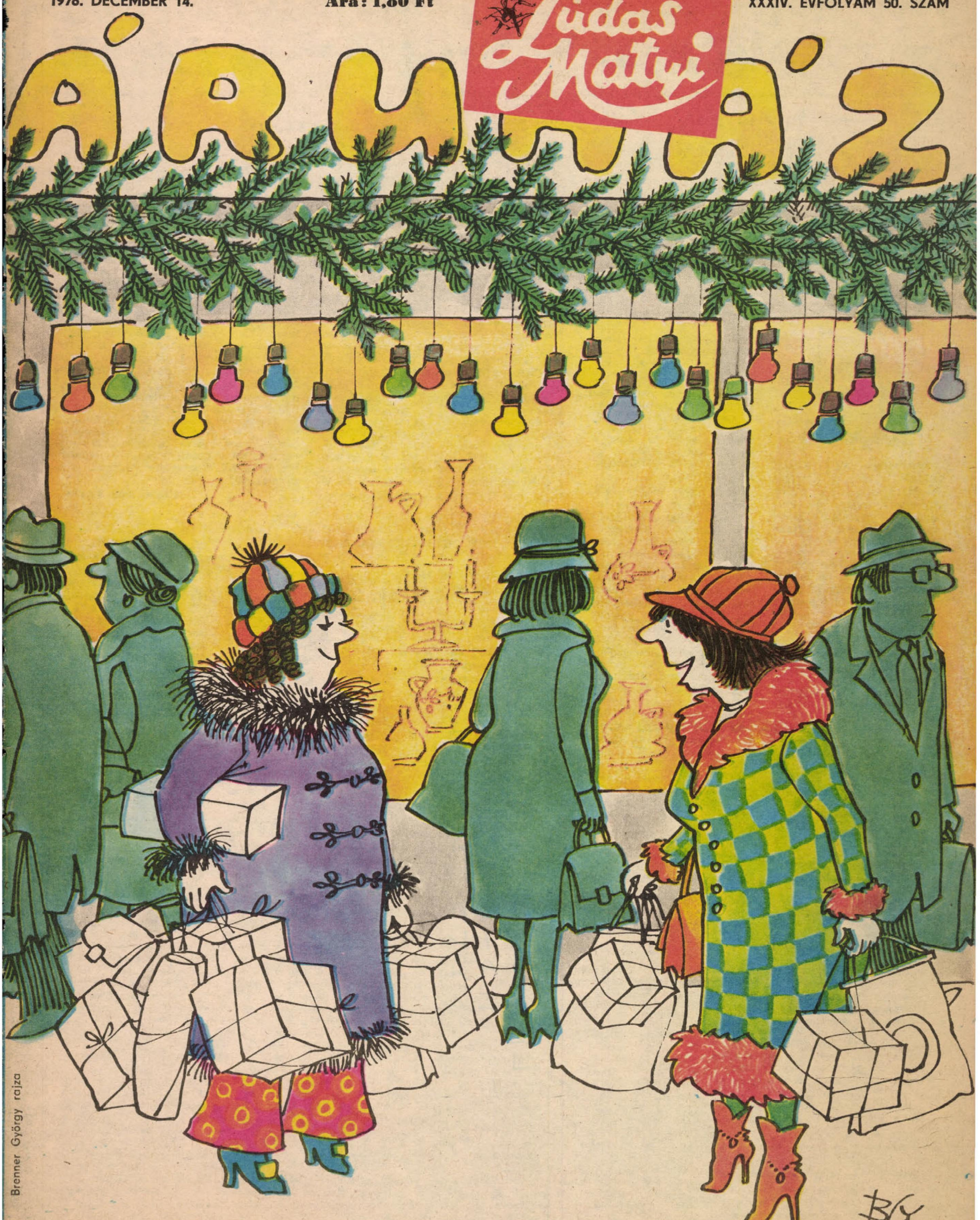

Brenner György rajza

KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS

– Látom, neked is sok emberre kell ráerőszakolni az ízlésedet...

KEDVES LUDAS!

BÉRMENTESÍTÉS NÉLKÜL

A minap a Budapesti Postaigazgatóság Hírlaposztálya nyomtatványát találtam *lakásom ajtajában* (aláhúzás tőlem, minthogy ezt rendkívül fontos körülménynek tartom) a következő sok reményt ébresztő szöveggel:

„Tisztelt Ügyfelünk!

A posta hírlapszolgálata köszönti Önt *otthonában* (sic).

Lehetővé kívánjuk tenni, hogy *lakásában* (sic!) is

kényelmesen (sic!) tájékozódjon a kül- és belföldi eseményekről ... a sajtótermékek útján. Az igényének megfelelő lapokat ... aláhúzással szíveskedjék megjelölni és mi biztosítjuk, hogy azokat a megjelenés napján reggel kézbesítjük. Ezt a nyomtatványt ... kérjük bérmentesítés nélkül a postára eljuttatni, vagy a levélszekrénybe bedobni."

A körülmények általam történt tisztázása után van szerencsém a következőket válaszolni:

„Tisztelt Szolgáltatóm!

Köszöntöm Önt munkahelyén.

Nagy · örömmel vettem volna tudomásul, hogy Ön ismét lehetővé kívánja tenni, hogy lakásomban tájékozódhassak a kül- és belföldi eseményekről. Nyomtatványuk bal felső sarkában észlelt kézzel írott megjegyzés, mely szerint „Holnap reggelre kérem a postaládára kitenni", aláírás: „Újságos" azonban felkeltete gyanúmat. Így felhívtam az Ön közönségszolgálatát, ahol arról tájékoztattak, hogy ellentétben felhívásukkal, szó sincs arról, miszerint ezentúl ismét a lakásokba kézbesítenék az újságokat. Azokat változatlanul a földszinti levélszekrénybe helyezik.

Ezek után némileg homályos a nyomtatvány bevezetője: „lehetővé kívánjuk tenni", mely kitételt általában akkor alkalmazzák, ha olyasmit helyeznek kilátásba, ami eltér a korábbi gyakorlattól. Persze lehetséges, hogy kölcsönös félreértésről van szó, ami tisztázásra szorul.

Minthogy Ön nyomtatványában a *lakásomban* ígéri a kényelmes tájékozódást, ezúton hozom szíves tudomására, hogy ez ideig a hatodik emeleten lakom és nem fészkelek a földszinti levélszekrényben.

Bár nagy megnyugvásomra szolgált, hogy az előfizetési díjakat a lakásomban jelentkező kézbesítőnek fizethetem ki és nem kell külön lesben állva várnom érkezését a földszinten, félek, hogy felajánlott szolgáltatását a jövőben sem kívánom igénybe venni. Tájékozódásom kényelmét ugyanis jobban szolgálja, ha az általam elolvasni kívánt sajtótermékeket reggel, munkába menet megvásárolom az utcai hírlapárusnál, mint hogy hajnalban ingajáratban közlekedjek lakásom és az általam még lakatlanul hagyott levélszekrény között, lesve: ott van-e már az újság, vagy sem.

Jelen levelemmel lehetővé kívánom tenni, hogy Ön munkahelyén kényelmesen tájékozódjon álláspontomról."

Bóc Imre
budapesti lakos
tájékoztató szolgálata

NYOMJUK A RIZSÁT

A RIZS ALAPVETŐ élelmiszer. Legalábbis nekem, és néhány százezer érzékeny gyomrú-belű, a krumplira kellemetlen tünetekkel reagáló sorstársamnak. Mások, ugyancsak néhány százezren, millióan, egyszerűen csak szeretik a rizst. Amely most — milyen kár! — hiánycikk lett.

Kezdődött a vendéglátóiparban. Hogy sok krumpli termett, tehát el kell adni, körítésnek. Ettük, esszük. És lestük — kereslet-kínálat törvénye — olcsóbb lesz-e a krumpli? Ez az, amit hiába lestünk. Azt viszont láthattuk, hogy egy sor étel, amihez addig rizsköret járt, váratlanul megdrágult. Nem azért, mert rizsvagy húsáremelés volt, hanem azért, mert kötelező jelleggel (eszi, nem eszi, nem kap mást) krumplit kell enni hozzá ...

Azután jöttek a boltok. A közértek, a Csemegék. Amelyekben szintén kezdett el-eltünedezni a rizs. Ahol meg akadt mégis — mint egyes budai üzletekben —, ott hónapok óta lejárt szavatosságú rizscsomagok voltak. Mégis vették. Mert nem volt más. Csak magyarázat. Hogy nem szállítanak időben. Meg rossz az árufeltérítés. Meg ilyesmi. A Csemege központjában pedig azt a felvilágosítást adják, hogy „a hálózatban tényleg nincs rizs, de nem azért, mert rosszul osztjuk el, hanem mert a vállalat sem kap hetek óta".

HIÁBA, ÚGY LÁTSZIK hűvös égöv alatt élünk. Ahol túl sok rizs eleve nem terem. Meg rossz az időjárás, így aztán évről évre kevesebb terem. A termelők szerint átlagosan egyötödével kevesebb az idén, mint tavaly. És hogy ezért a rizs importáru lett. A fogyasztás kétharmadát behozzuk. Tőkés devizáért.

HA ÍGY MEGY TOVÁBB, várom, hátha rendeletet hoznak, hogy legalább az kapjon rizst, akinek egészsége megköveteli —, beszerezhető: patikában. Maszekreceptre teljes (addigra tán kimondhatatlan) áron, SZTK-vényre a megfelelő kedvezménnyel.

Szatmári Jenő István

NEM MINDENKI ISASZEGI ...

Turistacsoportunkkal Isaszegen szálltunk ki a vonatból.

Az állomás közelében messziről látható térképtáblát fedeztünk fel. Odamentünk, hogy megnézzük, milyen színű turistajelzéseken haladjunk tovább a Kálváriadombra, ahol az 1849-es csata emlékműve áll? Sajnos, a térképpel semmire nem jutottunk. Rozsdafoltok, elmosódott színek, kusza térképvonalak között egyikünk sem volt képes eligazodni, pedig régi turisták vagyunk.

Ha a szabadságharc idején helyezték el az útmutató táblát, akkor a helyi múzeumban volna a helye,

ám ha a ma érkező vándort kívánja eligazítani, akkor nyugodtan eltávolíthatják, mert nem szolgálja a célt, csak a környéket csúfítja.

Útbaigazítást kértünk és kaptunk egy helybeli nénikétől: „Toronyiránt menjenek, odatalálnak!" Hozzátette: „Az isaszegiek ismerik a járást, minek oda térkép?" De kár, hogy nem mindenki isaszegi!

(f. i.)

LUSTASÁG, FÉL EGÉSZSÉG ...?

Felszólítást kaptam a velencei vízügyi igazgatóságtól: fizessem ki 1974. évi vízdíjhátralékomat. Házi irattáramban még megvoltak a csekkek: nincs hátralékom! Elmentem a felszólítóimhoz, bemutattam a csekkeket, ez nem volt elég nekik: megkeresték a kartonomat, arról is az derült ki, hogy mindent befizettem. Ez a kis ügyintézés nekem félnapi időtöltés volt feleslegesen. S ha nincs meg a csekkem? Akkor fizethetek 120 forintot? Miért nem nézték meg a kartonomat előre, mielőtt a felszólítást kiküldték, azaz: akkor ki sem kellett volna küldeni!

Törőcsik József
Gárdony, Vízárok u. 9. — 2483

Levelesládánkból

A bútorkereskedelemre panaszkodik két levélírónk is a héten. Mester Tamás (Bp., Gyümölcs u. 1. — 1225) Zitáról szól, amely „eladó sorban van, számomra mégsem elérhető". Pedig olvasónk meghitt szobájából már csak ő hiányzik. A 15 800 Ft-os Zita I nevű szekrénysor, amelyet 3—4 helyen is látott, de sehol nem kapott olvasónk, mert valamennyi bútorüzletben azt mondták neki: „el van adva, már előjegyzésben elkelt". Akkor minek teszik ki a kirakatba? A hoppon maradók bosszantására?

Karády Ildikó (Bp., Október 6. u. 21. — 1051) a Rákóczi út 65. alatti bútorüzletben Sába nevű franciaágyat vett 11 600 Ft-ért. Az ágyat azonban „dekoratív díszítéssel": oldalán 35 cm hosszan felhasadt kárpittal szállították olvasónk lakásába. Megígérték, hogy másnap reggel jön az emberük, ingyen bestoppolja a szakadást. Ez augusztus közepén történt. A stoppoló ember azóta sem érkezett meg.

A HÁZTARTÁSI KALAPÁCS

hiányát panaszolja dr. Bauer Miklósné olvasónk (Bp., Jászai Mari tér 4/a. — 1977). Néha-néha kapható csak, akkor is nyél nélkül, és kb. 8 kg-os kivitelben, ami szög beveréséhez például kissé nehéz. — Krakó Jánosné (Tatabánya V., Kilián krt. 39. — 2800) „örökzöld" témát vet fel, nem az ő hibája, hogy az, hanem a megoldatlanság ténye. Leánykacipőt csak 38-as számig gyártanak, holott megnőttek manapság a lányok, olvasónk 12 éves leányunokájának is 39-es kellene, keskeny, hosszú gyermeklába van, arra nem jó a széles, felnőtt, női 39-es cipő.

SEMMILYEN ZÁR NINCS

Gyöngyös egyetlen vas-műszaki boltjában, írja Kürtősi Károly (Gyöngyös, Szövetkezeti u. 8. — 3200). Hónapok óta nincs. Olvasónk rájött: maszeknál kell keresni az ajtózár nyitját, rájött, de helyesnek éppen nem tartja. Mi sem. Ugyancsak hiányosan felszerelt vasboltról tudósít minket Nyilas Márton panasza (Tököl, József A. u. 36. — 2316). Községük szaküzletében nincs zár, füstcső, épületvasalás, villanybojler, gázrezsó, gáztűzhely, centrifuga ... Tulajdonképpen azt lehetne inkább összeírni, pici cédula is elég volna rá, ami az üzletben véletlenül kapható.

SÖTÉTLILA FROTTÍR

mosdókesztyűt vett a Széna téri Babaápolás nevű szaküzletben Enyvvári Péterné (Bp., Mártírok u. 48. — 1027). Már aznap este a vadonatúj mosdókesztyűvel fürdette a gyerekeket, akik a fejük búbjától a sarkukig sötétlilák lettek, s a fürdővíz is halványlila színűre váltott. A gyerekek élvezték a dolgot, olvasónk kevésbé. — S végül két élelmiszerkereskedelemmel kapcsolatos panasz. Németh Lászlóné (Bp., Lipótvár u. 14. — 1141) a Szugló u. és Cinkota u. sarkán levő hentesüzletben tölteni való húst vásárolt s megkérte a hentest, egyébként udvarias fiatalembert:

LEGYEN SZÍVES LEDARÁLNI.

A kérést a hentes megtagadta, mondván: ő csak combot darál le. Az üzletben viszont tábla lóg: „Kívánságra a kiválasztott húsrészt ledaráljuk". Kivéve amikor nincs kedvük hozzá? — Balló Károly (Debrecen, Jerikó u. 8. — 4032) egy üveg sörben talált szivacsdarabkákat (azokat be is küldte nekünk). Lapunk hasábjain üzen a sörgyári meósnak, akinek egészségére ivott: dicséretes, hogy a gyárban elmossák az üvegeket, de fölösleges ezt bennehagyott szivacsdarabkákkal bizonyítani.

KIÉRDEMELTÉK . . .

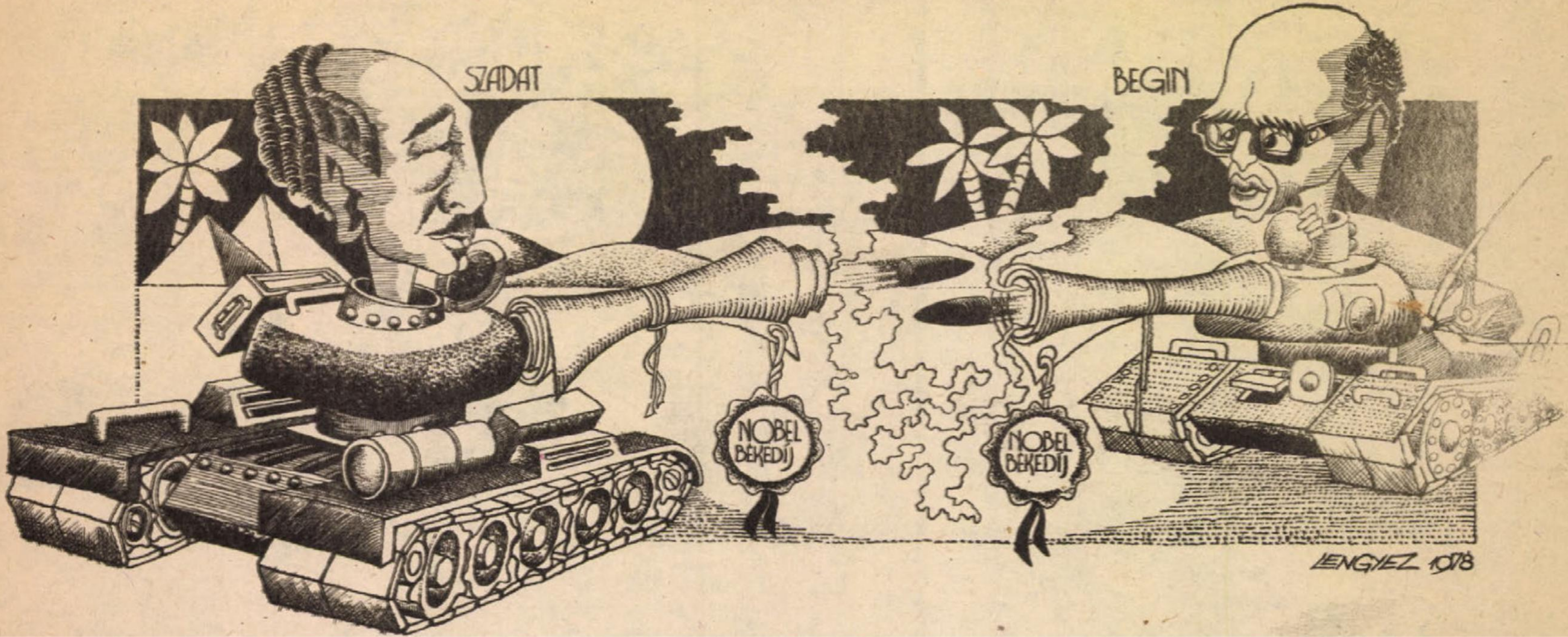

Fantasztikus pech-sorozat

Jól emlékszem rá, hogyan kezdődött, mert alig pár hónapja csak, hogy először lett süket a telefonom. Este akartam felhívni egy ismerősömet, emelem fel a telefont, hogy tárcsázzak, hát nincs benne vonal, mi történt vele, reggel még semmi baja nem volt?

Egy óra múlva választ kaptam rá a rádióból. Az esti hírekben mondják, hogy eltörött egy fönyomócső, megrongált egy csomó kábelt, telefonvezetéket és éjjel-nappal dolgozni fognak a hibák elhárításán. Pech, de legalább tudom, miért süket a telefonom.

Három nap telt el így, telefon nélkül, harmadik nap este megszólal a telefonom. Hurrá, gyorsan és rendesen megcsinálták. Reggel emelem fel a hallgatót, hogy telefonáljak: nincsen benne vonal, hiába rázom, fújom. Kinyitom a rádiót, hogy meghallgassam a reggeli híreket, hát hallom, hogy a hajnali órákban pincetűz volt a kerületben, az anyagi kár nem jelentős, de néhány kábel átizzott, most cserélik ki. Ilyen az én szerencsém, a tűznek megint az én telefonvonalam issza a kárát.

Ezt a hibát is gyorsan rendbehozták, szombaton már szólt a telefonom. Vasárnap reggel ágyamban olvasgatom a reggeli újságot és megüti a szememet egy hír: este egy kamion alatt beszakadt az úttest, közel a lakásomhoz, néhány vezeték az úttest alatt megrongálódott. Aggodalmasan emelem fel a telefonomat, hát jól sejtettem: süket. Ördög vigye el az én balszerencsémet!

Szerdán ismét szólt a telefonom, gyorsan lebeszéltem néhány sürgős dolgomat, az ötödik beszélgetésemre már nem került sor: a telefonom megnémult. Átböngésztem az újságokat: semmi. Meghallgattam a híreket: semmi. Akkor mi lelhette a telefonomat?

Másnap, a délutáni újságban aztán olvasom, hogy betörőket fogtak el, akik falbontás útján próbáltak egy raktárba behatolni és közben megsértették a vezetékeket. Megint az én szerencsétlen telefondrótomat vágták át.

Emiatt csak egy napig volt süket a telefonom, viszont két napra rá elhallgatott és több, mint két hét is eltelt már, s még mindig nem volt jó. De akkor legalább fény derült a titokra. Alighanem az az oka számos telefon elnémulásának — írta az újság —, hogy patkányirtást végeztek a kerületben és a megzavart rágcsálók a kábelek közé menekültek. A patkányok útját a távbeszélőüzem javítóbrigádjai most kutatják, patkányfogó kutyák segítségével.

Még el sem ült a kutyák csaholása, amikor a telefonkészülékem ismét elromlott. A közelemben levő italboltban ugyanis verekedés tört ki, mire a rendőrség megérkezett, összetörték a berendezést és valahogy megsérült közben a telefonkábel is.

Sajnos, miután az italboltot bezárták, a telefonszerelők sem jutottak a megsérült vezetékekhez és napokig nem szólt a telefonom. Akkor három napon át jó volt, de sajnos a bécsi gyorsvonat kisiklott az olasz határ előtt és valamit megrongált az én telefonkábelemben is.

Miután az iráni fővárosban zavargások voltak — erről a tévéből is értesülhettünk —, már nem is csodálkoztam, hogy egy hétig csak foglaltat jelzett a telefonom, ha tárcsázni próbáltam, és miután Pekingben kiszögezték a falakra a tacepaókat, telefonom egy hétig kattogott, búgó hang helyett.

Néhány napja most jó a készülékem, de nagyon aggódom, mert a Julia hurrikán nagy pusztítást végez a Csendes-óceán partvidékén. Órák, vagy csak percek kérdése most már, hogy a telefonom ismét süket lesz.

Somogyi Pál

PEKINGI TACEPAÓK

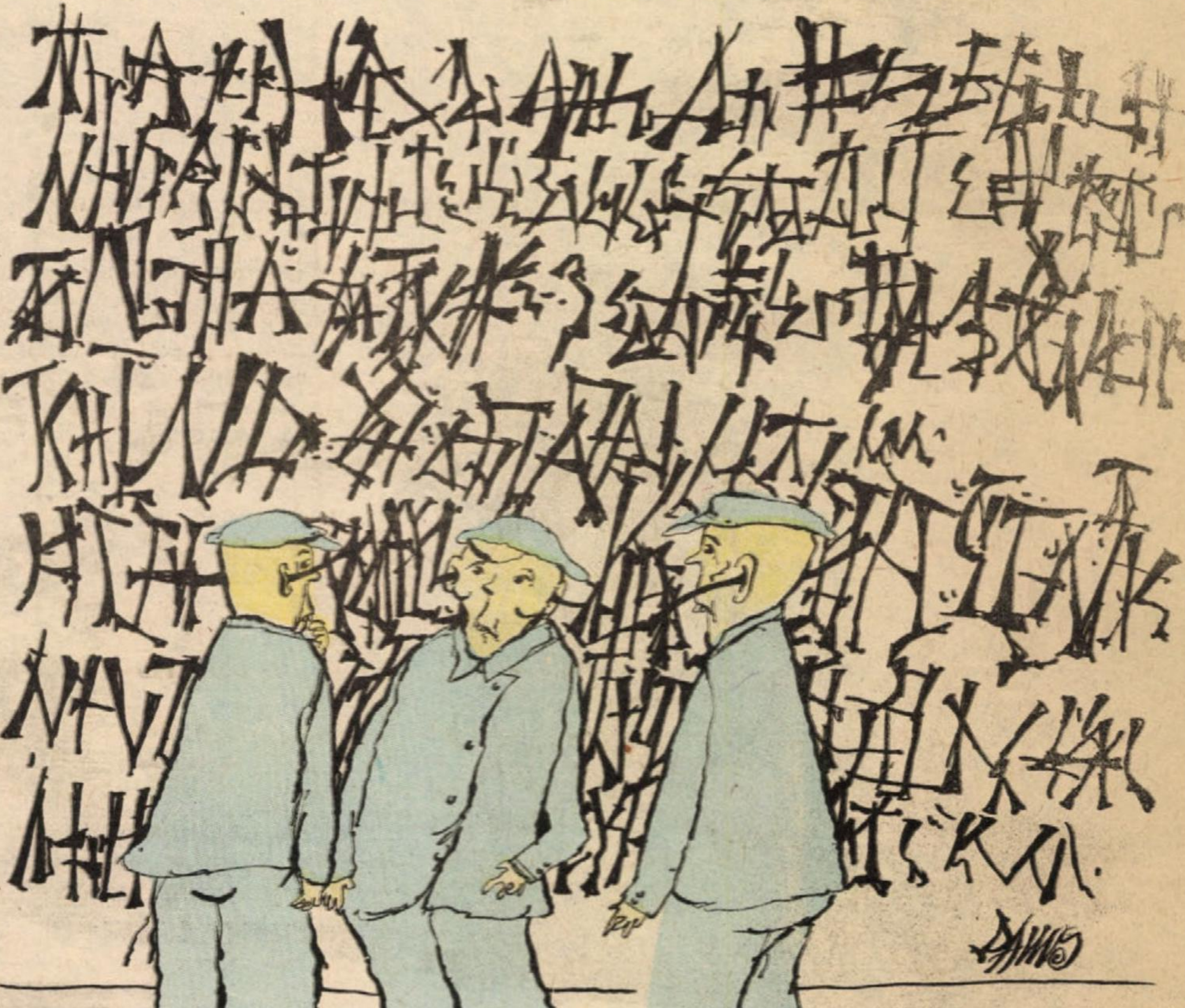

BEIDEGZŐDÉS

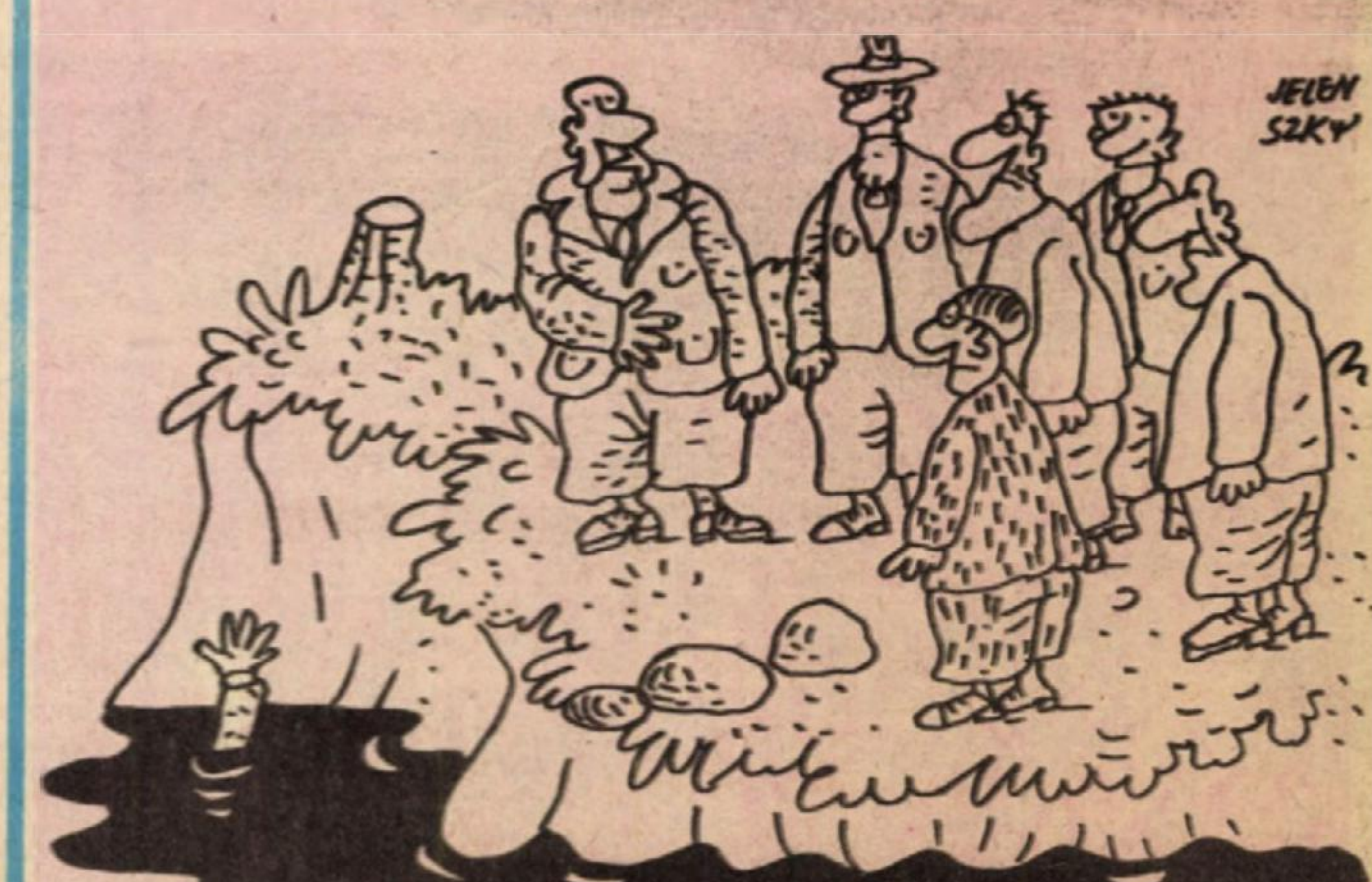

– Azt javaslom, nevezzünk ki egy Kovács kartárs megmentését előkészítő bizottságot!

GRATULÁLUNK

Földes György, lapunk nyugdíjas főszerkesztőhelyettese, a szocialista újságírásban végzett kiemelkedő munkájáért megkapta a Magyar Újságírók Szövetségének Arany Emléktollát.

KÉTSZAVAS SZEREP

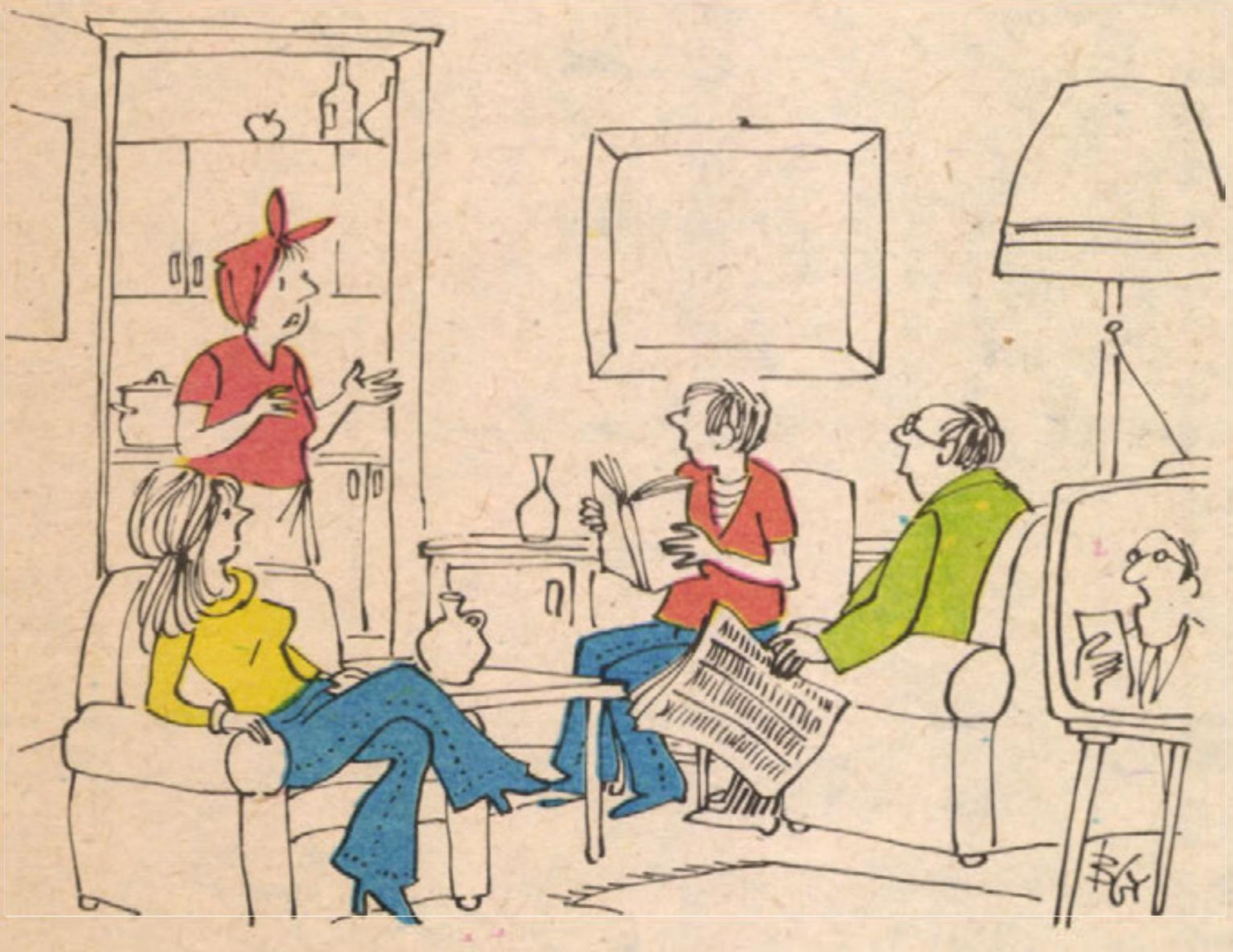

– Tálalva van!

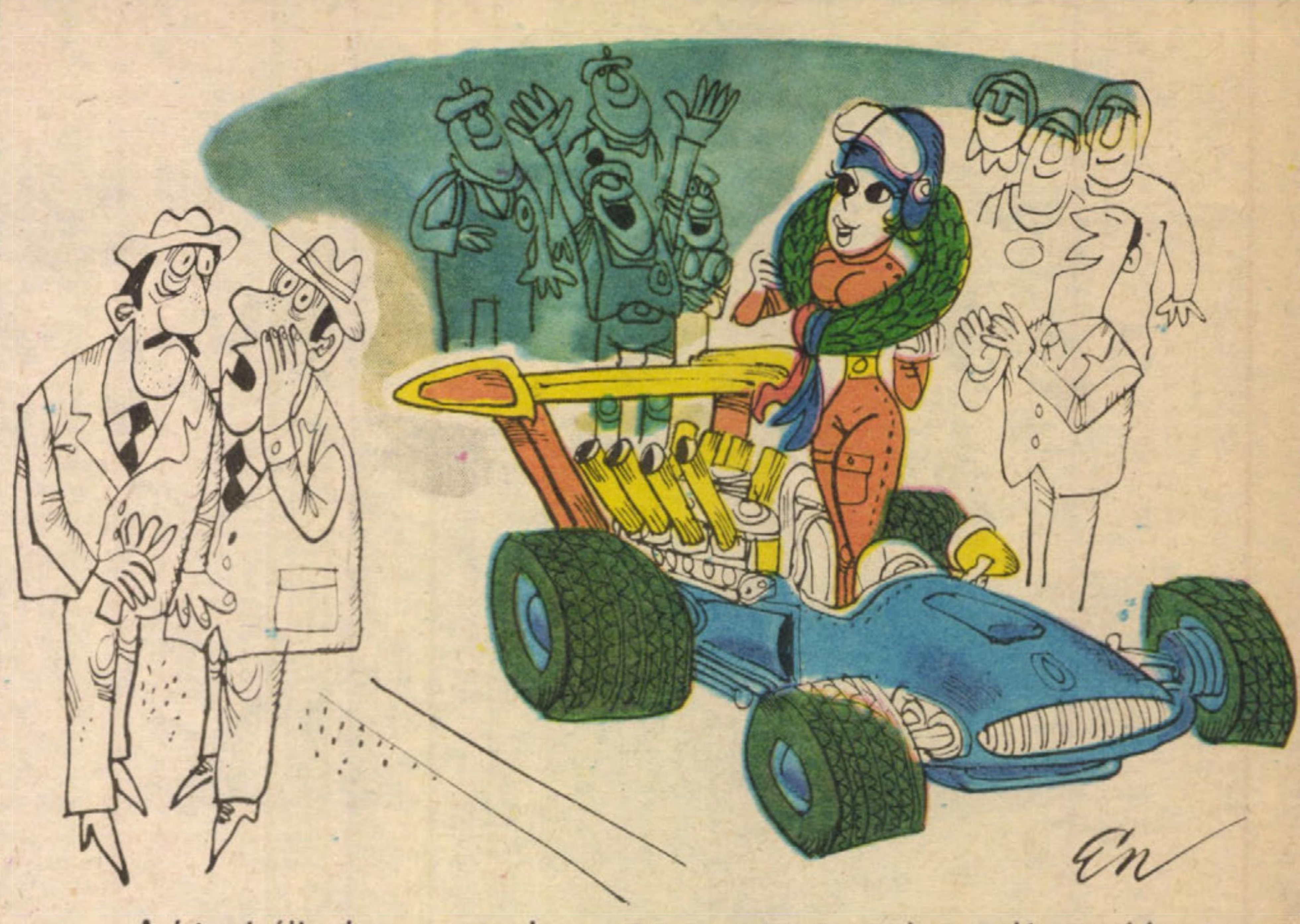

– Azért csinálja, hogy engem bosszantson, mert azt mondtam neki: anyukám, te sose tanulsz meg vezetni!

BEHÁLÓZVA

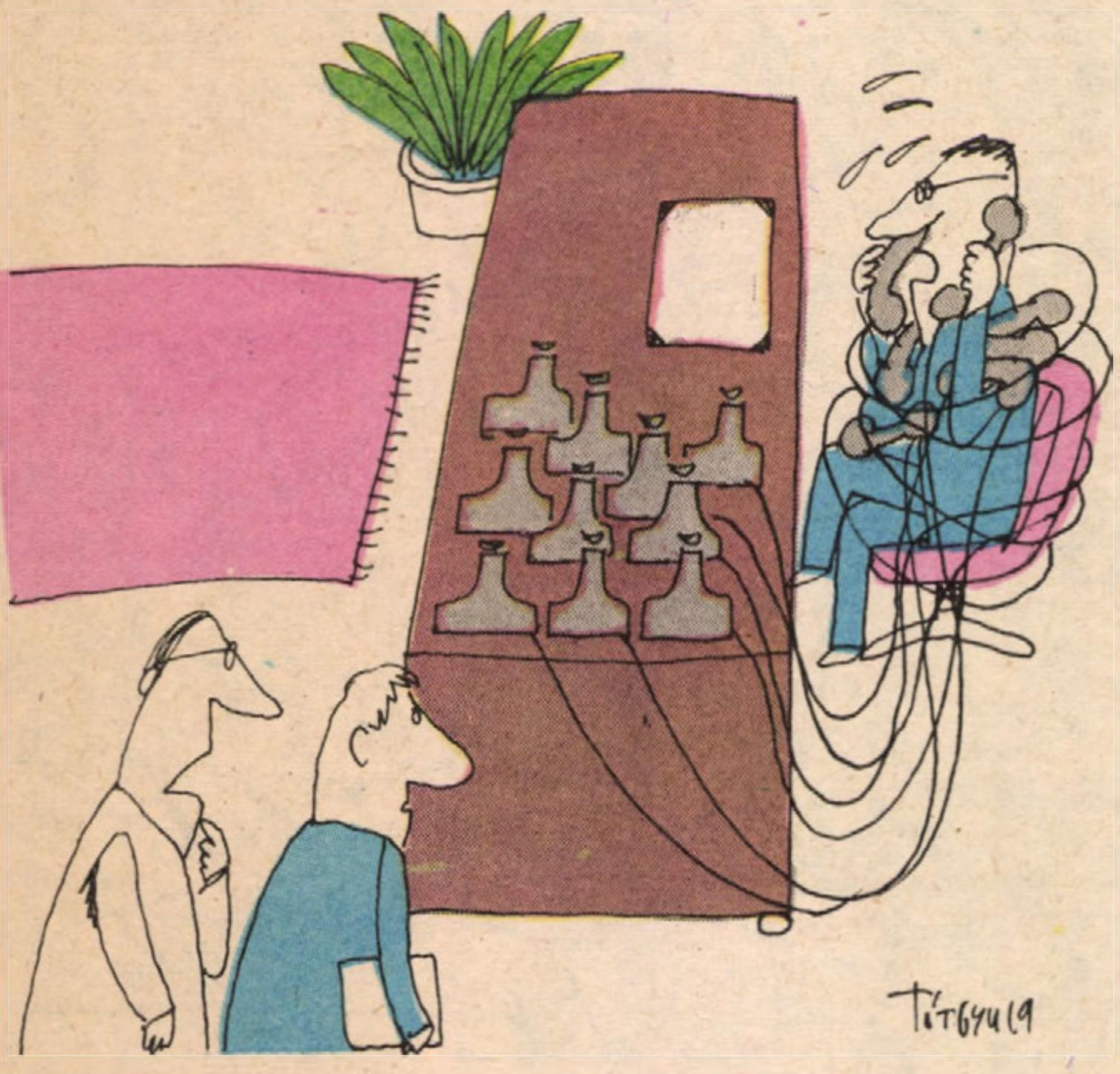

– Pedig azt mondta, csak egy telefonjába kerül elintézni!

KOMOLY FIGYELMEZTETÉS

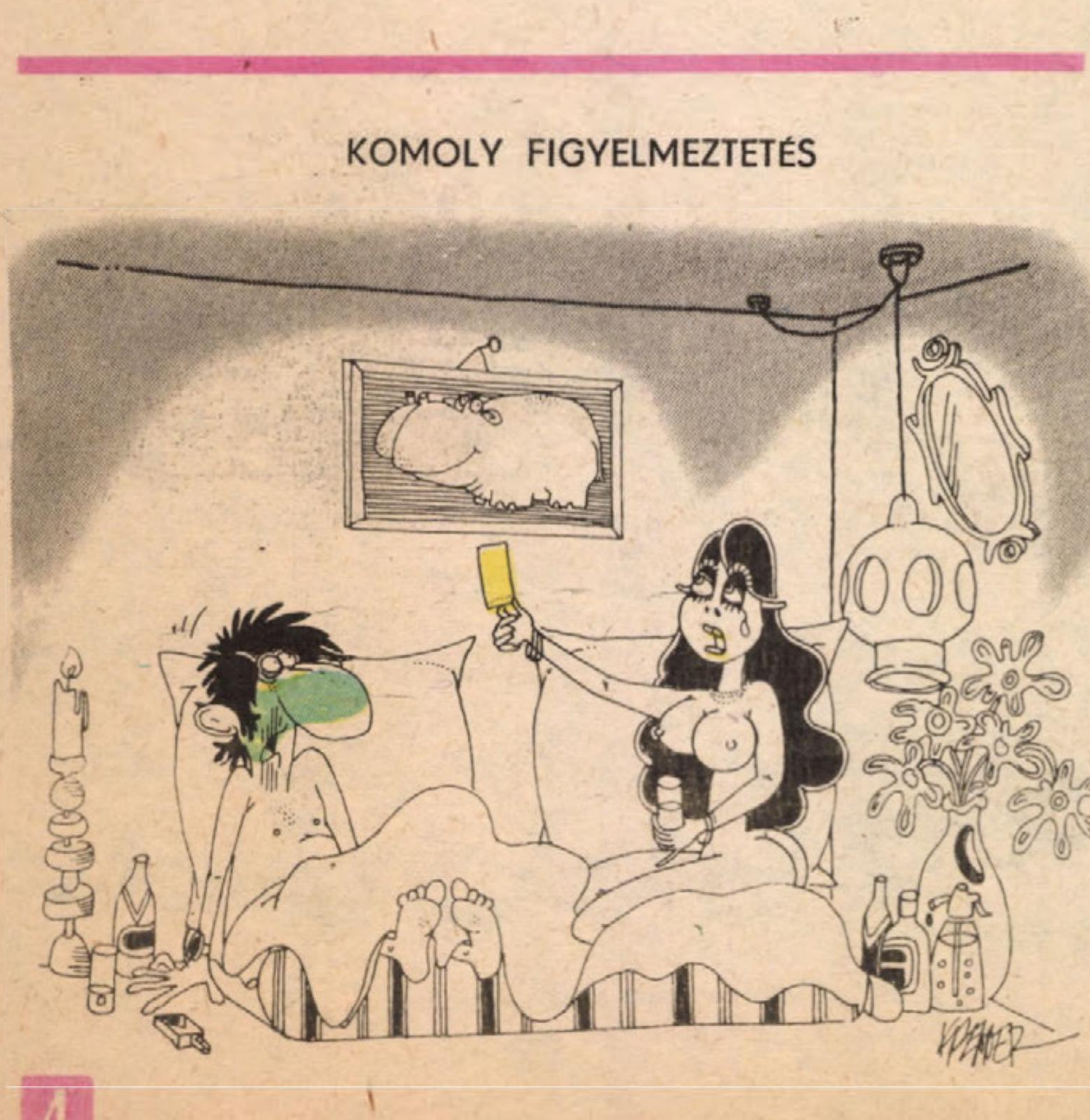

Levélváltás A TÚLLICITÁLÁSRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

Fiam, Pistike, az ötödik általánosba jár és tapasztalatom szerint a gyerekek az iskolában már most szédítik egymást, hogy ki, mit kap karácsonyra. Az én Pistikém például megelégszik egy 1600 forintos Brother japán számológéppel, ennél olcsóbbat ne vegyek neki, mert Kardos Feri is egy 1600 forintost kap, vagy egy 2400 forintos magnót. Feri ezt onnan tudja, hogy kihallgatta szülei tervezgetését, amikor összeírták, kinek mit vesznek karácsonyra. Megmagyaráztam a gyereknek, hogy Feri szülei háromszor annyit keresnek, mint mi, és jobban telik nekik számológépre vagy magnóra, mint nekünk. Örülök, ha egy 850 forintos zsebszámológéppel lephetjük meg, mert mindenki csak addig nyújtózkodhat, amíg a pénze ér. „Vegyetek fel személyi kölcsönt az OTP-től", tanácsolta az én Pistikém, mert a mai gyerekek mindenről tudnak.

Megengedhető-e, hogy a szülők — a mai módi szerint — anyagi erejükön felül, esetleg adósságra, vásároljanak karácsonyi ajándékot a túlzottan igényes gyerekeknek?

Kedves Olvasónk!

Nem engedhető meg, de a szülők gyakran csinálják. A „Legyen szebb gyerekkora az én gyerekemnek, mint amilyen nekem volt" jelmondatot már kinőttük és a helyébe lépett a túllicitálás. Ami az ön Pistikéje esetében azt jelenti: nem akar elmaradni Kardos Feritől, akiről bizonyára az a szülői vélemény, hogy egyetlen gyerekük, számológép vagy magnó birtokában, a legnagyobb, a legszebb, a legokosabb, mint Muhammad Ali.

A nevelési szempontból is káros rivalizálás a szülőknél kezdődik és a vállalatoknál, valamint a különböző munkahelyeken éppen úgy jelen van, mint a családi otthonokban. És az iskolákban, óvodákban is meghonosodott. Vagyis a felnőttek túllicitálása ott csapódik le, ahol a legtermékenyebb talajra talál. Az ifjúságnál, az ovitól az általános és középiskolán keresztül az egyetemig. Hiszen nem ritka, hogy a lelkendező anyuka, egyébként szép és okos, 4-5 éves kislányát csodafrizurával és a fejébe nyomott hatalmas prémkucsmával, köznyelven szólva, bazári majommá alakítja át.

A gyerek rendszerint először otthon látja öltözködésben és igényekben, vendéglátásban és a viszonzásában a rivalizálást, és hallja, amint a szülők saját nagyvonalúságukról beszélgetnek, a gyerek előtt nyíltan tárgyalják, hogy ha a barátaik összeszedik mindenüket, amijük van, és a beszerzési kapcsolatukat, akkor sem tudják se legközelebb, se máskor túllicitálni őket. A gyerek megérti és elmondja az iskolában, mindjárt azzal is eldicsekszik: az ő apukája olyan jó ember, hogy szombaton este a vendégek jelenlétében — meglepte őt egy 1000 forintos Rotring csőtollkészlettel, amit diadallal körülhordoz az osztályban.

Nemsokára akad egy apuka, aki a fiának 2000 forintos Rotring készletet vásárol, hogy ezzel túllicitálja az egész osztályt. Nem is gondol arra, hogy azért akármilyen jól is megy nekünk, nem sok szülőnek telik a legdrágább tanszerekre. Akár csőtollról van szó, akár másról. Az a jó szülő, az a jó pedagógus, aki ezt meg tudja értetni a gyerekkel.

Persze nem úgy, mint egy Trabant-tulajdonos kartárs, akit a kollégái a Trabantjáért gúnyoltak: a Trabant nem kocsi, csak kicsi, felül műanyag, alul még az se stb., ahogy ez már szokás. A kartárs, dühében, a majdnem új Trabantját, amellyel semmi baja nem volt, becserélte egy erősen elhasznált Polski-Fiatra. Azóta megnőtt a becsülete. Pedig a motorilag agyonnyűtt Polski-Fiatot nem győzi javíttatni, olykor el is akad vele, már kétszer kellett az országútról bevontatni. De erről senkinek sem szól, inkább dicsekszik, hogy a Polski-Fiat mégis csak más. Azóta nyögi a cserét, több a kiadása, de nagyobb a tekintélye. Még saját magát is túllicitálta. Van tőle mit tanulni a gyerekeinek.

Földes György

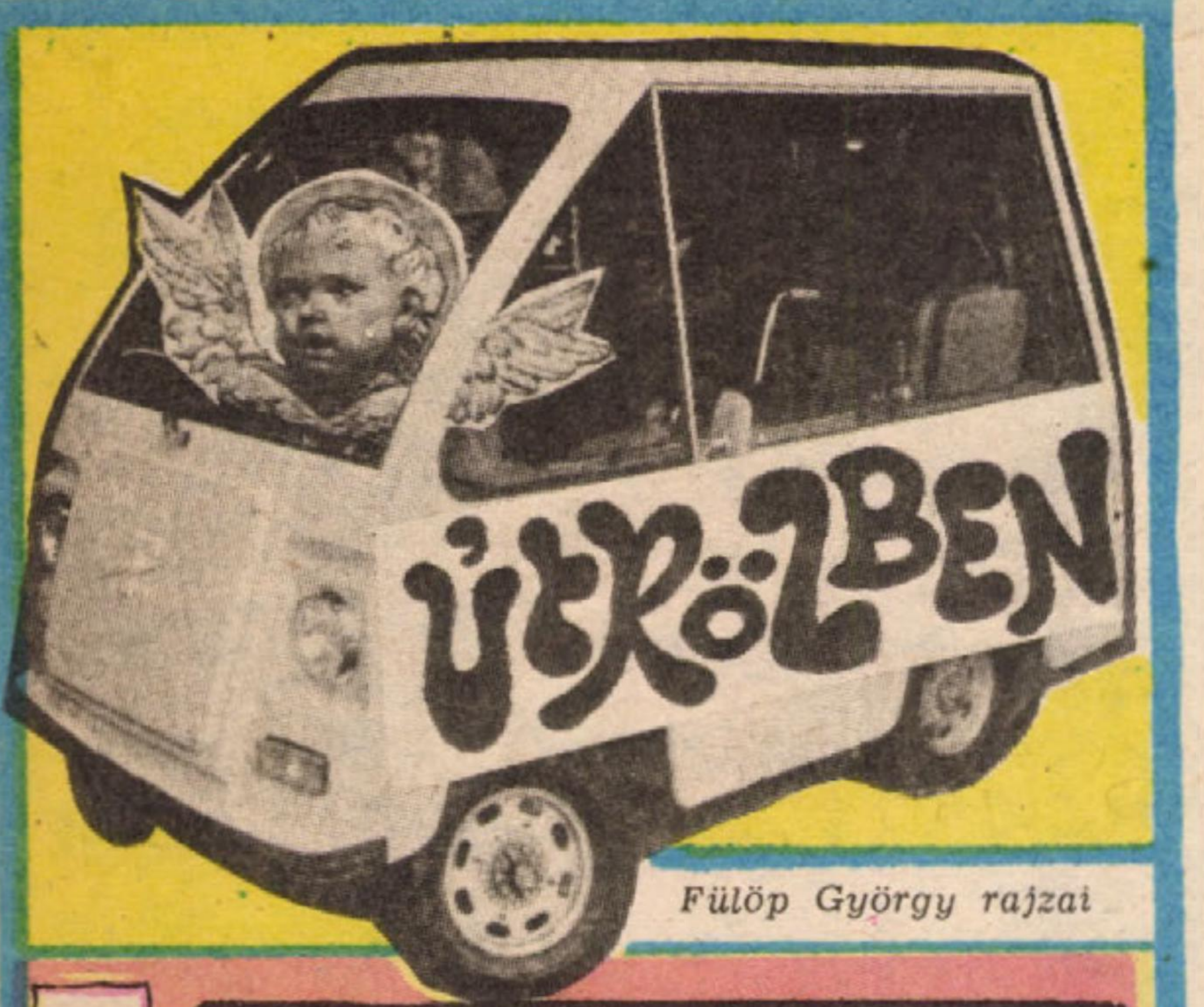

Fülöp György rajzai

Mikor adnak új autót a totálkáros helyett

Az Állami Biztosító és a Merkur megújította azt a szerződését, amelynek értelmében

ben, valamint a belföldön használt állapotban forgalomba kerülő autókra nem érvényes ez a megálapo-

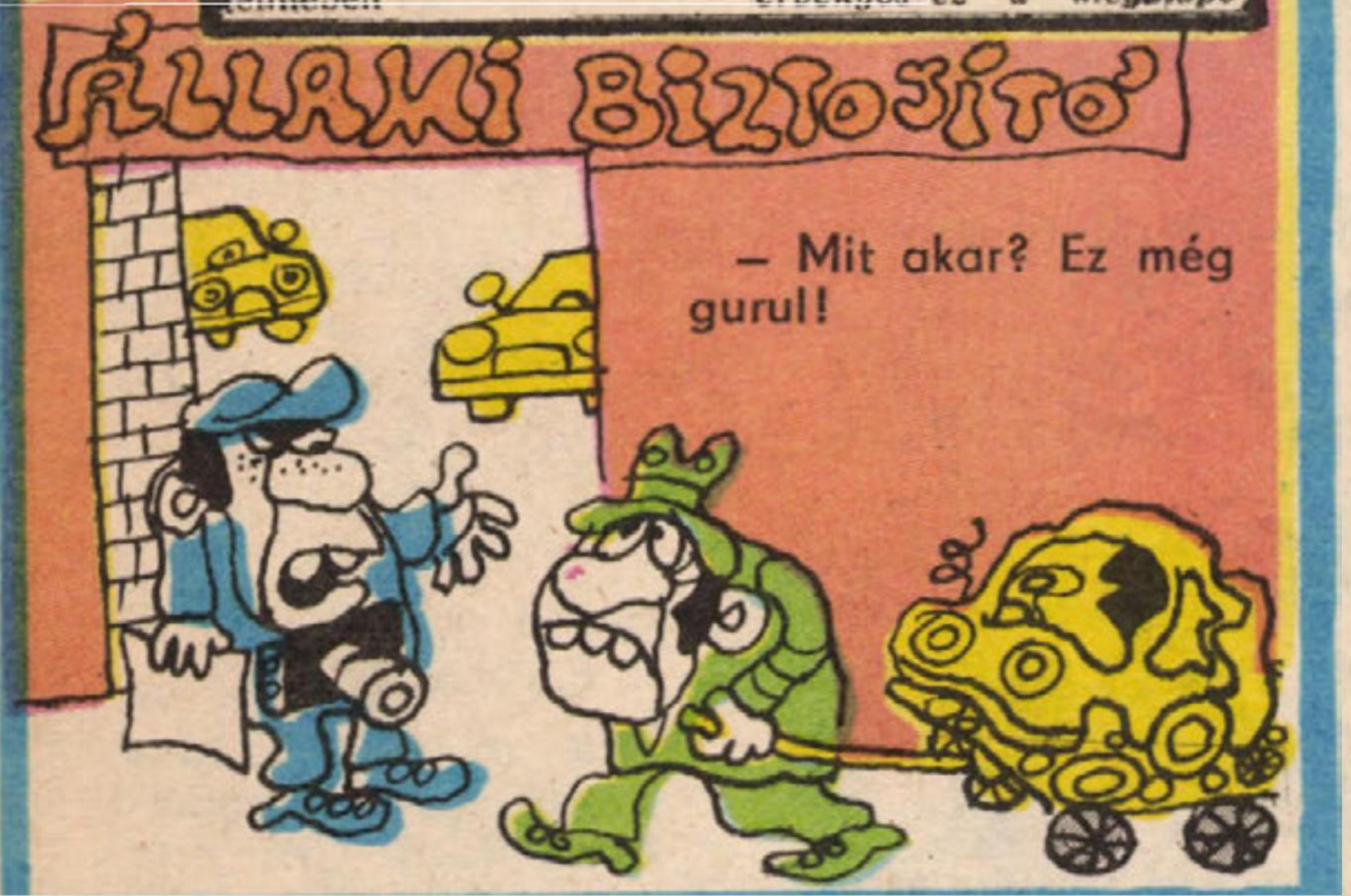

– Mit akar? Ez még gurul!

SZOLGÁLTATÁS – MENETREND SZERINT

Jól startolt a Patyolat-busz

FORGALMA 1 MILLIÓ FORINT LESZ

Egy hónapja – június 1. óta Patyolat-busz rója Pest megye váci járásának út-

speciális autóbuszt rendelni az Ikarustól. Ha csak akkora maradna a forgalom,

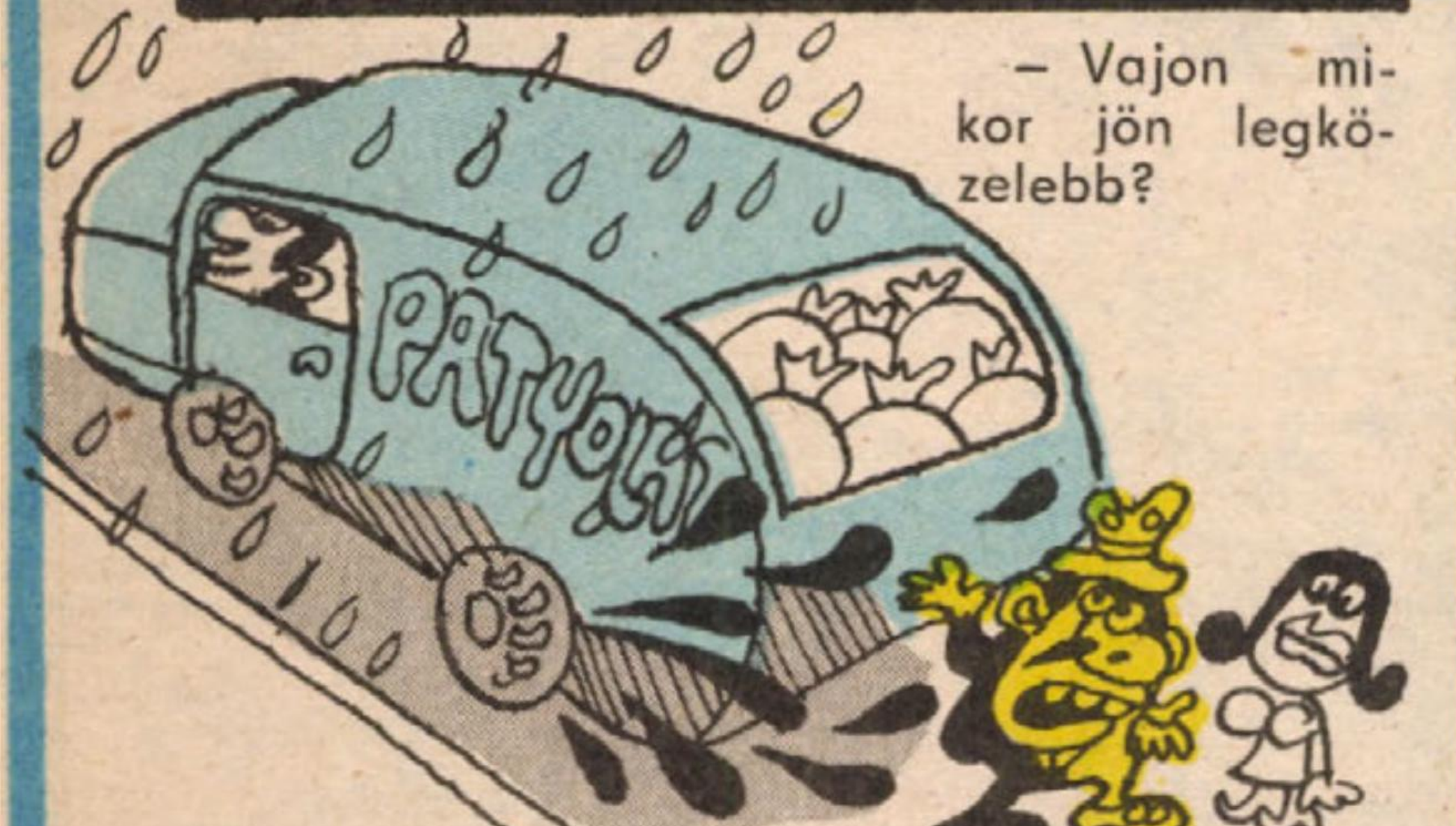

– Vajon mikor jön legközelebb?

KEVESEBBET FÜSTÖLNEK

Ellenőrzik a gépkocsikat

Hatásos a helyszíni bírság

A Budapesti Levegőtisztasági Bizottság ma délelőtt

gesen javult a fővárosban közlekedő gépjárművek

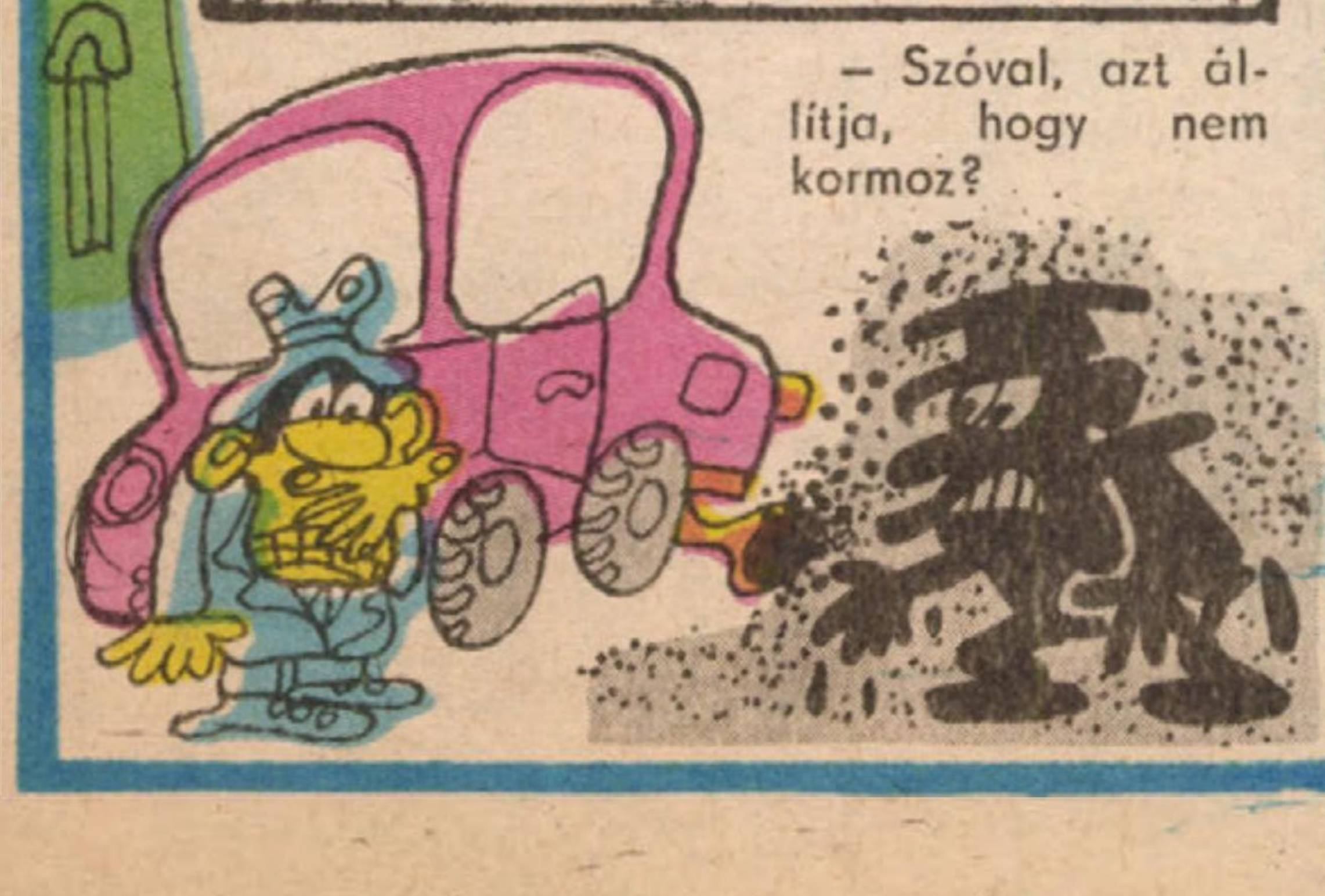

– Szóval, azt állítja, hogy nem kormoz?

csapat

A város szívének legszűkebb pitvarában egyszercsak Cvibak Endrébe botlottam. A hóna alatt piros albumot viselt, s az arcán töprengő vonásokat.

— Hohó — tüntettem ki megszólításommal a vén tévelygőt —, mit keres a peremek kérges magzatja a felső tízmillió léha Belvárosában?

Óvatosan körülnézett, aztán közelebb hajolt.

— Pszt, a helybeli mozdulatművészek érdekközössége jutányos tánctanfolyamokat rendez magányosok számára.

Megfordult velem a Haris köz.

— Hogyan? — horkantam. — Cvibak Endre, a fémipar többszörösen elismert kétkezije vénségére ledér ugrabugrákat kezd elsajátítani? Méghozzá magányosan?

— Miért? — mondta Cvibak Endre. — A go-go speciel egész mókás. Az ember csak egyhelyben áll és a végtagjait facsargatja. Minthogy egyhelyben állni még az én korombban sem túlságosan nagy strapa és minthogy a végtagjaimat amúgyis facsargatja a reuma, a dolog semmiféle megerőltetést nem jelent. És ráadásul a stempliket is beütik.

— Pardon — mondtam —, miket ütnek be?

Cvibak Endre a piros albumot kezdte lengetni.

— Ez itt az Egyesült Tolókürt Schneider Fániról elnevezett brigádjának a naplója. Minthogy nyugdíjas létemre korlátlan szabad idővel rendelkezem, vállaltam, hogy a kulturális feladatok teljesítését igazoló stempliket begyűjtöm a fiúk helyett.

A Haris köz megint fordult velem egyet. Szerencsére most visszafelé.

— Cvibak Endre — mondtam —, én a te barátod vagyok s így a dolog sportszerűtlen voltát nem is említem. De a brigádmozgalom többek között éppen a kollektív kulturálódást szolgálja, te pedig magányos go-góiddal a szélsőséges individualizmus uszályába tévedsz.

— Szó sincs róla — mondta Cvibak Endre. — Éppenséggel a kollektíva érdekeit szolgálom. Mert ily módon a brigádnak marad ideje arra, hogy benevezzen az üzemközi snapszlibajnokságra, ahol egy hízott liba az első díj. És a snapszli ugyebár csapatjáték...

— Most már ne kímélj — sóhajtottam —, mit teszel még a csapatért?

— Múzeumokat látogatok. Szombatonként nem szednek beugrót, egyetlen műszak alatt harminc stemplit is szerzek a brigádnak. Legutóbb például a „Légvárak és végvárak" című kiállításon módomban állt megtekinteni Őrült Henrik rémgróf harci sarkantyúját, amelyet nyugodalmasabb időkben neje, Nyűgös Matild csörögefánk rádlizására is használt. Aztán persze könyvtárakba is járok. Negyvenkét könyvtár, negyvenkét stempli.

— Látod, Cvibak Endre — mondtam —, ez már szép dolog. És mit olvasol te abban a negyvenkét könyvtárban?

— Természetesen mindenütt a „Nyuszipuszi" című mesekönyvet. Istenkém, azt nyomták a legnagyobb betűkkel és az a legrövidebb. Némileg megkönnyíti a dolgot, hogy már kívülről tudom az egészet. Figyelj csak.

És Cvibak Endre legnagyobb rémületemre szavalni kezdett ott az utca közepén.

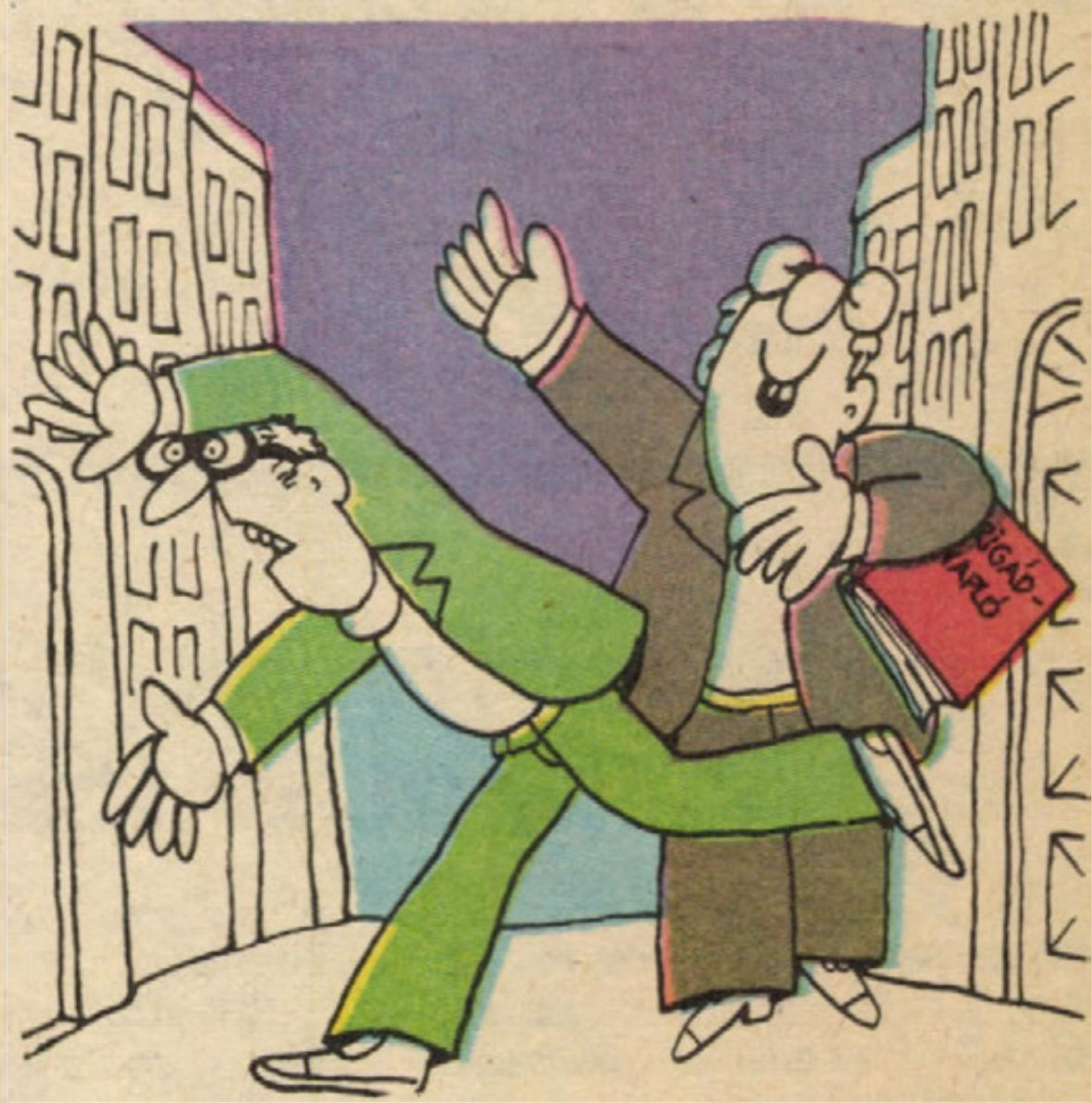

— *Ráfizetett három nyuszi*
Hogy kinek jár nyáron puszi.
Mert, ha kecske a kocsmáros,
Ritkán lehetsz te ott smáros.
Nem zavar egy puszi vizet,
De ha azzal nyuszi fizet
Repülnek a pákosztosok,
Kecske vihog: „Pá, kosztosok!"
Tanulság a nyuszikáról:
Nem elég egy puszi, Károl!

Életemben először kellett tapasztalnom, hogy az én türelmem sem végtelen. Már a pákosztosoknál sarkon fordultam és faképnél hagytam az élemedett csapatjátékost.

Tegnap aztán hallom, hogy az Egyesült Tolókürt Schneider Fániról elnevezett brigádja megnyerte az üzemközi snapszliversenyt és a Pro Pestmargit kultúrtornát. A fehér libát és a bíbor zászlót meghitt díszvacsora keretében adták át a győztes csapatnak. A gólkirályt valahogyan elfelejtették meghívni. Cvibak Endre ezalatt egyedül go-gózott a lakásán és a Nyuszipuszit szavalgatta magában.

Peterdi Pál

KISMAMA
– Én nem akarlak sürgetni, fiam, de olyan kellemetlen, a főnököm mindennap érdeklődik...

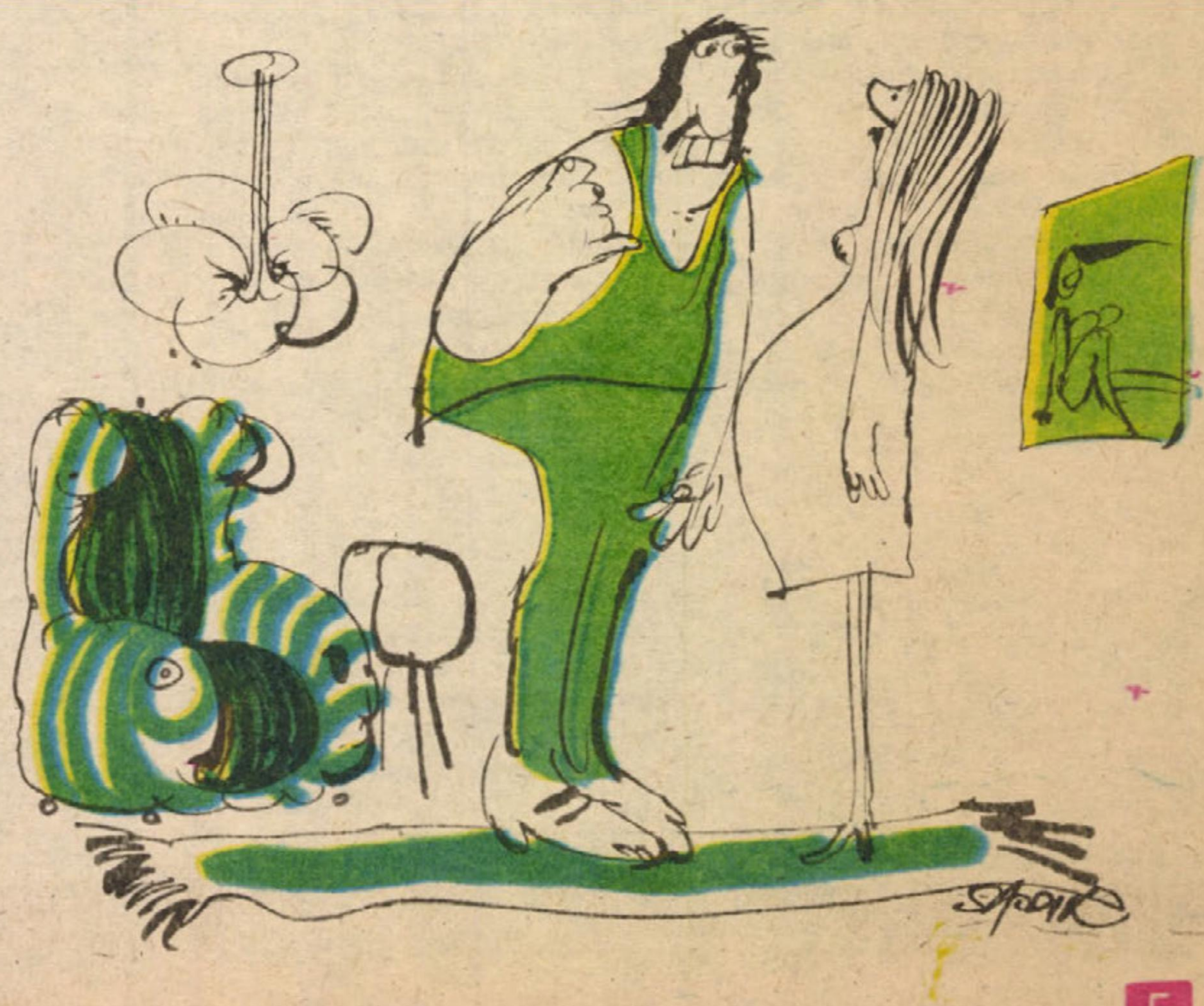

AZ ÉV UTOLSÓ MEGLEPETÉSE

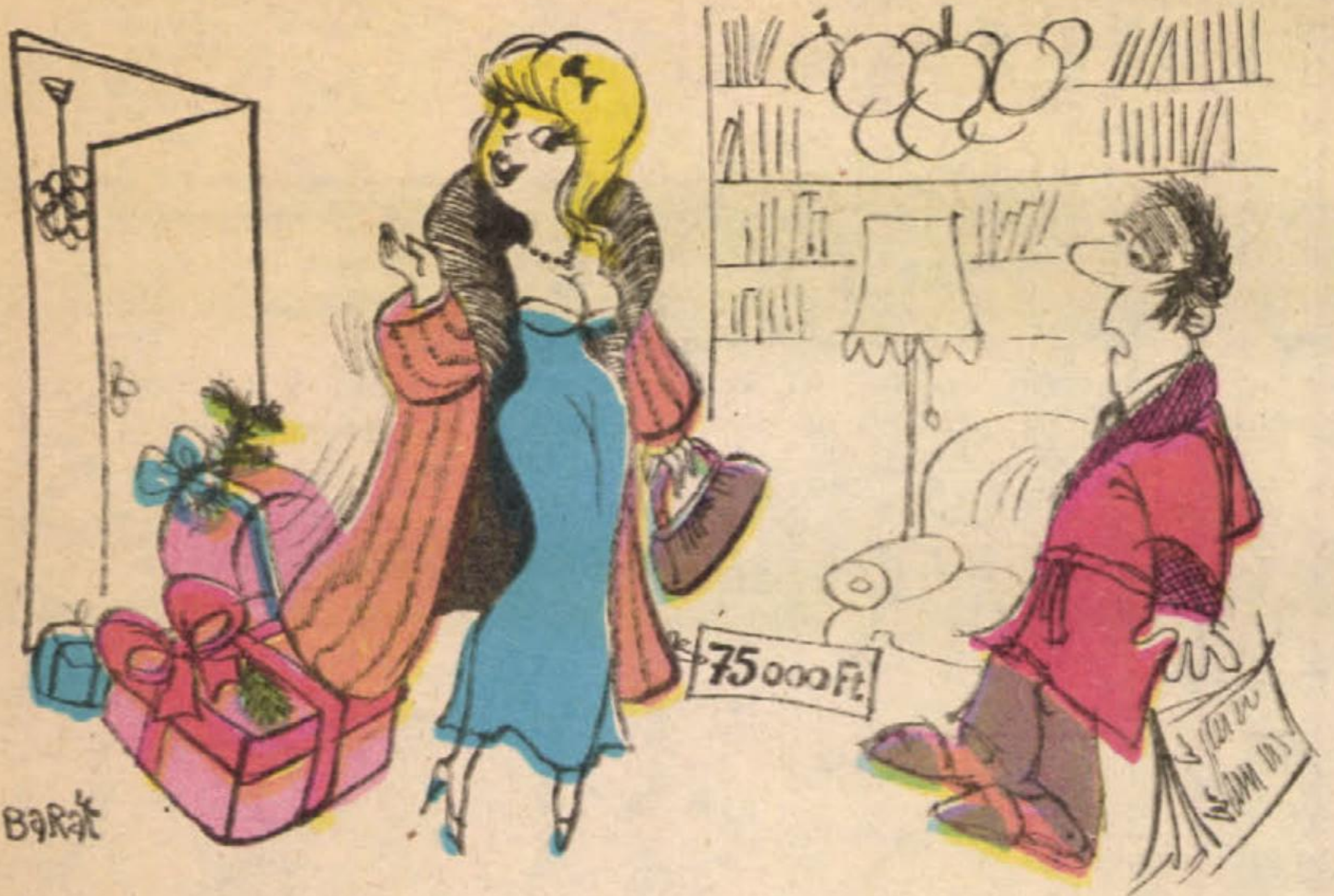

– Nem is örülsz? Megkíméltelek az ünnepek előtti tolongásoktól!

VILMA NÉNI

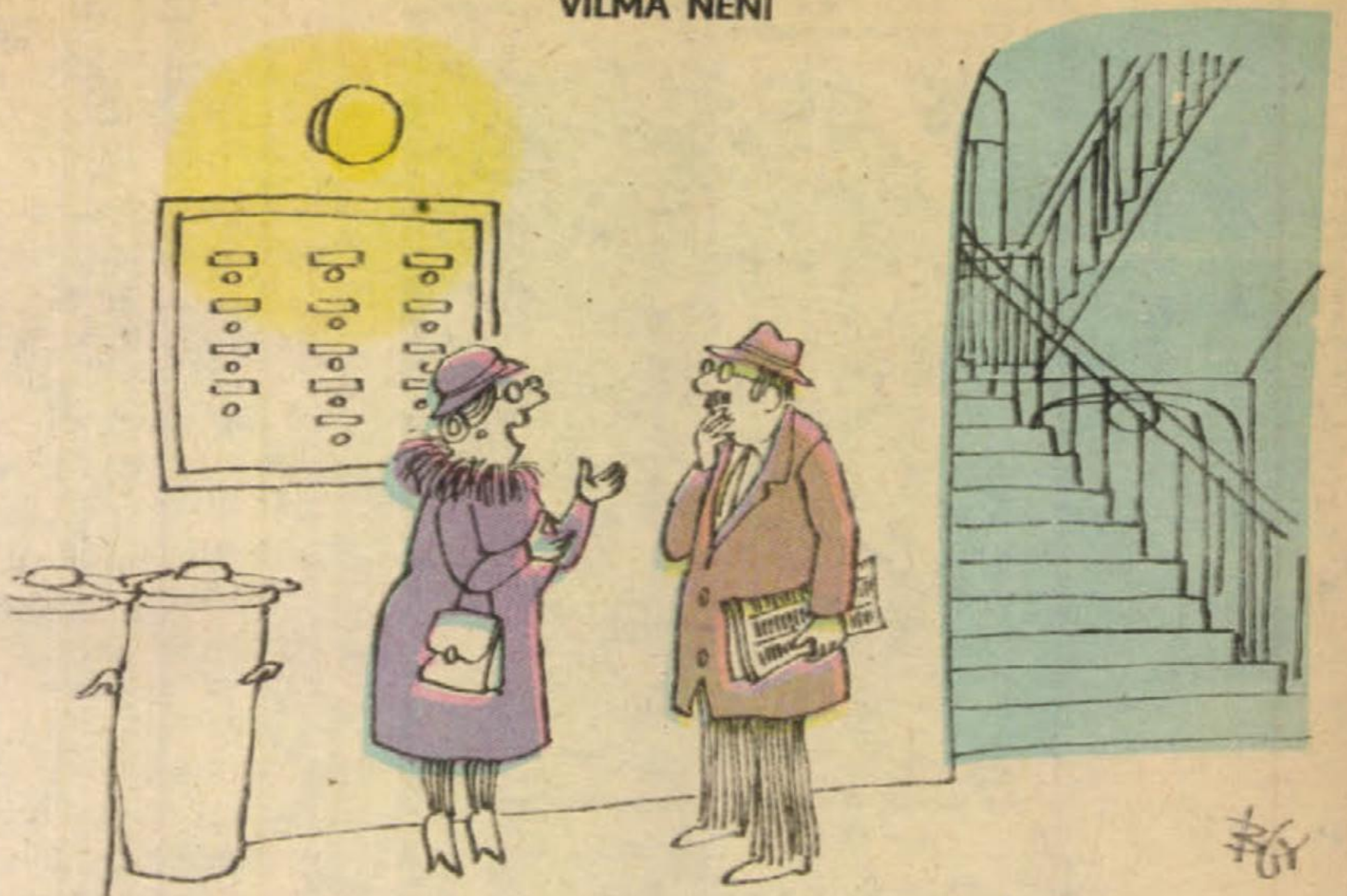

– Titokban konvertibilissé válhatott a forint, mert már a külföldiek is csempészik ...

MIKOR VOLT A MOHÁCSI VÉSZ?

Az a jó, hogy a mai gyerekek fejét már nem tömik a tárgyi tudással, lexikális adatokkal, hanem az összefüggéseket kell megérteniük, a mélyben rejtőző társadalmi mozgatórugókat. Bezzeg a mi időnkben másképp volt. Nekünk kívülről kellett fújni az Árpád-házi királyok teljes névsorát, uralkodott ettől eddig, jó király volt, rossz király volt, teljes cím, postai irányítószám.

Így aztán mi már nem is tudtunk önállóan gondolkodni, bezzeg a mai gyerekek tudnak. Sokszor elámulok, mennyire!

Kérdezem például Pistát, mikor volt a mohácsi vész?

— Miért fontos ez? — rántja meg a vállát.

— Hát csak úgy ... gondoltam ..., hogy esetleg nem árt tudni ...

— Szükségtelen! — feleli magabiztosan és rövid előadásba fog arról, hogy akkoriban olyan feudális izé volt, és hogy a paraszti dézsma és robot hogyishívjákolta az ország katonai potenciálját, aminek következménye aztán egy nagy vész lett Mohácsnál.

— Igen, igen ... de, mégis, mikor volt a mohácsi vész?

— Ilyen hülyeségekkel mi nem terheljük a memóriánkat. Valamikor ezernégyszáz ... vagy ötszáz ...

— És ki volt akkor a király? — kérdezem tovább.

— Kit érdekel? Nem mindegy, hogy első Bendegúznak vagy nyolcadik Leónak hívták-e? Nem a személyek csinálják a történelmet, hanem a mélyben rejtőző mozgatórugók ...

(Fogalmam sincs, ki volt akkor a mozgatórúgó, nem emlékszem, hogy tanultam volna I. Rugóról, vagy II. Rugóról, aki a mélyben rejtőzött. Inkább áttérek az irodalomra.)

— Szereted Shakespeare-t?

— Nagyon.

— Elmondanád a Hamlet rövid tartalmát?

— A tartalmát? Kit érdekel a tartalma?

— Hát mije érdekel?

— A mondanivalója.

— Honnan tudnád a mondanivalóját, ha nem ismered a tartalmát?

— Mert a tartalmát nem olvastam, de a mondanivalóját igen. Értse már meg a bácsi, hogy a sztori, az link dolog, az a lényeg, hogy mit tükröz a mű. A művet azért írják az írók, hogy tükrözzenek.

(Biztosan igaza van, ezért áttérek a földrajzra.)

— Perunak mi a fővárosa?

— London.

— Komolyan mondod?

— Dehogyis. De felőlem lehetne London is. Ilyen fölösleges tényekkel mi nem tömjük a fejünket.

— Hát mit tanultok?

— Gazdaságföldrajzot; hogy milyen az ágazati struktúra, az ipar elszívó hatása hogyan érvényesül és miként hat a kisparaszti gazdaság termelékenységére, a nemzeti jövedelemre és a mélyebb összefüggésekre.

— És hogyan hat?

— Mit tudom én. Már nem emlékszem.

(Áttérek a növénytanra.)

— Milyen az ... ibolya?

— Az egyszikűek családjába tartozik, ezek az ősibb egyszikűekből fejlődtek ki. Zárt edénynyaláb, mellékgyökérzet, párhuzamos erezet, tápanyag hasznosítása.

— A színe? És az illata?

— Az részletkérdés ...

Nem látott, nem szagolt ibolyát a fiú, de azt el kell ismerni — nagyon tud.

Novobáczky Sándor

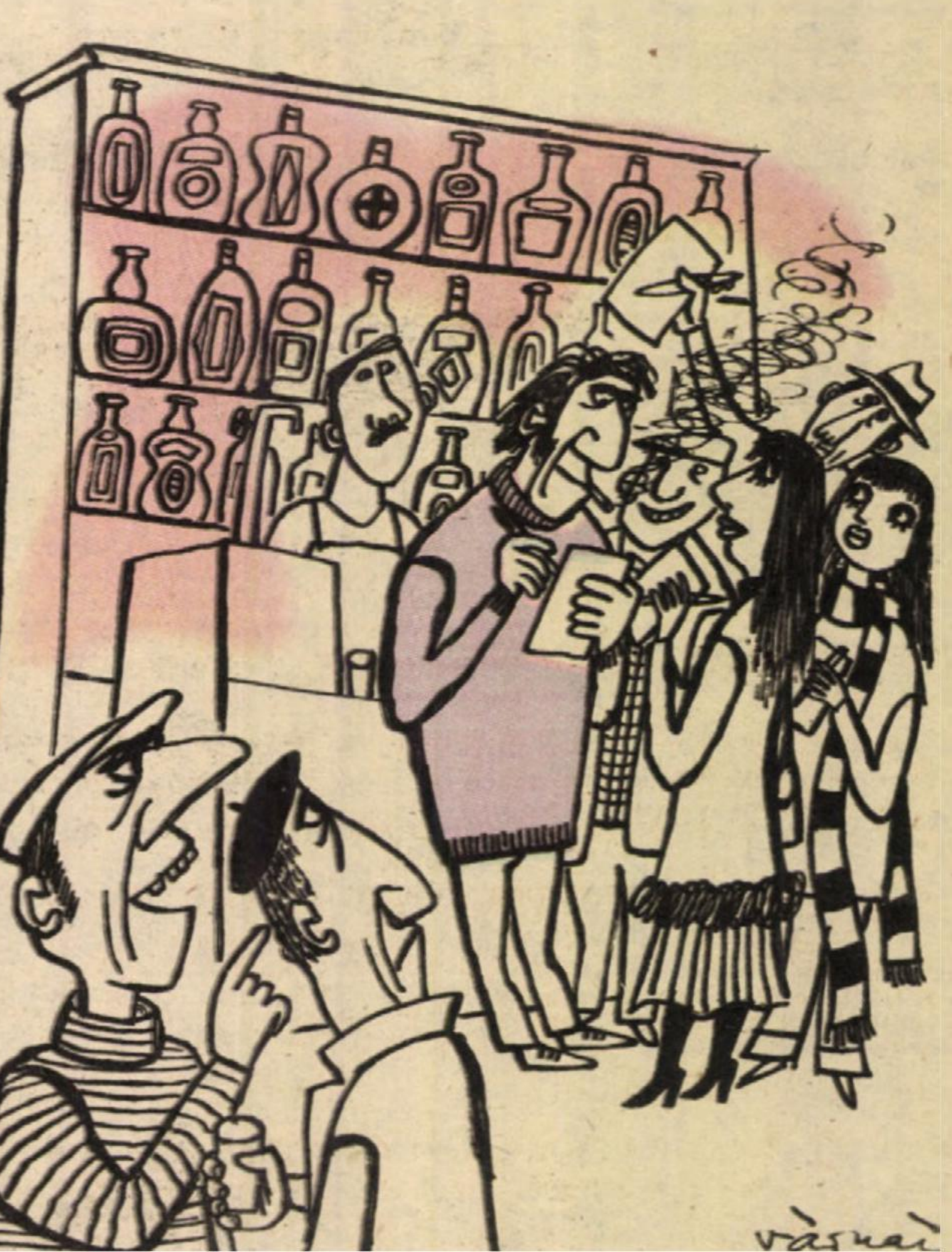

– Ő itt a sztár. Már háromszor szerepelt a Kék fényben ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Este későn betoppan a szomszédasszony, és a nagyobbik fiútól megkérdezi:

— Hol vannak édesapádék?

— Konferencián.

Mire az öccse így helyesbít:

— Még azon is túl.

✦

Szomszédok egymás közt:

— A maguk kutyája az éjszaka elvitte a cipőmet az ajtóm elől.

— Az lehetetlen, hisz mezitláb jött haza!

PROTOKOLL

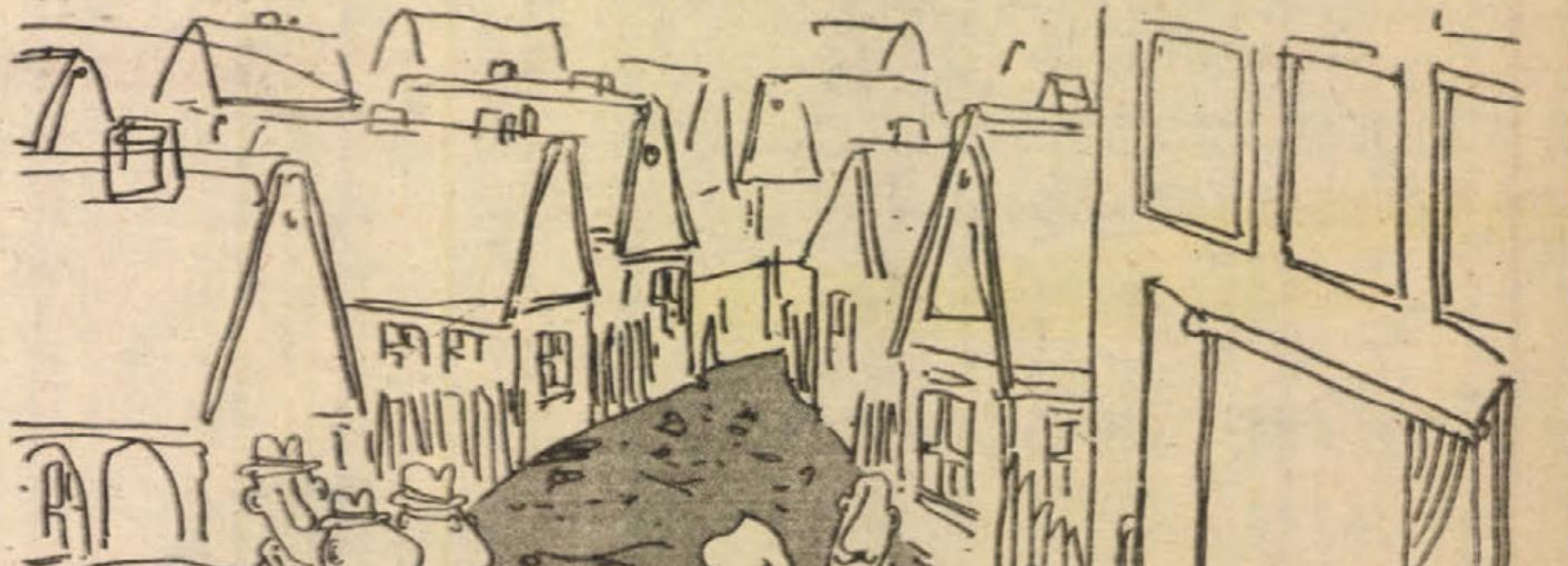

– Szeretettel köszöntjük a megye vezetőit az új művelődési ház avatásán!

SIKERFILM-ÉLMÉNY

Jó dolog, hogy mostanában egyre több izgalmas és emlékezetes filmalkotás szerepel a mozik műsorán, mert egy-egy ilyet az ember élete végéig megjegyez, mint a régi filmeket a mai nagyszülők. Az utóbbi időben látott mozgalmas és maradandó filmek közül nekem például az tetszett a legjobban, amelyikben Jean-Paul Belmondo felügyelő egy őrült gyilkost kerget a város felett, vagyis a pokoli torony tetején, de ahogy így visszaemlékezem, nem is ő kergetett, hanem őt kergették, mivel ő volt a javíthatatlan szélhámos.

Csakhogy a film egyik legizgalmasabb részében mégis leereszkedett Paul Belmondo, akarom mondani, Jean-Paul Newman a kigyulladt óriás felhőkarcolóból, s alul Steve McQueen várta a másik hat mesterlövésszel együtt, majd kezdetét vette a nagy balhé, ahol a két chicagói kishal, Newman és társa, Robert Redford, megette a nagy halakat. Közben Faye Dunawayt a keselyű három nap alatt kimentette a felhőkarcolót faló lángok közül, egyenesen Robert Redford karjaiba.

Lírai betét ebben az általam úgy megszeretett filmben, amikor a méntelepen két ló udvarol egymásnak, mert ilyet még nem láttam huszadik században készült filmben, ám hamarosan feltűnt a filmvásznon és a huszadik század második részében Stefania Sandrelli, bár addigra a lovak már eltűntek, így Sandrellinek be kellett érnie két kantárszárral.

Aztán Bud Spencer és Terence Hill dühbe jött, és mindenhol szétverték a berendezést, mialatt Franco Nero keomás lett, s megküzdött három féltestvére gyűlöletével, akik közül kettő a fekete kalóz két másik színű édestestvére volt.

Ezért a fekete kalóz, azazhogy Kabir Bedi, maláji tigrissé változott, azonban ezt elég rosszul tette, mivel legnagyobb ellensége, Mel Ferrer, eközben hiába kereste a Csendes-óceán kalózai között, hiszen azok addigra már régen Jamaicában kalózkodtak.

Ennek ellenére a XVIII. századbeli romantikus kalózok elég rendes fiúk voltak, mert Sean Conneryt nem ők gyilkolták meg péntek este, minthogy Sean Conneryt a gyémánt lady tette el láb alól az Orient expresszen, illetve az Ezüst Csík expresszvonaton, amely gyilkosságokkal száguldott végig a bonyodalmak középpontján.

A film végén Piedone, vagyis Bud Spencer Hongkongba utazik, Stefania Sandrelli pedig eldobva a kantárszárakat Police Pythonba megy, ahogy feltűnik Yves Montand és Simone Signoret között, csakhogy Yves Montand időközben vadember lesz, s így már nemcsak a felesége elől menekül, hanem a fényképész Sylvia elől is.

Az utolsó képsorokon igen szemléletes, ahogy Paul Newman és Joanne Woodward felkavarja a vizet, miközben Charles Bronson megvédi a kis hegyi falut a hírhedt rablóbandától, a csíkos dinnyéket pedig a pusztulástól, majd szájharmonikájával agyonlövi Henry Fondát, Steve McQueen meg a maláji tigrist, miután megszökik svábbogaras szigorított zárkájából. Anthony Quinn blöfföl, de nem ő az, aki megnyitja a főnyomócsövet, így természetesen nem is az ő barátnője ugrik ki a hetvenedik emeletről.

A film története és a szereplői remélem jól megmaradtak bennem, s ha majd ötven év múlva műsorra tűzi a televízió ezt a filmet is, akkor jólesően fogok visszaemlékezni, hogy én már láttam.

Tormai László

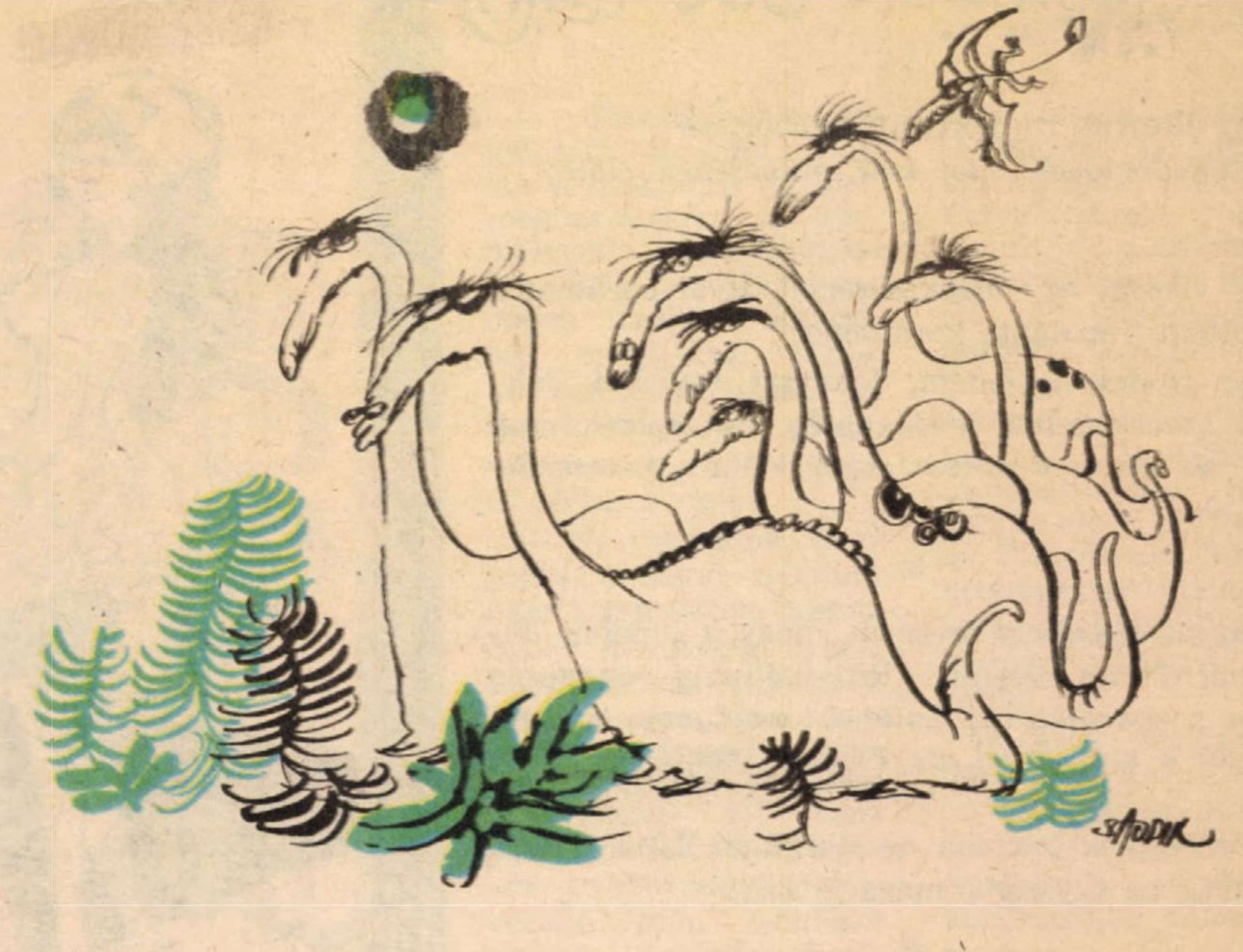

– Az a mi fajtánk átka, hogy nincsenek Casanováink.

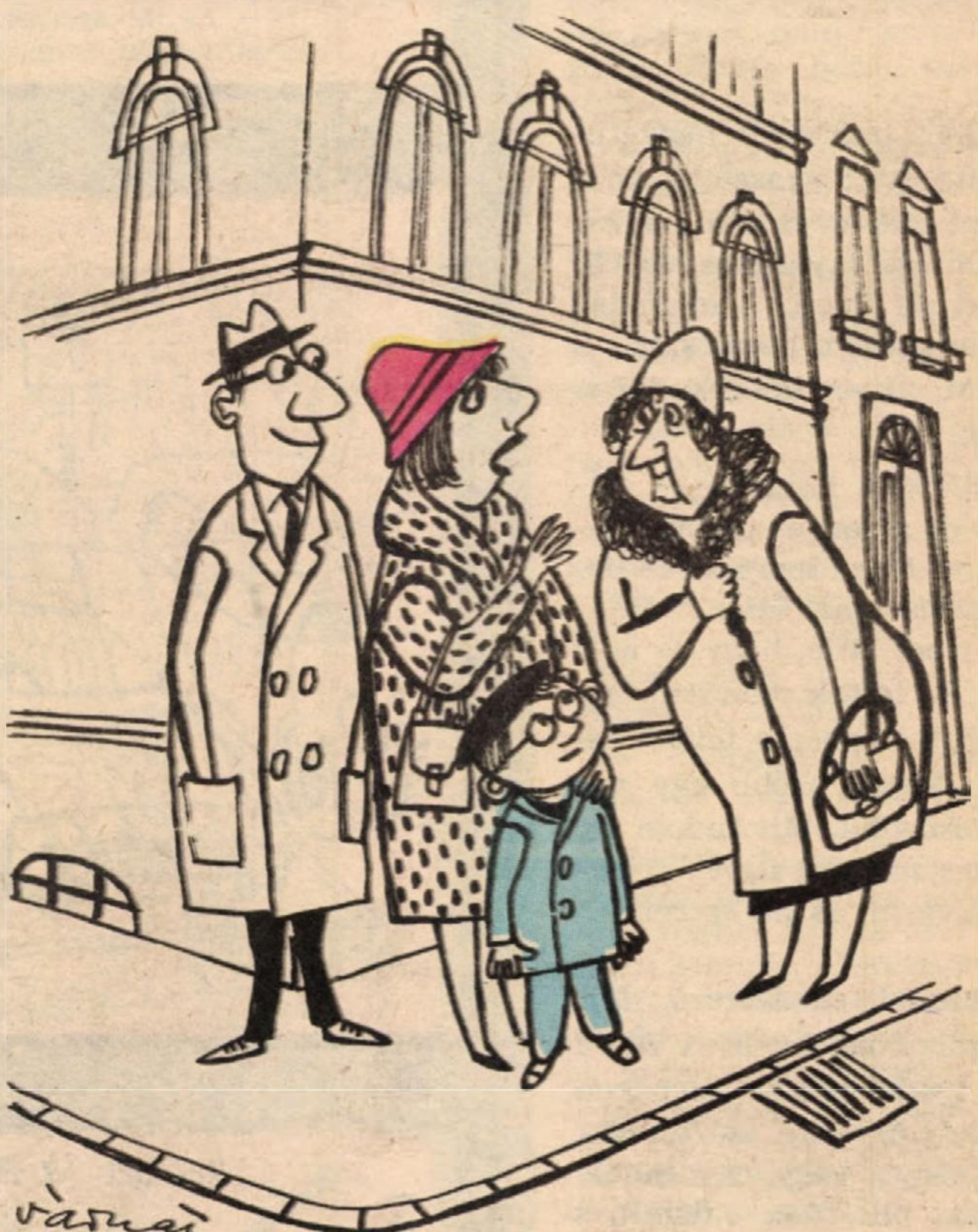

– Örökölte az apja rövidlátását, de remélem, ezért nem kell örökösödési adót fizetni ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Rájöttem arra, a feleségem nem őszinte hozzám.

— Hogy vetted észre?

— Egyik éjjel nem jött haza ... Amikor megkérdeztem tőle, hogy hol volt, azt mondta, az éjszakát a barátnőjénél töltötte ...

— No és?

— Hazudott ... Az éjszakát én töltöttem a barátnőjénél!

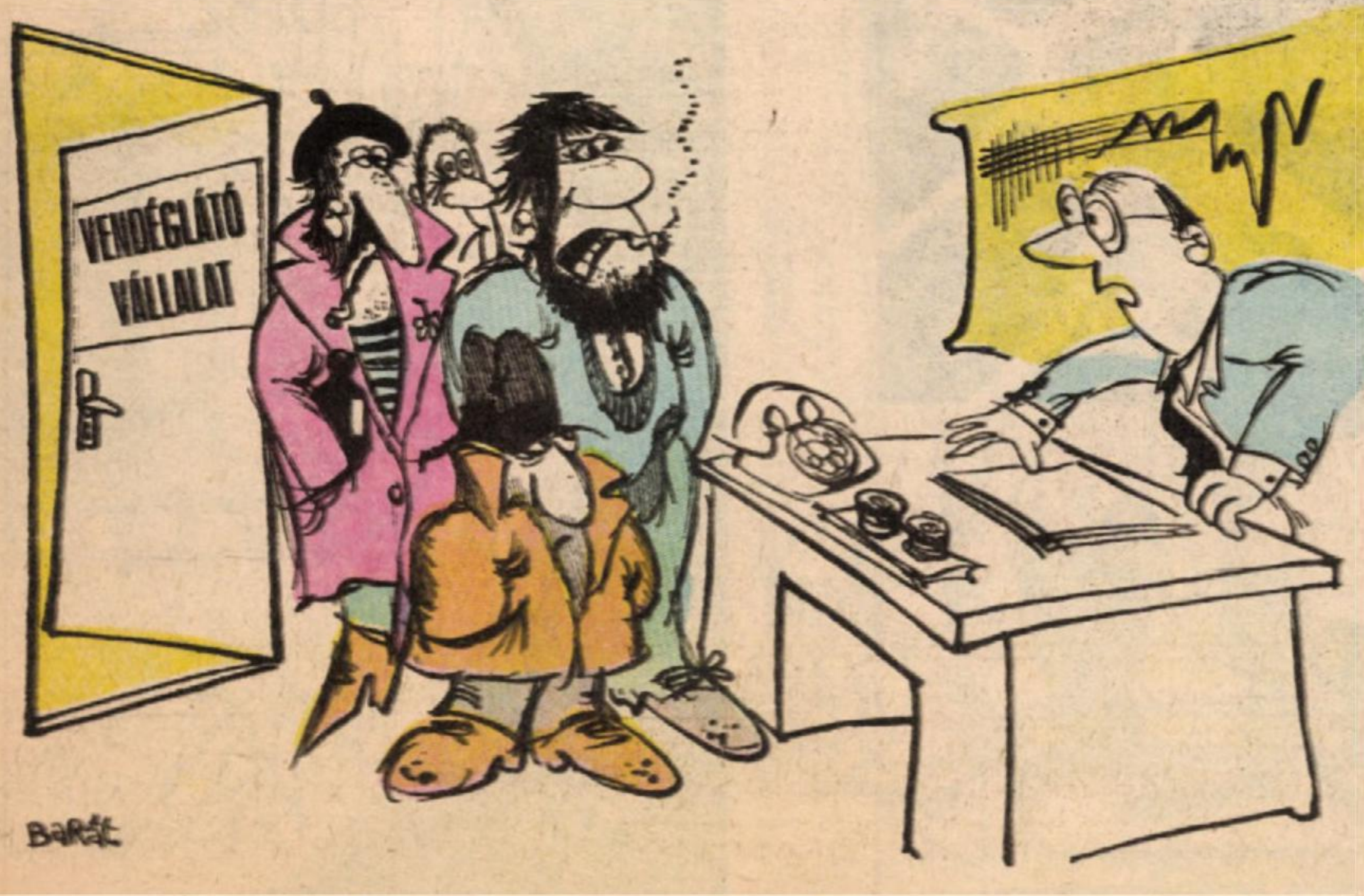

– Mi vállaljuk, hogy visszaállítjuk az ételbárokban a régi italboltok meghitt hangulatát ...

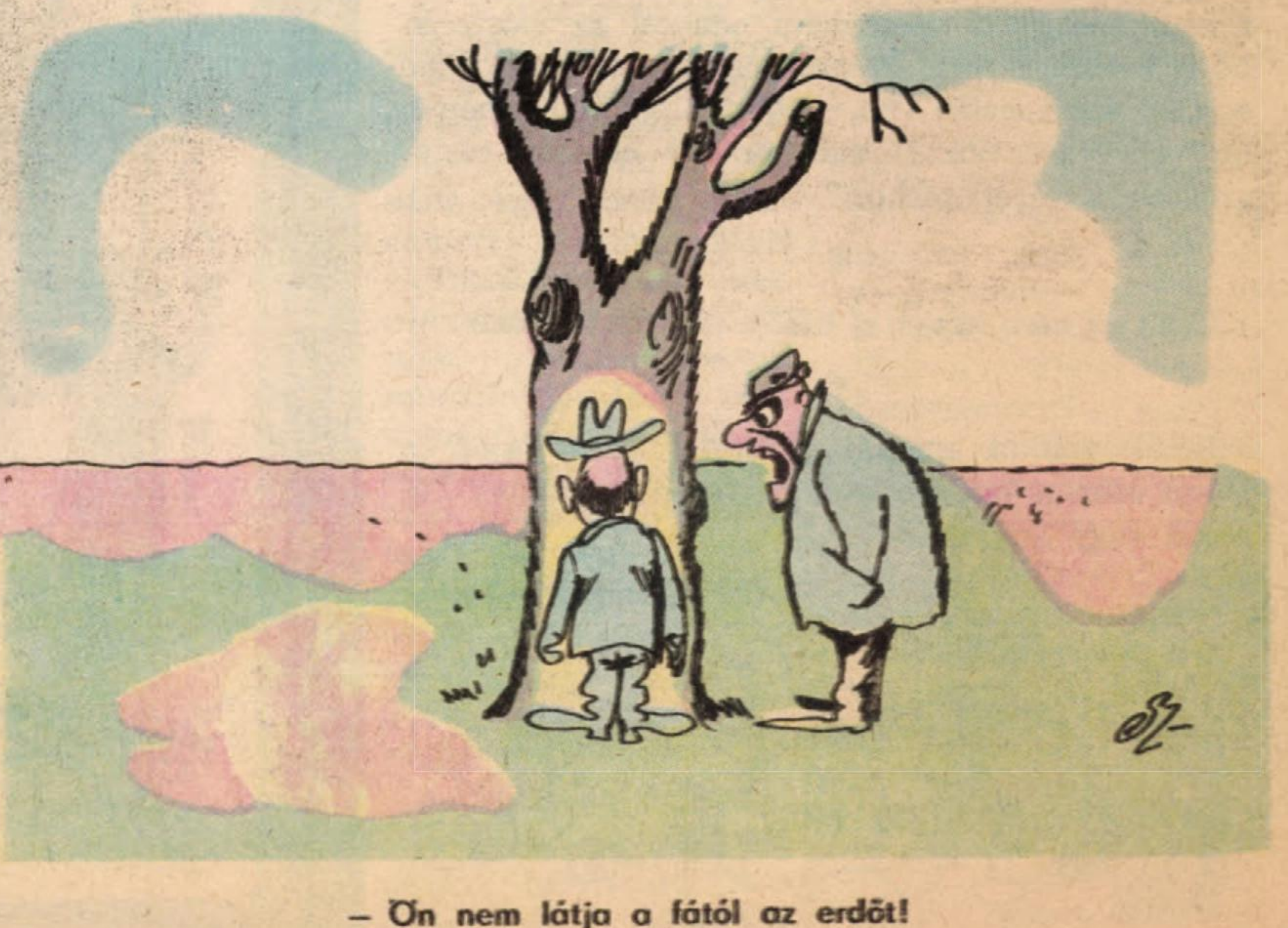

– Ön nem látja a fától az erdőt!

SZÓSZÖCSKÉK

Egy éltesebb író jegyzetfüzetéből:

„Műkedvelőnek ihlet kell, művésznek előleg."

*

Ezt viszont egy megkeseredett atyai barátomtól hallottam írópalánta koromban:

„Az irodalom, öcsém, felerészt művészi, felerészt kereskedelmi tevékenység. Elhelyezni, amit írtál: ez benne a művészet. A többi a kereskedelem."

*

Magyar újságban olvasom, hogy a londoni Financial Times szerint: *„Ritka élvezet manapság olyan zongorajátékot hallani, amelyben az erő párosul a szépséggel, de Fischer Annie-nak sikerül."*

Már hogy a csudába ne sikerülne ilyen játékot hallania, ha egyszer ő maga játszik?

*

Műsorcím: „Katona Klári *régi* slágereiből".

Feleim, megáll bennem az ütő. Azt hiszem, most öregedtem meg.

*

Ismerősöm meglát az egyik budapesti nagyáruházban egy falra akasztható (sőt: akasztott) konzervnyitót. Olyat, amilyenre már évek óta vásik a foga. Odamegy hát az eladó asszonysághoz, és kér egyet. Amaz elhűlve mered rá. Falra ... micsoda? Olyan itt nincs, kérem. Ismerősöm leakasztja a falról az eszmecsere tárgyát: „Ilyet kérnék. Merthogy, amint látható, itt van, la."

Az eladó sorban levő éltesebb hölgyön — miután előbb hökkenten meredt a corpus delictire — most kitör az elmehábor. „Hogy merészelte leakasztani ezt a falról? Teszi azonnal vissza? Hogy micsoda emberek vannak. Nem látja, hogy ez nem eladó? Ez mintapéldány!" „És tessék mondani, hogyan lehet valahogy hozzájutni ehhez a féltett dekorációhoz?" „Hja kérem, tessék előbb egy nagyobb összegű vásárlást eszközölni. Mit tudom én, egy hűtőszekrény, egy bútorgarnitúra ugye... Akkor majd kap egy tombolajegyet, és ha szerencséje van, megnyerheti."

Értelmesebb kereskedelemmel rendelkező, fejlettebb konzervnyitójú országokban fordítva van a dolog. Ott egy semmiség vásárlásának ellenében kap az ember tombolajegyet. Aztán a százezredik vásárló nyer egy hűtőszekrényt vagy egy bútorgarnitúrát. Egyszóval megint ellestünk valamit, s mint annyiszor, megint rosszul. Szinte látom a magyar háziasszonyt, aki ezek után kivesz a fiókból húszezer forintot, karjára akasztja cekkerét, fülön ragadja kosarát, s férje kérdésére — „Bevásárolni mész?" — hanyagul odaveti az előszobából: „Frászt. Nyerni. Veszek egy színes tévét, s ha egy kis szerencsém van, megütöm a főnyereményt, amivel végre hozzájuthatunk egy csomag négyszög alakú vécépapírhoz."

*

Csak az nem követ el hibát, aki jól dolgozik.

*

Erről valami megint eszembe jut. Vajon a Posta szerint hogyan kell helyesen mondani: *Toshiba* vagy *Sokhiba?*

Timár György

ELLENÁLLHATATLAN CSÁBÍTÓ

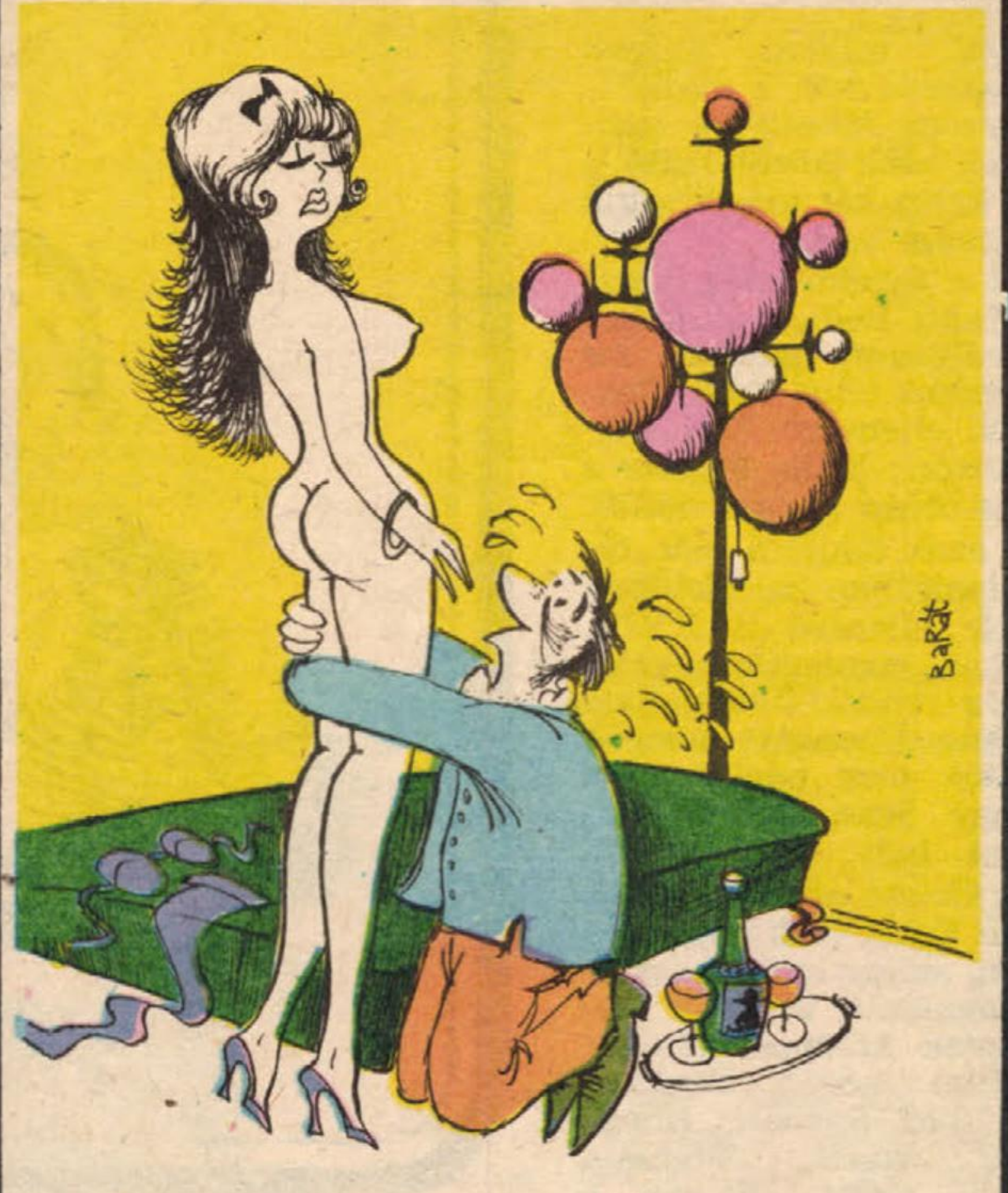

– És ha szerzek egy telefont?

ÖSKU TATÁS

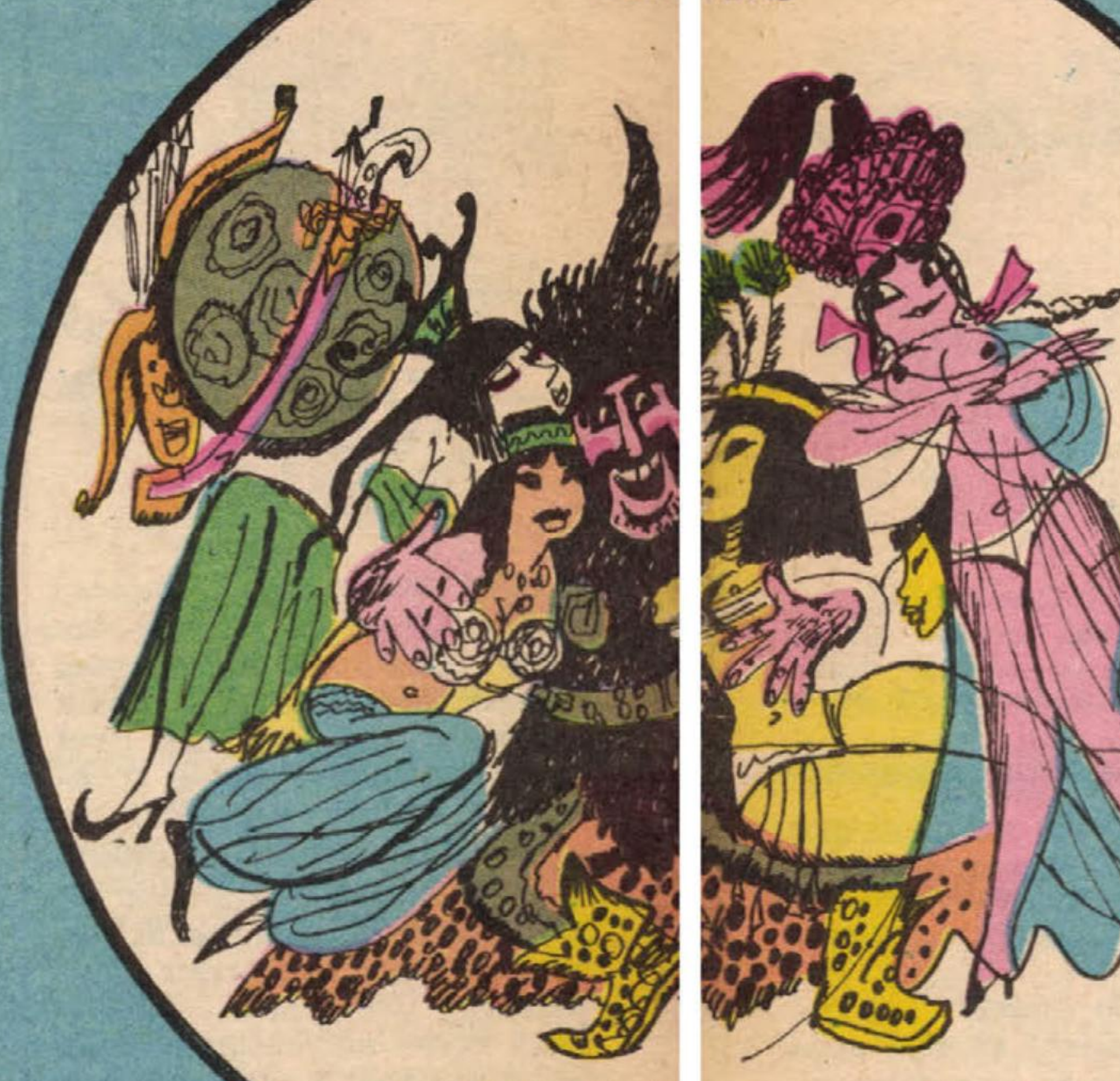

– Majd kutath ják, hogy kivel keveredtünk össze!

PÁLYAVÁLASZTÁS

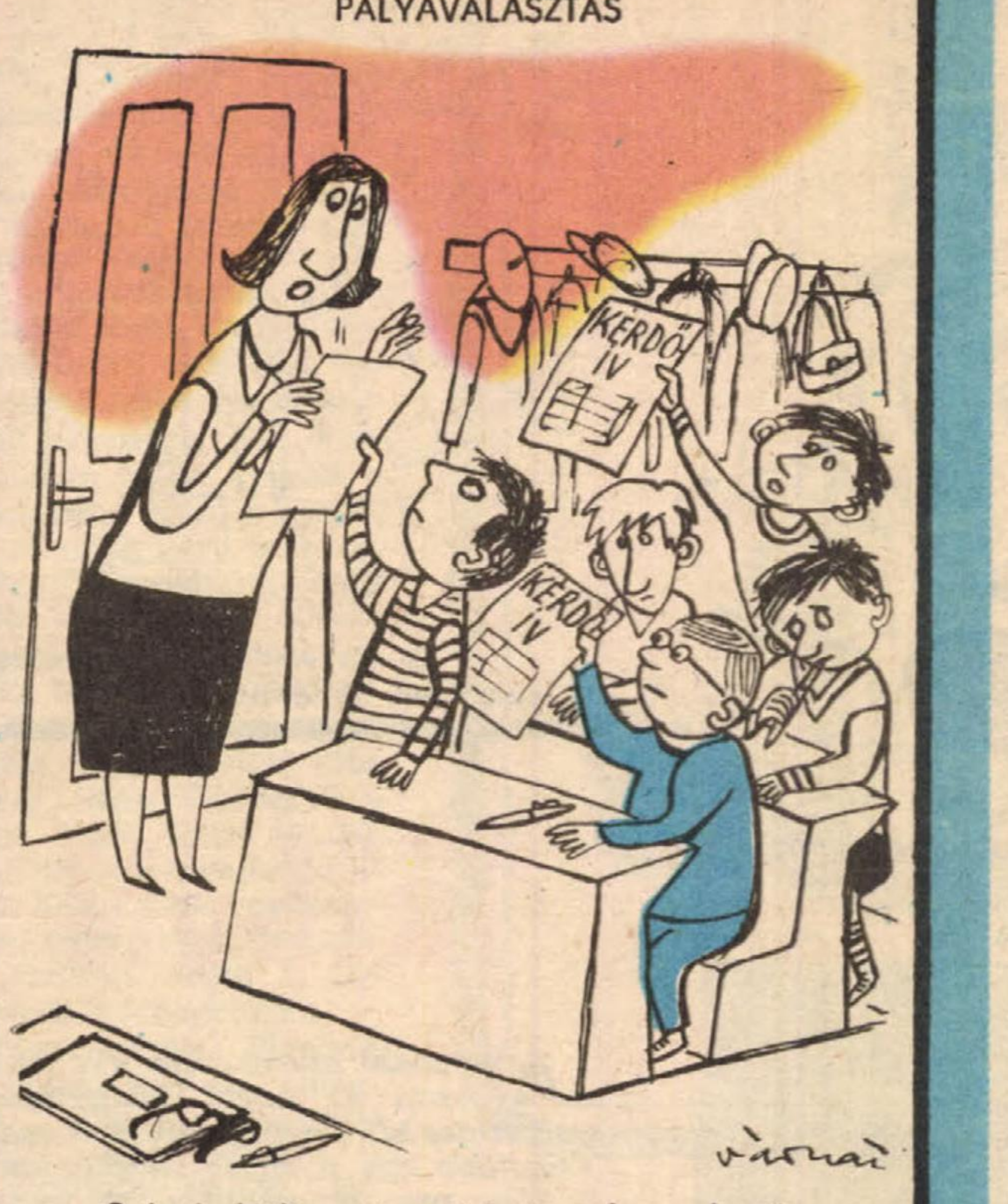

– Szóval, kisfiam, te miniszter akarsz lenni...

OPTIMIZMUS

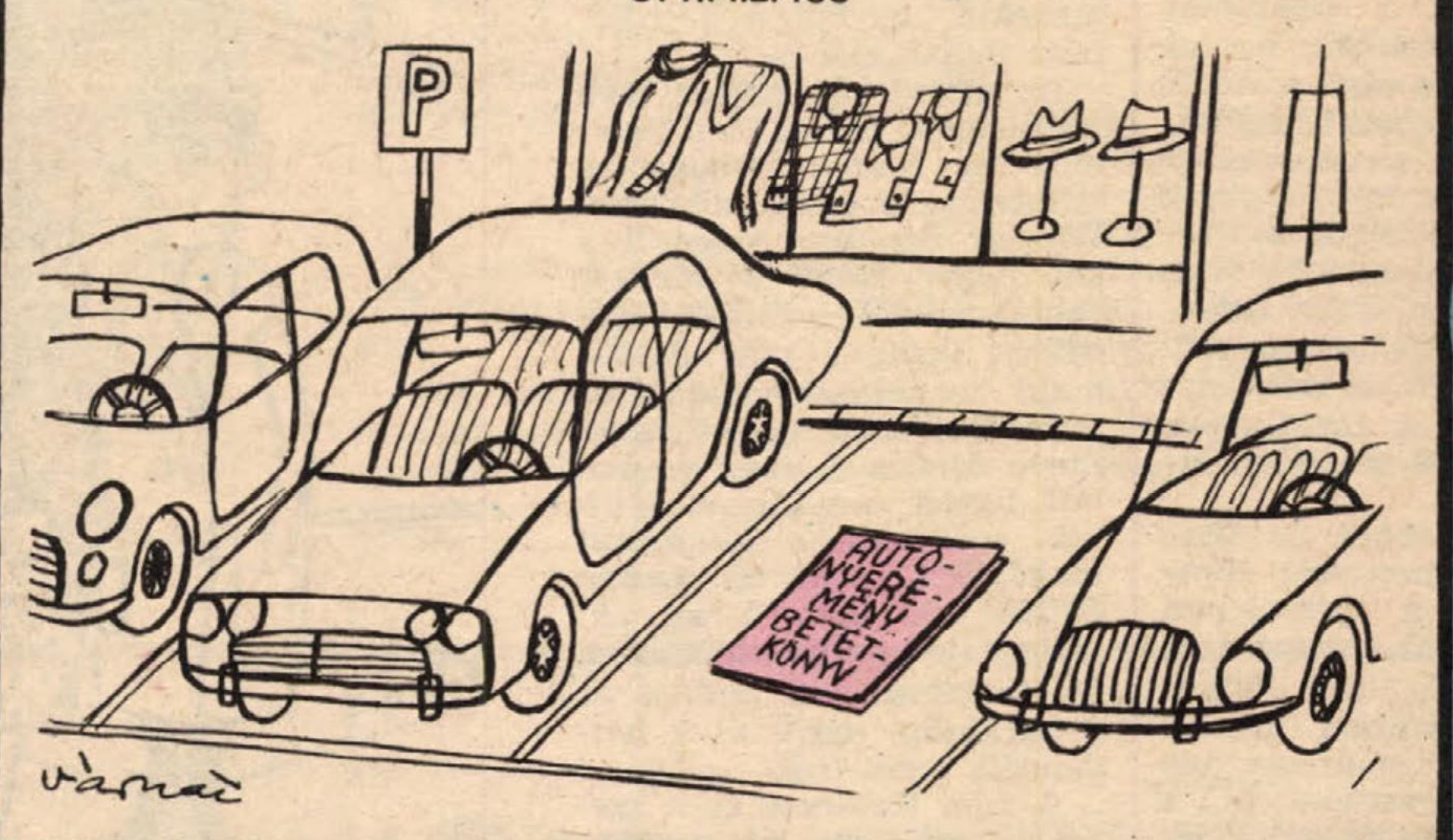

HATHA VA AKI NEM ISMERI

— Miért v an az, hogy a felesége o van elegánsan öltözköd k, maga pedig feltűnőe szerényen?

— Ő a d vat szerint öltözködik, é meg a jövedelmem s erint.

ÉV VÉGI HAJRÁ

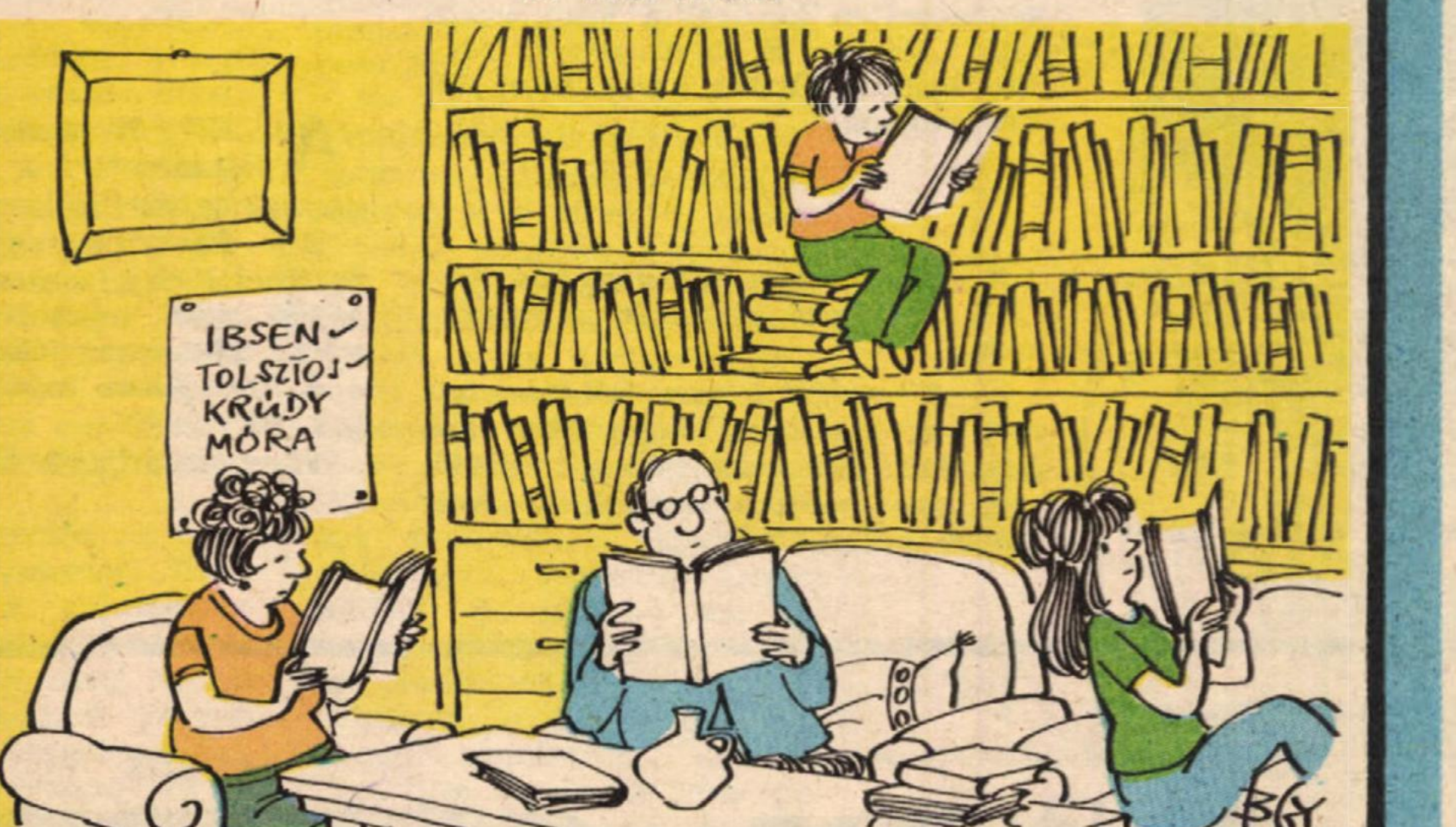

REGGEL AZ EDZŐTÁBORBAN

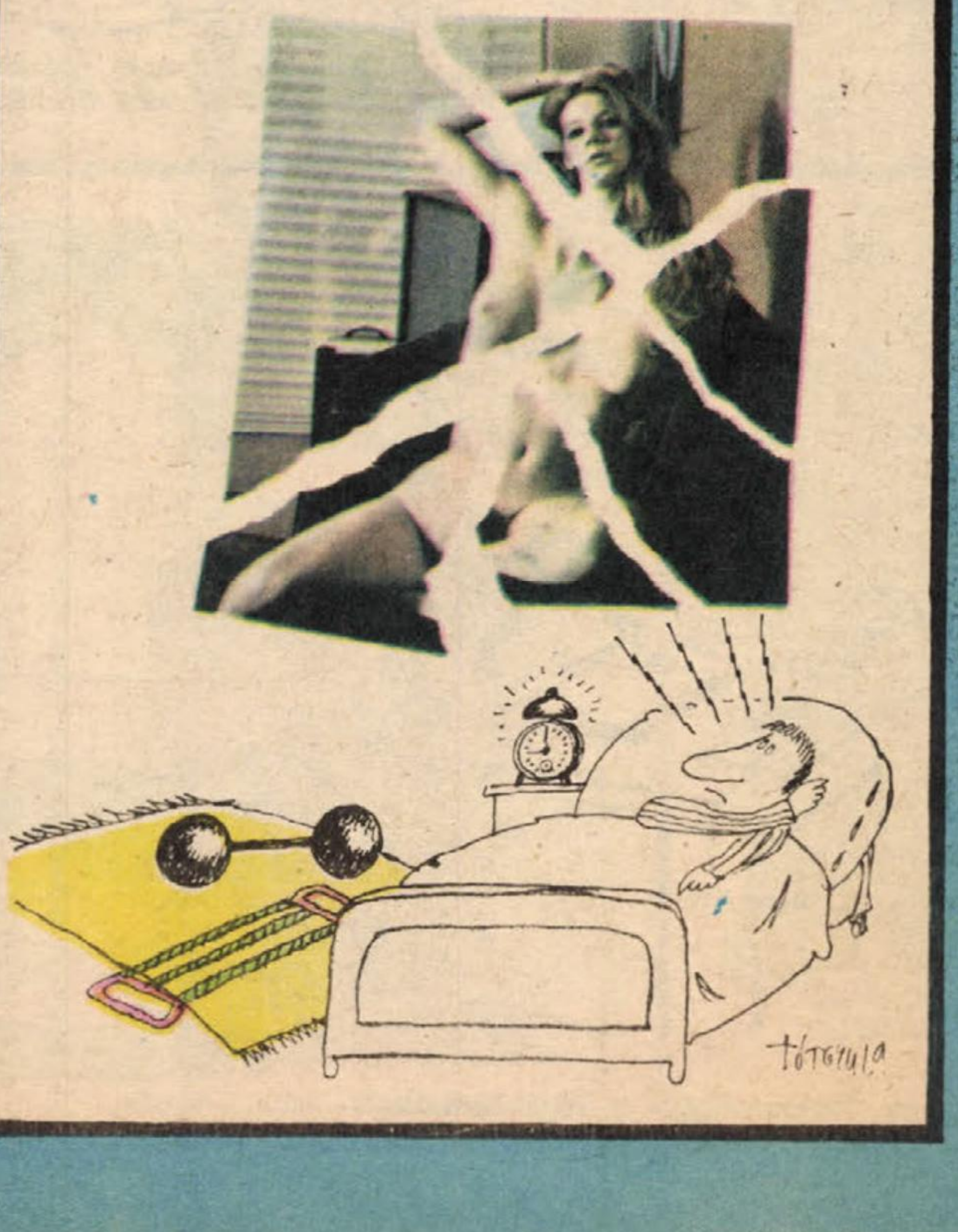

IPARVA GÁNY

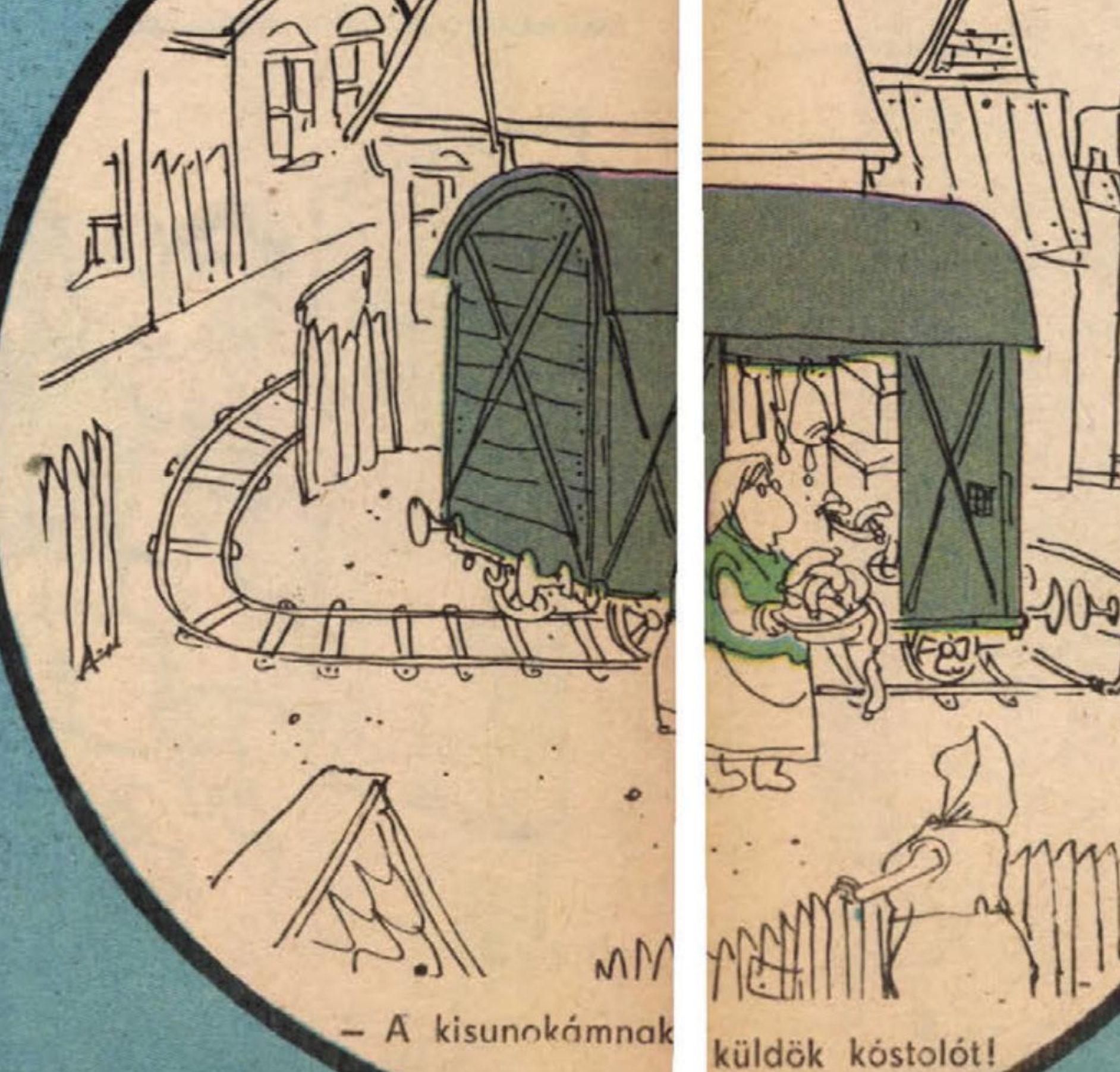

– A kisunokámnak küldök kóstolót!

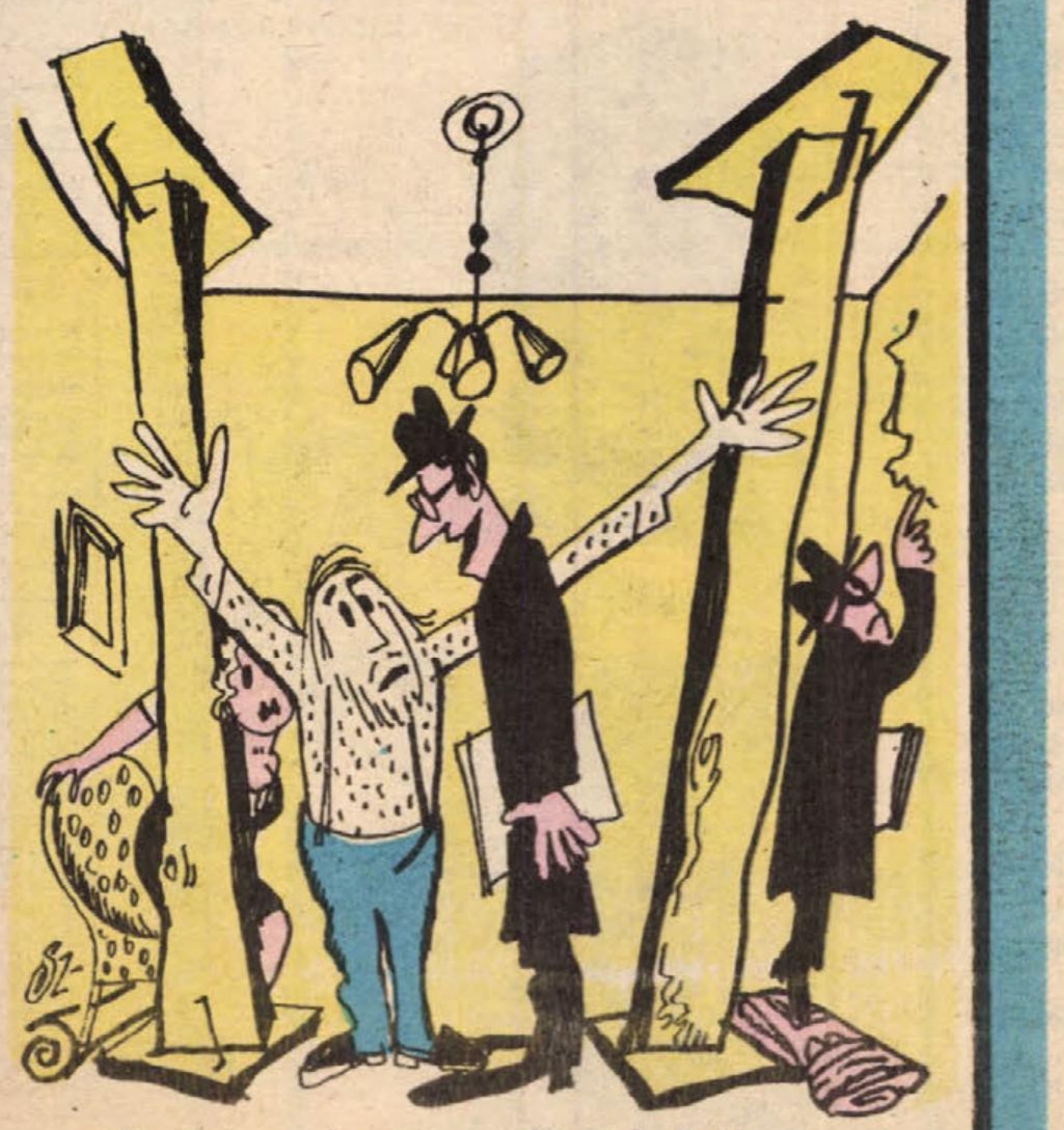

– De kérem, ha megcsináltatjuk önöknek a lakást, akkor sohasem lesz kedvük kimozdulni hazulról.

GORGOLÁN NEM ÉRTI

— Csacsiság! — legyintett Gorgolán, amikor a szűk körű vállalati megbeszélésen a személyzetis előterjesztette javaslatát. — Még hogy éppen Krokner Karcsiból csináljunk főosztályvezetőt! Hiszen az egy kretén!

Kovacsinger Pál megcsóválta a fejét.

— Ne túlozzunk, Gorgolán kartárs! Krokner nem kifejezetten kretén, csak némiképp lassú észjárású, és sajátos a gondolkodásmódja. Iskolai tanulmányait is csak ezért végezte el kissé vontatottan. De harmincéves korában, amikor gyakornoknak fölvettük, már zsebében volt az érettségi bizonyítvány. Tehát szívós, kitartó, tanulni szerető ember. Ezért én pártolom, hogy ő lépjen nyugdíjba vonuló kollégánk, Petya bácsi helyébe.

— Megáll az eszem! — csattant föl Gorgolán. — Ti talán elfelejtettétek, hogy amikor tíz évvel ezelőtt ez a Krokner becsapódott hozzánk, mint egy szárnyasbomba, mindent szétzúzott maga körül?! Nem adhattunk a kezébe olyan sima ügyet, hogy abból pereskedés, kötbér, igazolójelentés, sajtóper, fegyelmi, botrány ne lett volna!

Herrschlág Imre jelentkezett szólásra.

— Pontosítanom kell! Csak az első években volt így. Amikor figyelmeztettük, hogy inkább ne csináljon semmit, azóta Krokner Karcsi nem csinál semmit. Minthogy ennek következtében munkája ellen az utóbbi időkben a legcsekélyebb kifogás sem merült fel, én is egyetértek azzal, hogy ő legyen Petya bácsi utóda.

Ekkor halkan megszólalt az igazgató:

— Lássuk csak, milyen lehetőségeink vannak a megüresedett főosztályvezetői funkció betöltésére, szem előtt tartva a vállalat érdekeit? Pro primó hozhatnánk egy kiváló szakembert kívülről. Ezzel kiállítanánk egy szegénységi bizonyítványt saját utánpótlás-nevelő munkánkról. Rossz pont volna fönt, sértődést szülne lent. És a béralap maradna változatlan.

— Én is arra gondoltam — kottyantott közbe Gorgolán —, hogy a legjobb osztályvezetőink közül valakit...

Az igazgató folytatta:

— Pro szekundó, ha a mieink közül egy osztályvezetőt léptetünk elő, annak valamivel kevesebbet is adhatunk ugyan, mint amennyivel Petya bácsi nyugdíjba vonult, de a szóban forgó osztályvezető helyébe elő kell léptetnünk egy korábbi csoportvezetőt, annak a helyébe egy korábbi főelőadót, és így tovább, természetesen mindegyiknek icipicit emelni kell a fizetését is. Sértődések, intrikák, átszervezési lavina, lazuló munkaerkölcs. És a béralap maradna változatlan.

Gorgolán megint közbeszólt.

— Ha eltekintünk az évi négyszázalékos bérfejlesztéstől, a béralap mindenképp változatlan marad!

Az igazgató most már keményen a renitens szemébe nézett.

— A béralap igen, de a bérmegosztás — nem feltétlenül! Mert példának okáért, ha megszüntetek egy olyan teljesen felesleges munkakört, mint amilyent ez a kétbalkezes Krokner eddig betöltött, már kevesebb embernek jut ugyanannyi pénz! Növekszik az egy főre eső nyereségrészesedés, jutalomkeret! Ráadásul ezt a Kroknert nyugodt lelkiismerettel a legalacsonyabb főosztályvezetői fizetési kategóriába sorolhatjuk be, amennyit ennek a munkája ér... Továbbá abból a különbözetből, ami az ő és Petya bácsi bére között lesz, jelentős korrekciókat hajthatunk végre olyan kartársak javadalmazásánál, akik ezt igazán megérdemlik...

Pillantását sokat jelentőn hordozta végig a jelenlevőkön. Aztán ismét Gorgolánra emelte tekintetét.

— Bérpolitika is van a világon, kedves kolléga! Olyan intézkedés, amelynek nyomán mindenki elégedett erkölcsileg, és jobban jár anyagilag! Ezek után is kifogásolja Krokner Károly főosztályvezetői kinevezését?

A kérdezett nem válaszolt, a döntést határozatba foglalták, még néhány más ügyet is megvitattak, aztán az értekezletet berekesztették, a vállalat vezető tisztségviselői szétszéledtek, de Gorgolán még ott ült a székén, és csak motyogott maga elé:

— Egy hülyének megszüntetik a munkakörét, ez mindenkinek jó... De ugyanezt a hülyét kinevezik főosztályvezetőnek, és ez is mindenkinek jó! Nem értem, nem értem...

Kürti András

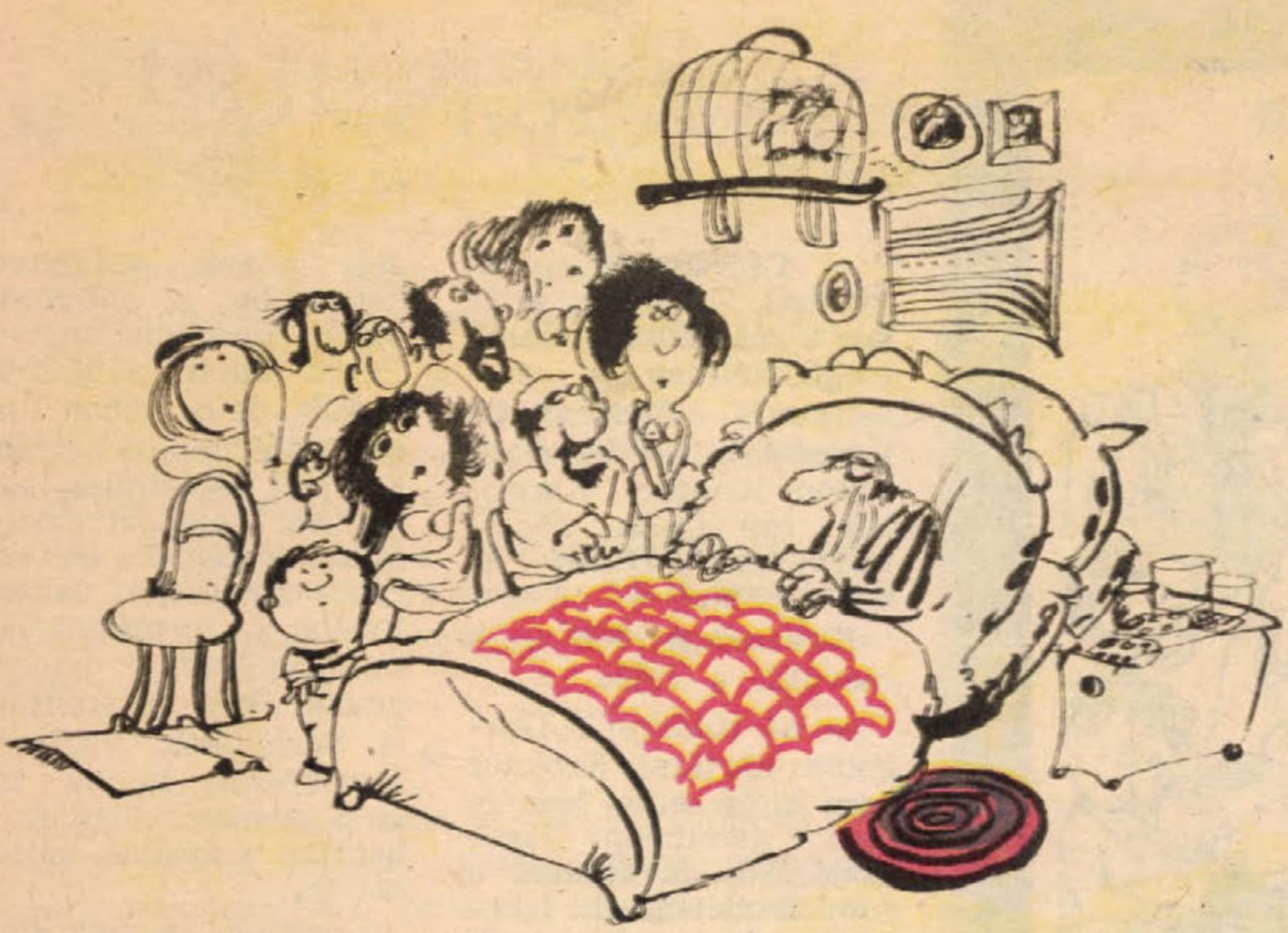

– Nagyon súlyos nem lehet a bajom, mert a szakszervezetünktől még senki nem jött látogatóba.

TERVEZGETŐ VÁROSATYÁK

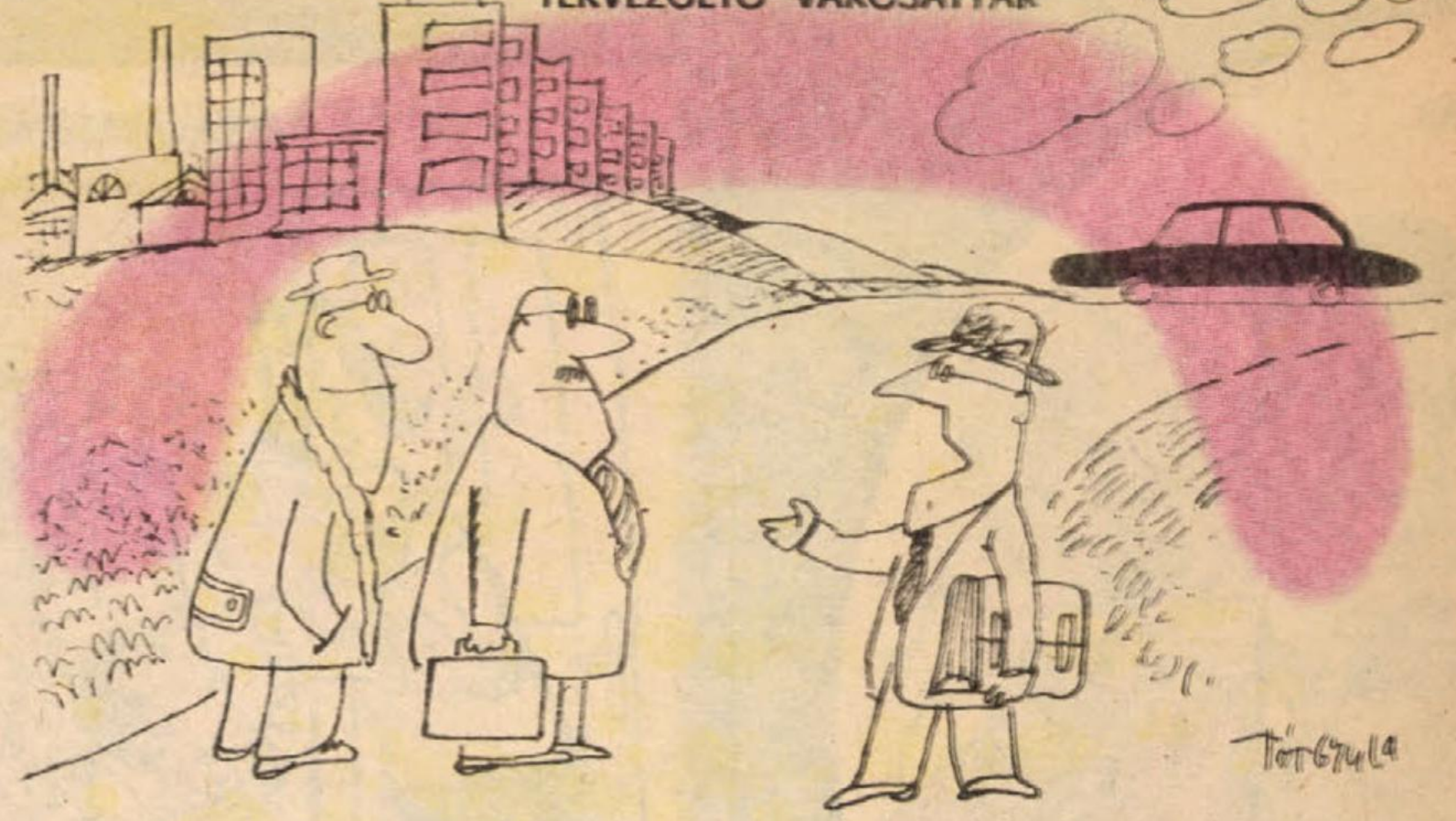

– És ha volna egy látóasszonyunk, az fellendítené a turizmust és a városkánk hírnevét!

REGGEL

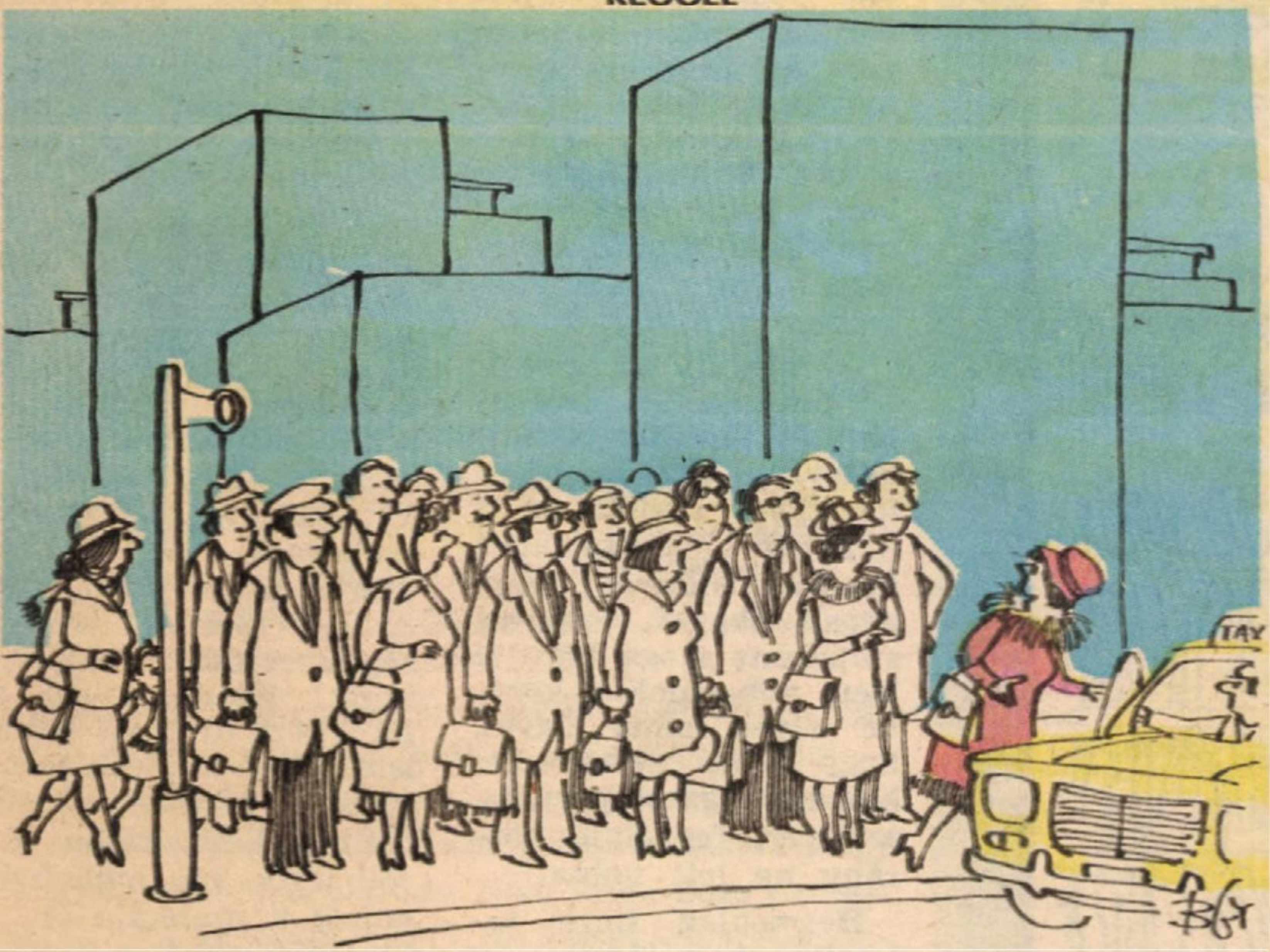

– Számolj, melyik olcsóbb: naponta egy pár harisnya és két kabátgomb, vagy 20 forint a taxira?!

TRIBÜN

A jamaikai származású Viv Anderson az angol labdarúgás első színes bőrű válogatott játékosa. Legutóbb egy újságíró megkérdezte tőle: nem tapasztalt-e faji gyűlöletet a pályán?

— Ellenkezőleg — mosolygott a nagyon jóképű fekete legény. — Nemrégiben egy bajnoki meccsen Royle, a Bristol City csatára kétségbeesetten kiáltott a játékvezető felé: „Kérem, ez az Anderson folyton rugdos. Biztos azért, mert fehér vagyok!"

* * *

Az ösztöndíjas rögbijátékos biológiai dolgozatot ír az egyetemen.

— A majmot az különbözteti meg az embertől, hogy nem tud beszélni. Ha csak annyit tudna mondani: majom vagyok — már ember volna.

Hallottad, Kümmel minden este háromszor megveri a feleségét!

— Borzasztó. És miért?

— Hogyhogy miért? Mert ő sakkozik jobban. Két bástya fórt adhat az asszonynak.

* * *

Robert Lembke aranymondása a nyugatnémet Quick magazinban:

— A mi országunk legjobban fizetett amatőrei a labdarúgók és a táncdalénekesek!

* * *

Az FC Nuneaton nézőszáma visszaesett, a klub súlyos anyagi helyzetbe került.

Roy Barry, az egyesület elnöke és Noel Kelly, a menedzser a múlt héten száz helybeli kocsmát járt végig. Hatalmas táskával.

A klub hazai mérkőzéseire árultak jegyeket.

Vagy ne adjunk tippeket?

(p. p.)

ZSÖLLYE

Harsányi Gábor vidékre utazott vendégszerepelni és előadás előtt beült a művelődési ház közelében egy fodrászüzletbe, borotválkozni és manikűröztetni. Harsányi, kinézve a borbély hóna alól, aki éppen hozzákezdett a borotváláshoz, beszélgetésbe kezdett a szép szőke manikűrösnővel:

— Sok a munka?

— Hát van elég. Ma is vagy tizenhat vendégem volt...

— Zárás után mit csinál?

— Hazamegyek.

— Magának sem árt egy kis kikapcsolódás. Jöjjön el az előadásomra és utána elmegyünk vacsorázni.

— Nagyon kedves... de a férjem nem egyezne bele.

— Ugyan mért nem? Majd elmondja a férjének, hogy én hívtam meg!

A szőke szépség lesütötte a szemét.

— Mondja meg a művész úr! Ő az, aki éppen most borotválja önt!

Az egyik francia divatmagazin pályázatot hirdetett. Egyetlen kérdésre kellett válaszolni a lap férfiolvasóinak. A kérdés így hangzott:

„Hogyan öltözzön a felesége, ha színházba mennek?" A pályázat első díját egy gázgyári tisztviselő nyerte, egyetlen szavas pályaművével. Válasza így hangzott:

„Gyorsan!"

*

A rádió pagodájában a kifelé jövő Moór Mariann találkozik a befelé tartó Váradi Hédivel.

— Milyen idő van kint, Hédikém?

— Sajnos nem tudom megmondani.

— De hiszen most jöttél kintről...

— No igen, de olyan köd van, hogy háromlépésnyire sem lehet ellátni!

Ráthonyi Róbert

2 PORTRÉ

DAYKA MARGIT

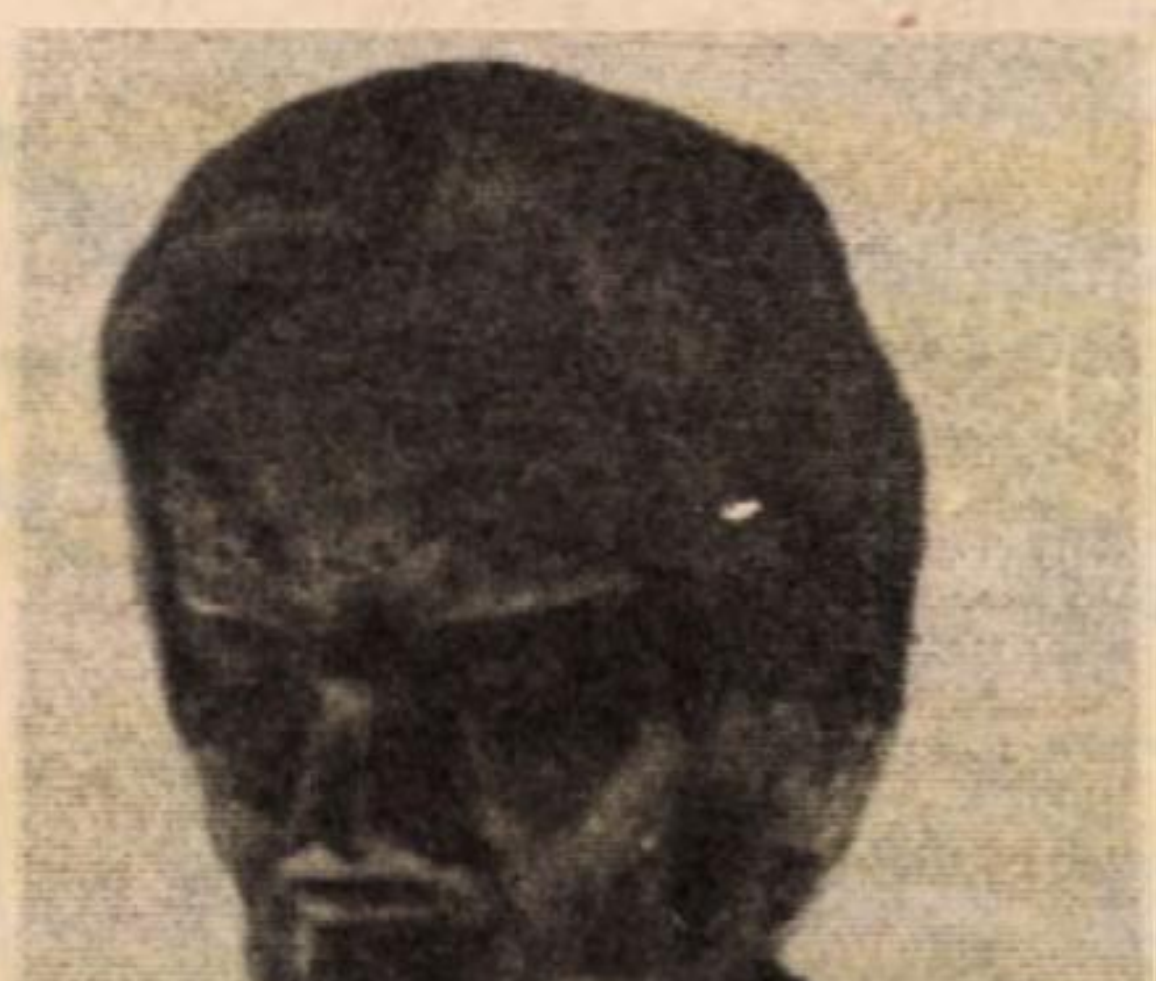

ÖRKÉNY ISTVÁN

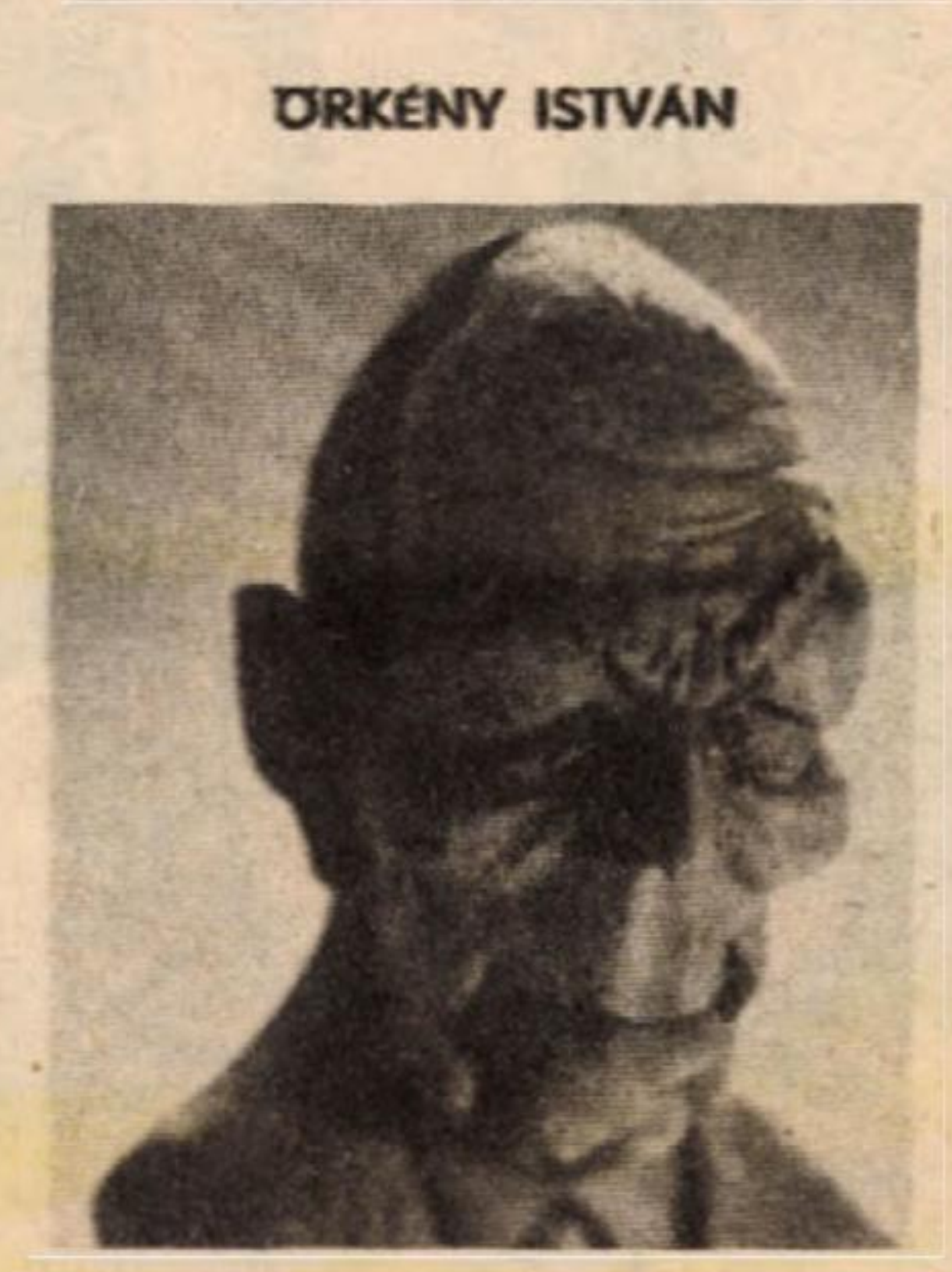

Varga Csaba szoborkarikatúrái

STÁTUS

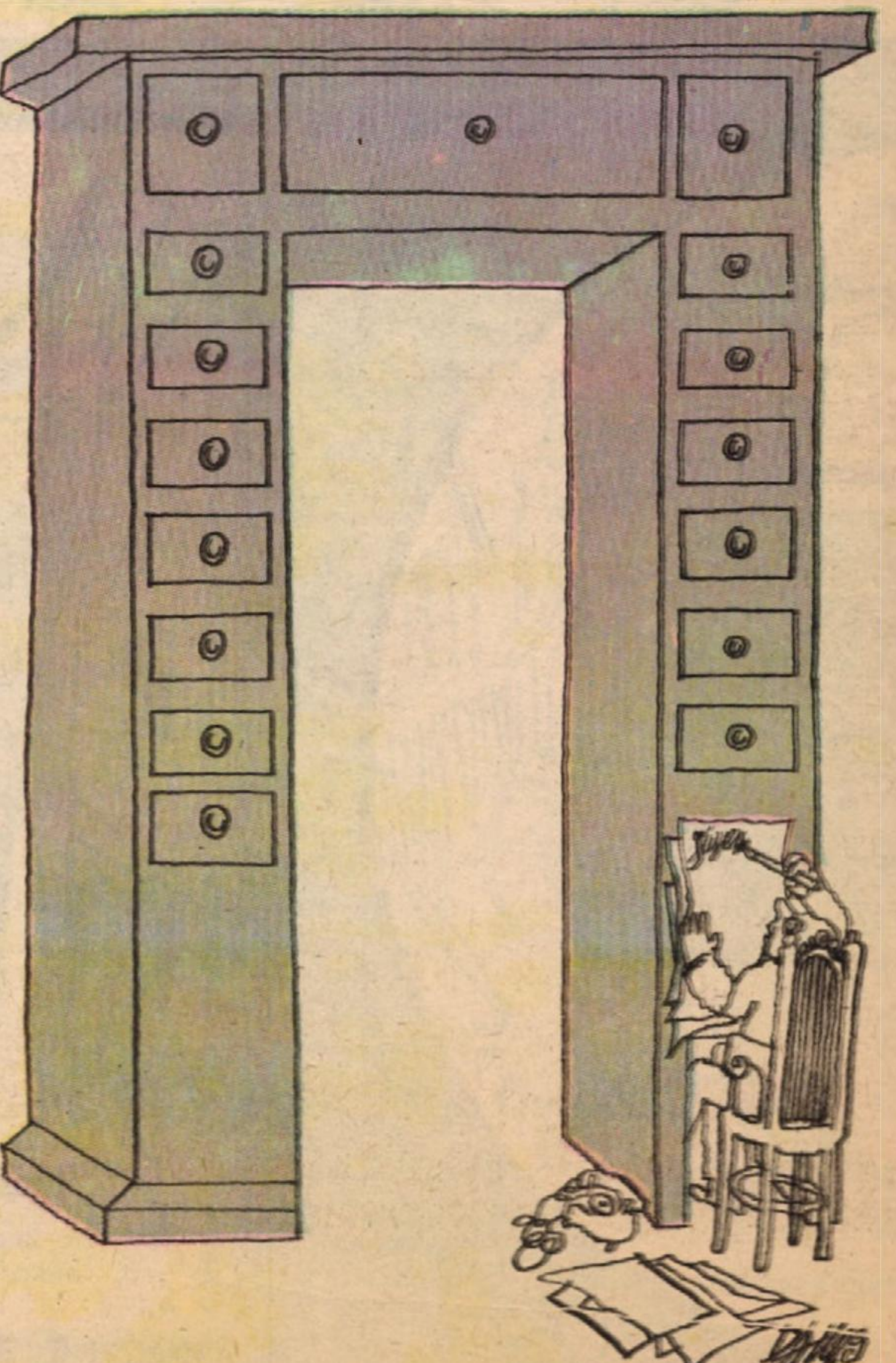

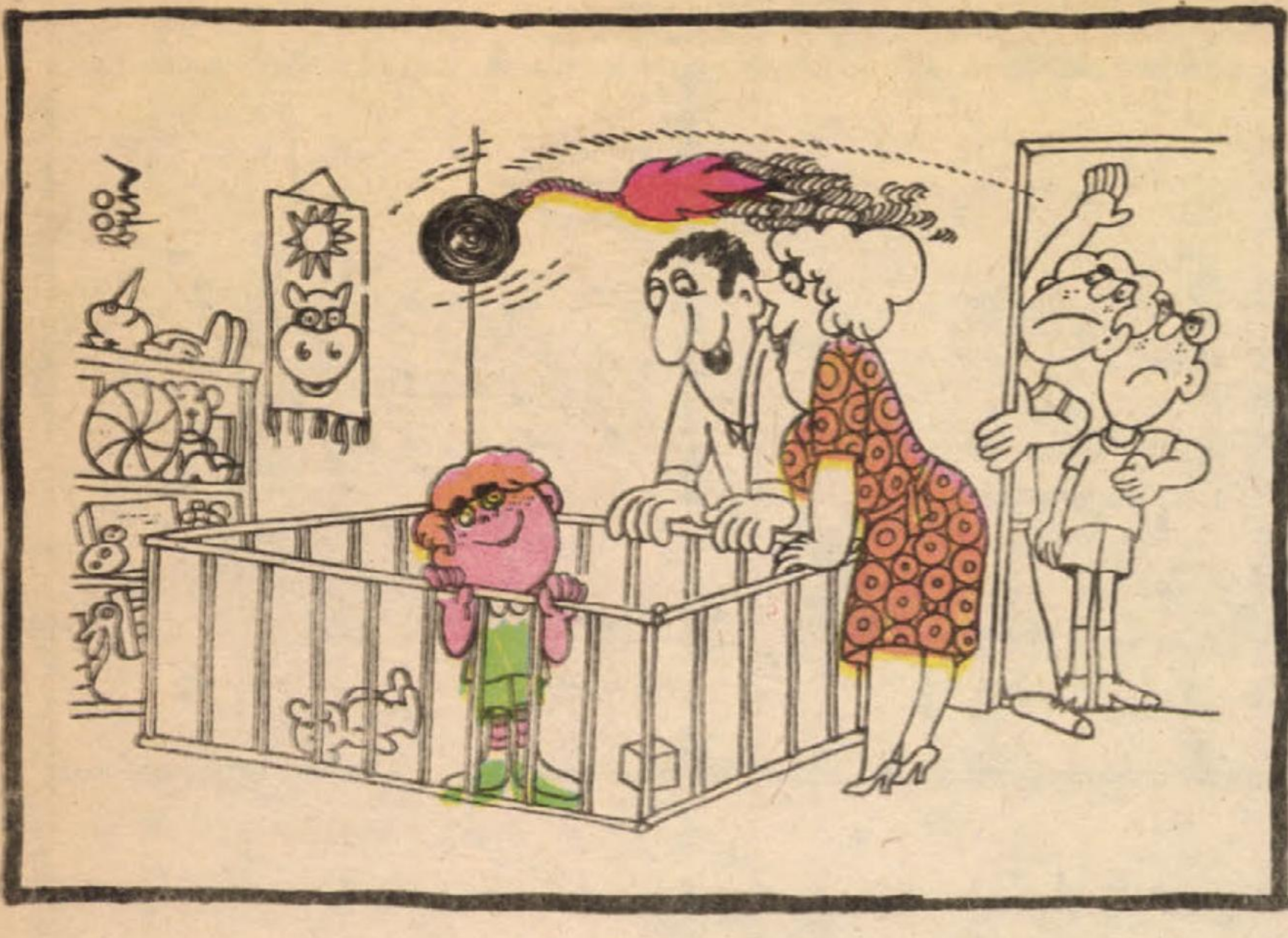

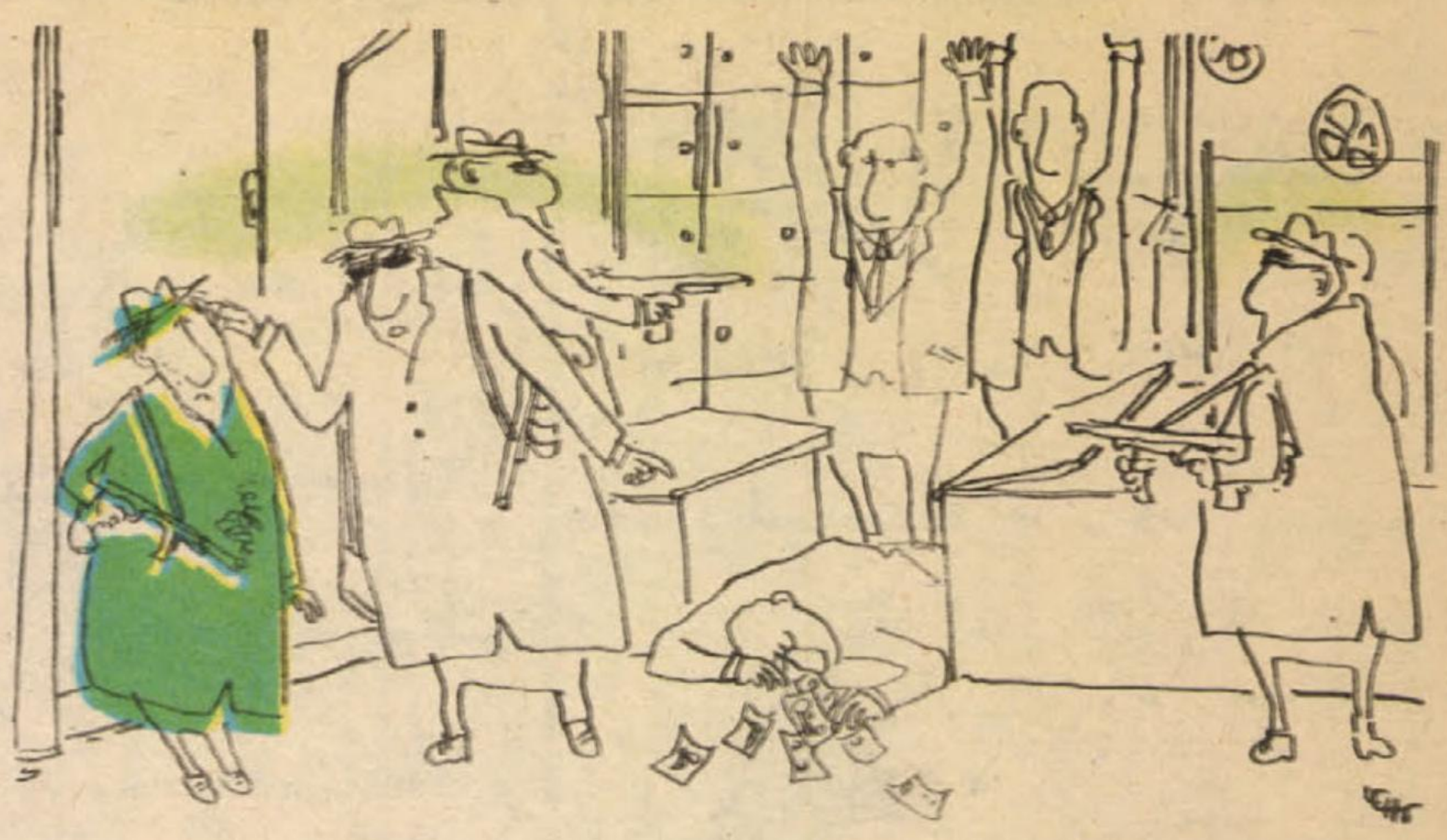

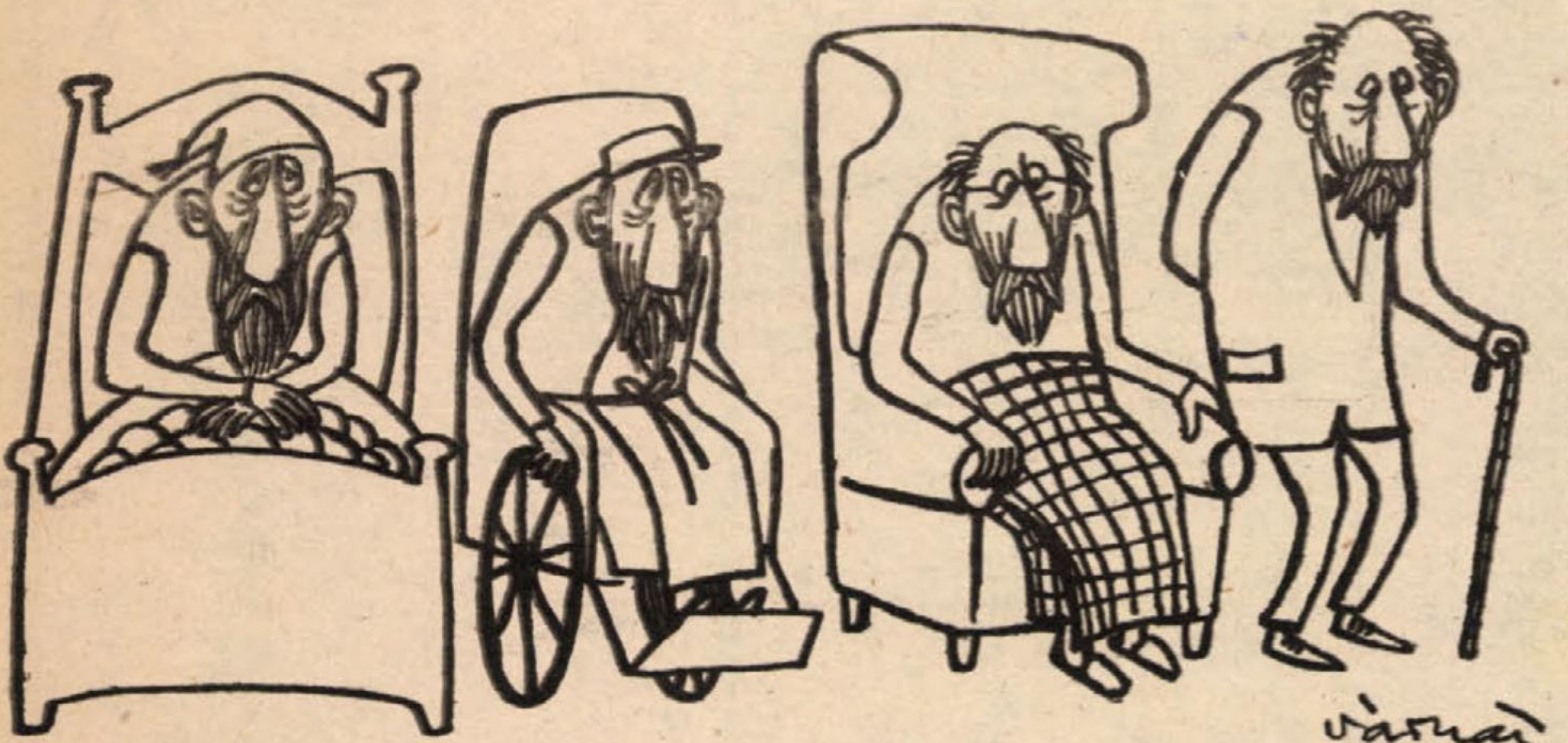

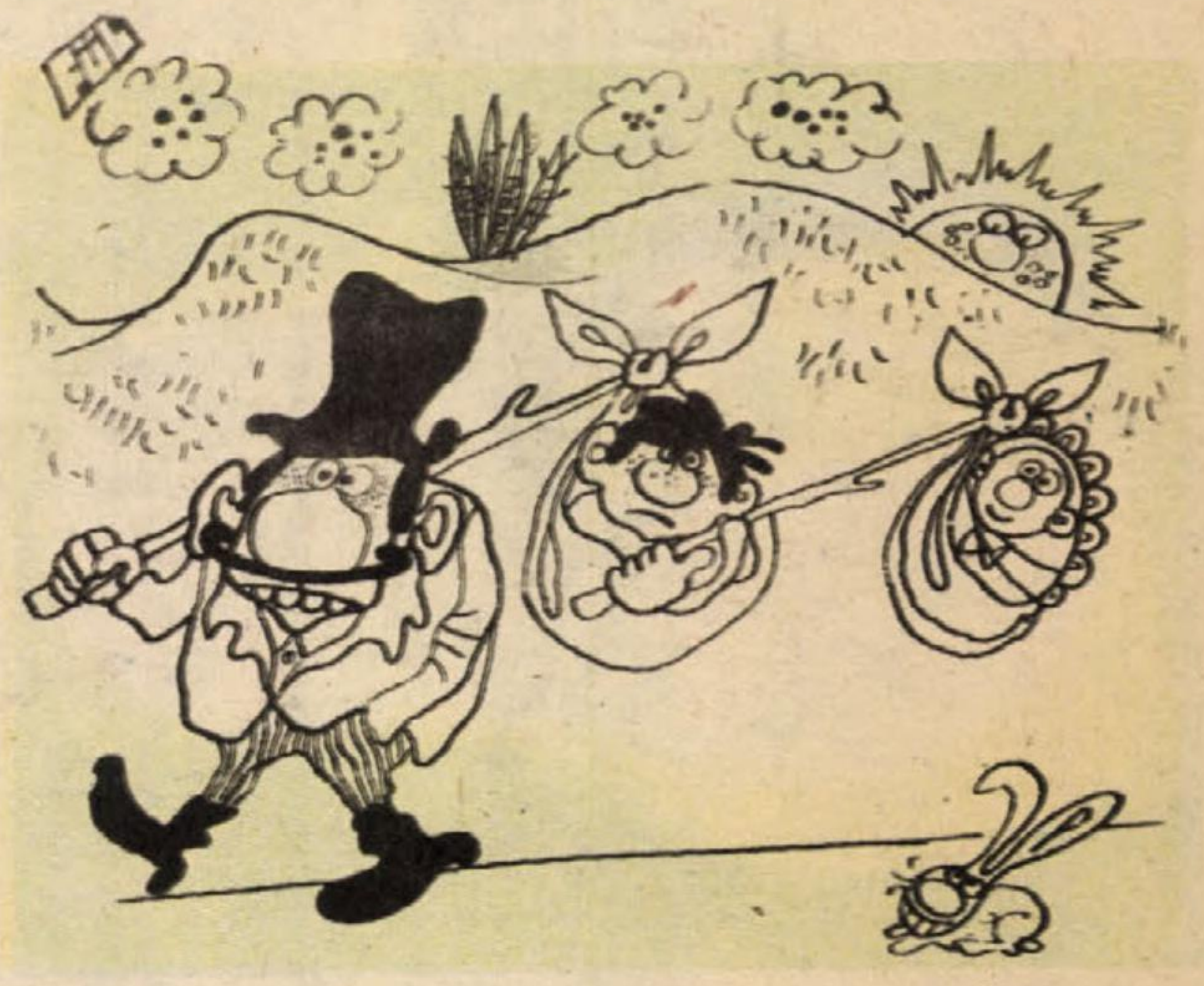

BENJÁMIN

BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI,
VÁRNAI, FÜLÖP,
HEGEDÜS, BRENNER,
DALLOS, SAJDIK

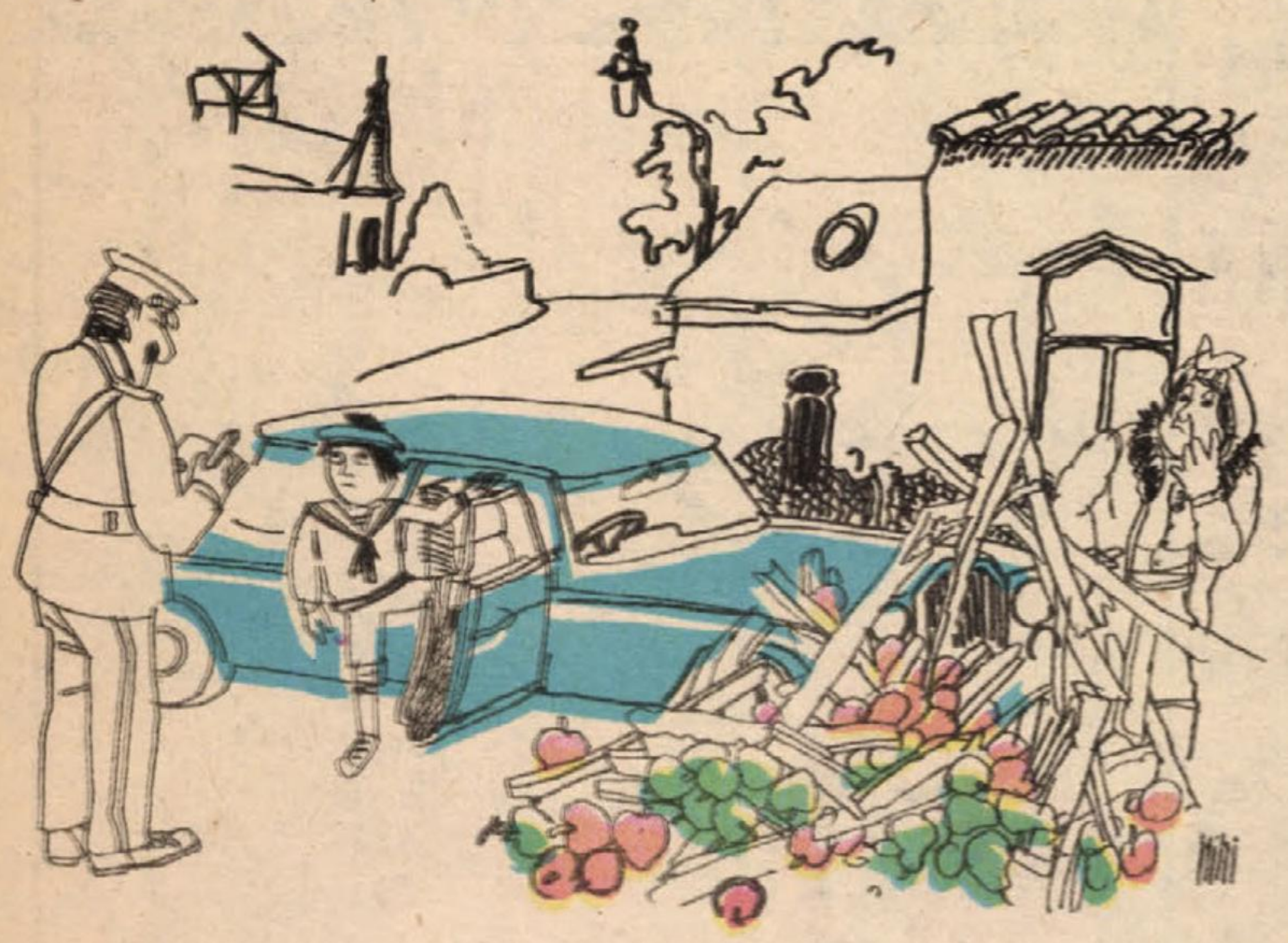

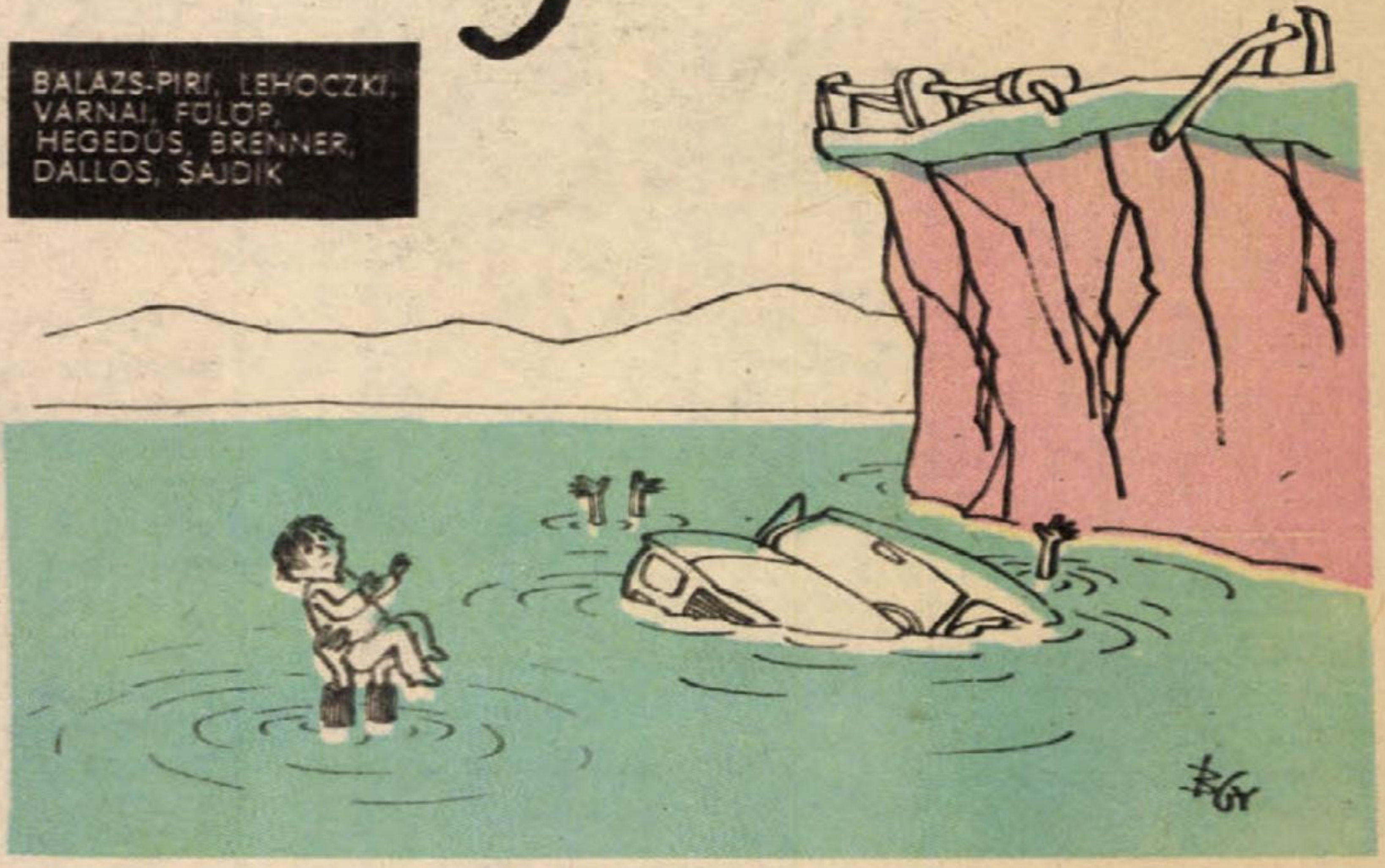

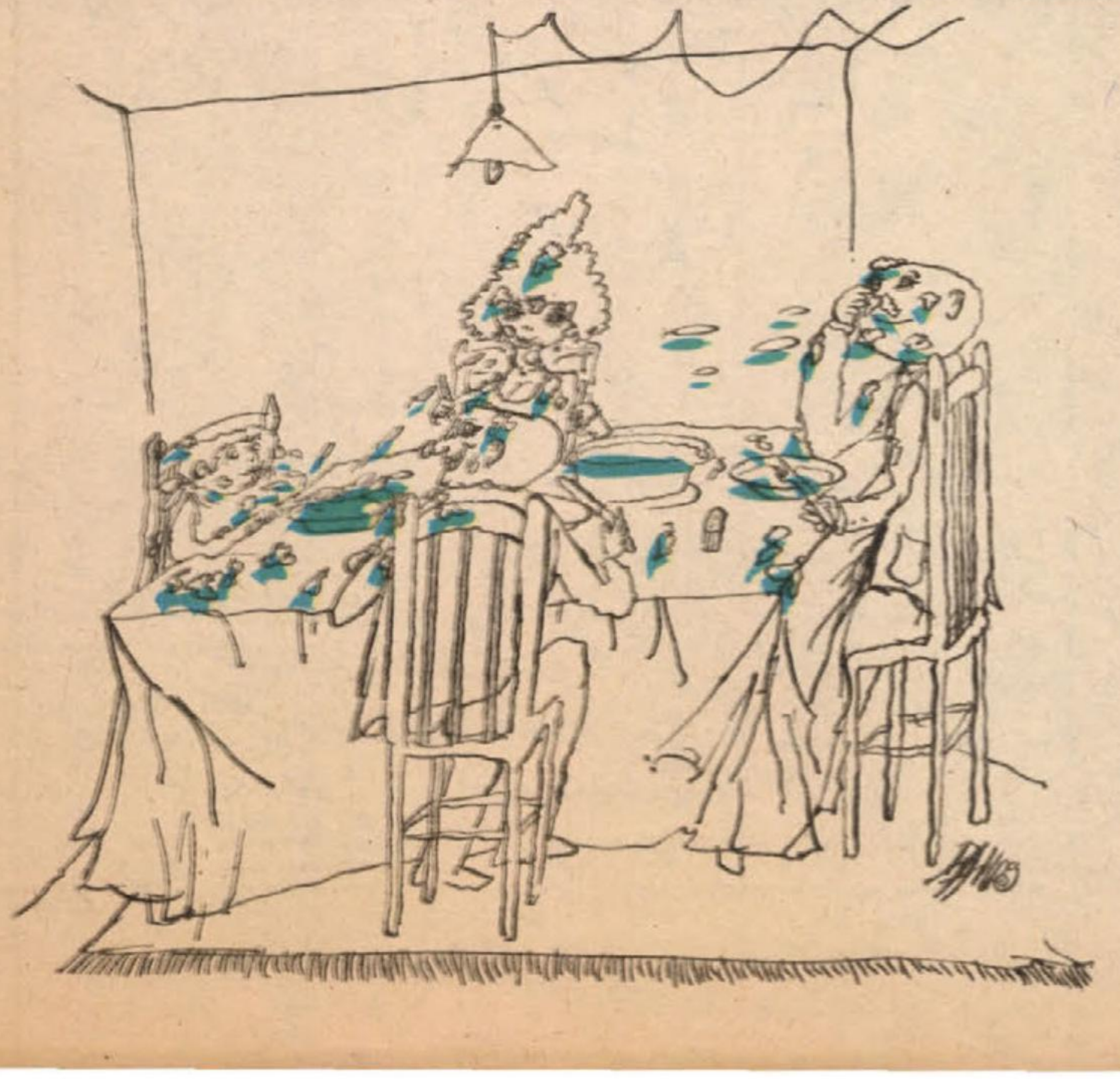

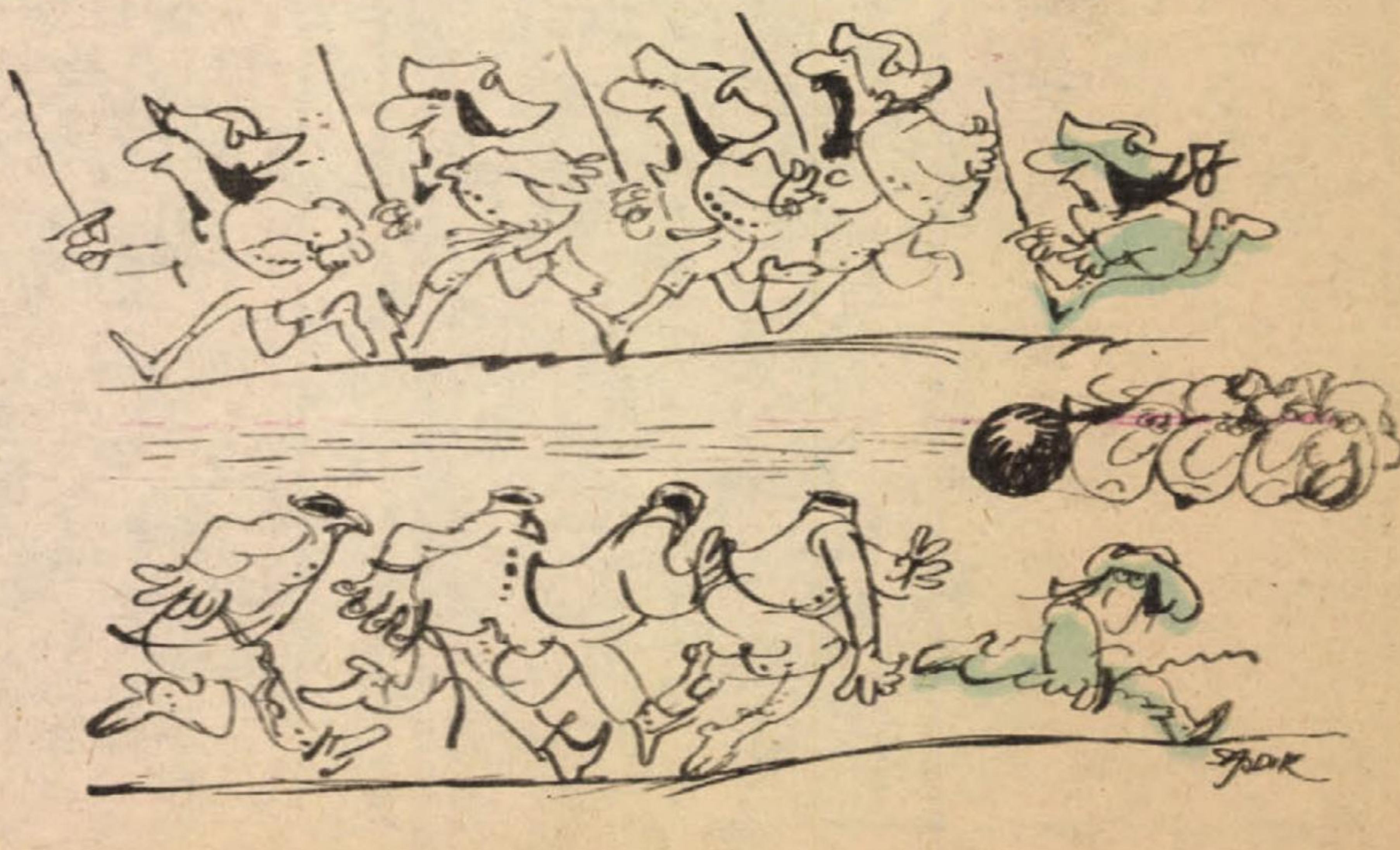

IMPORT HUMOR

EZ IS MŰVÉSZET – AZ IS MŰVÉSZET

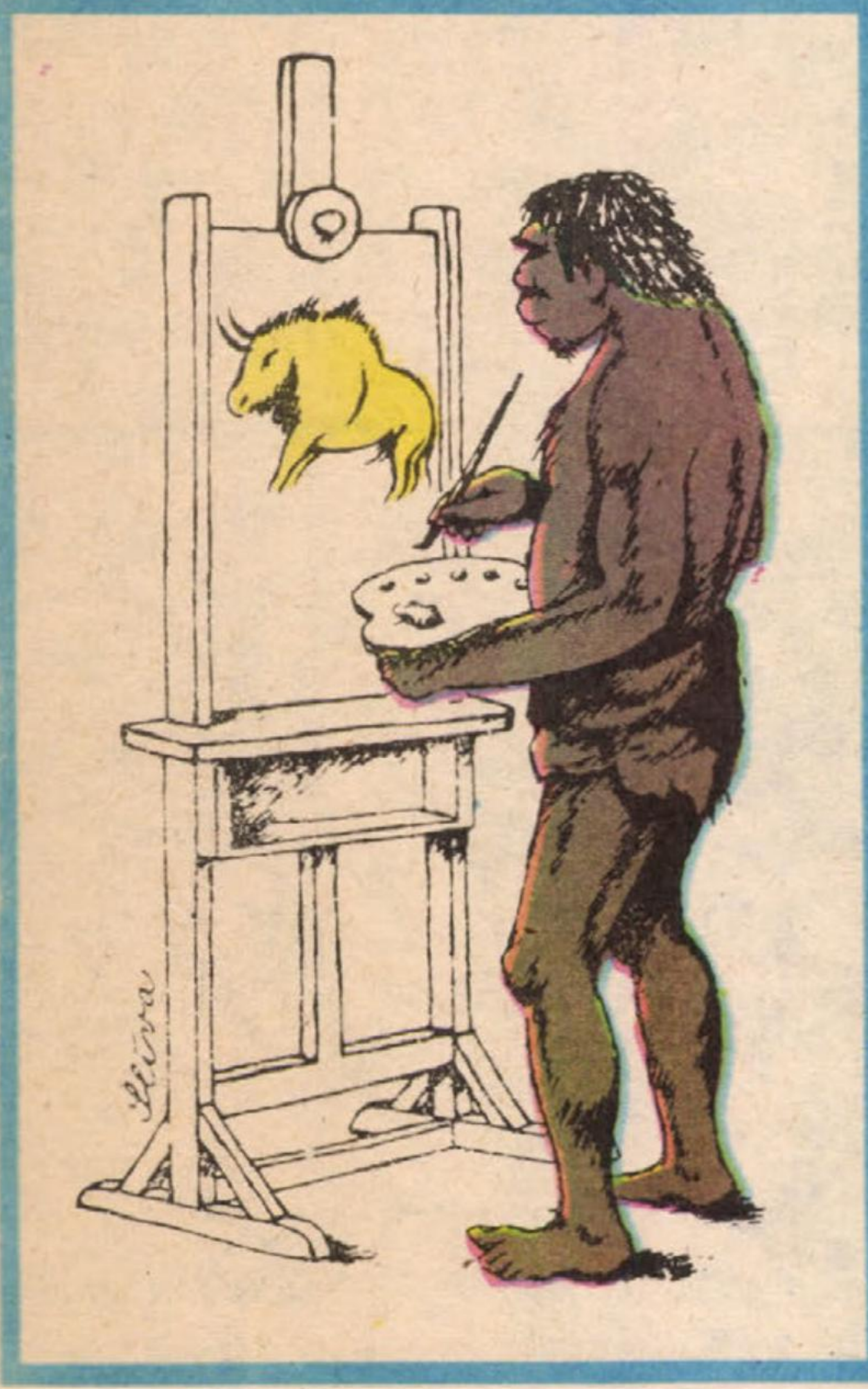

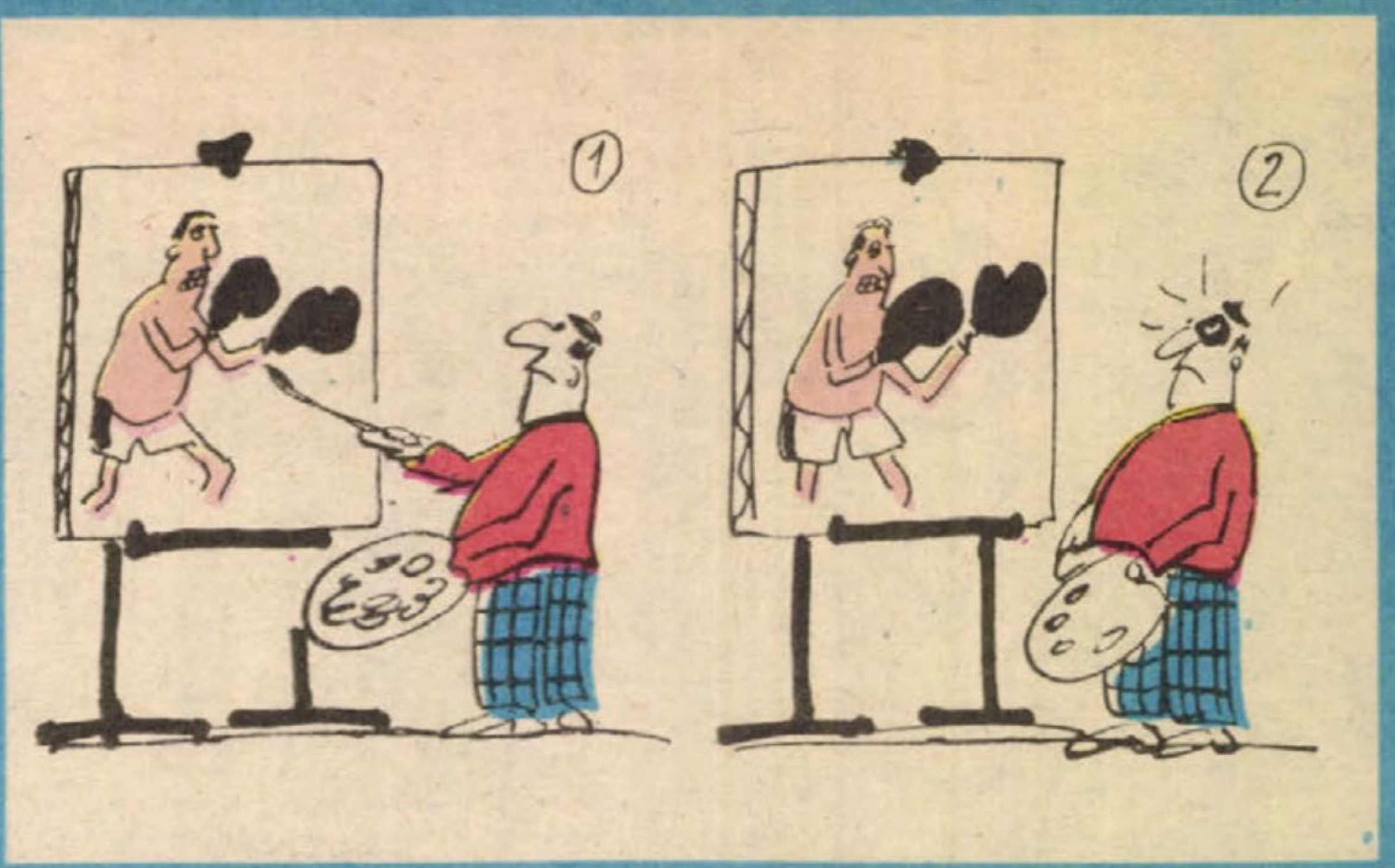

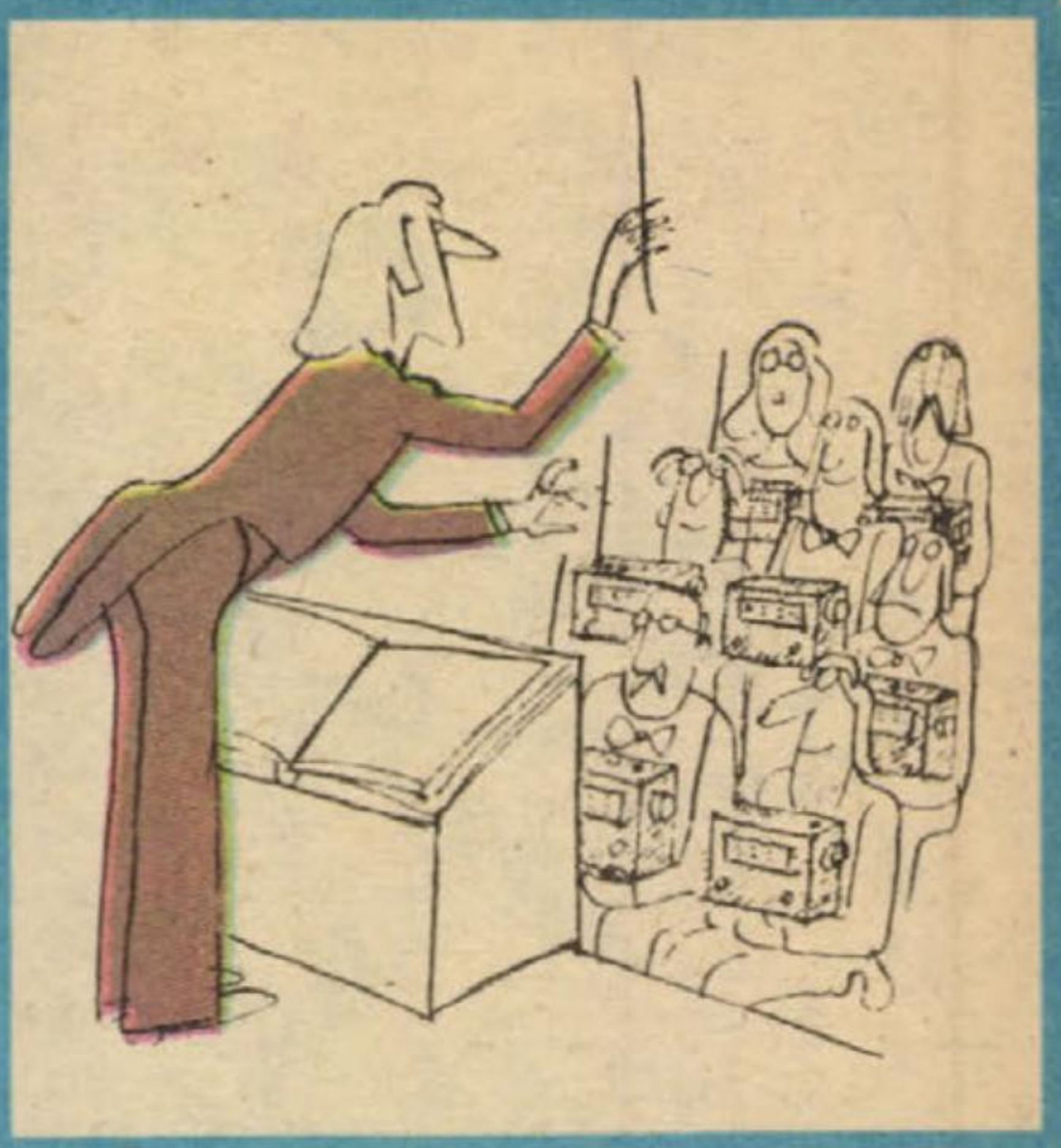

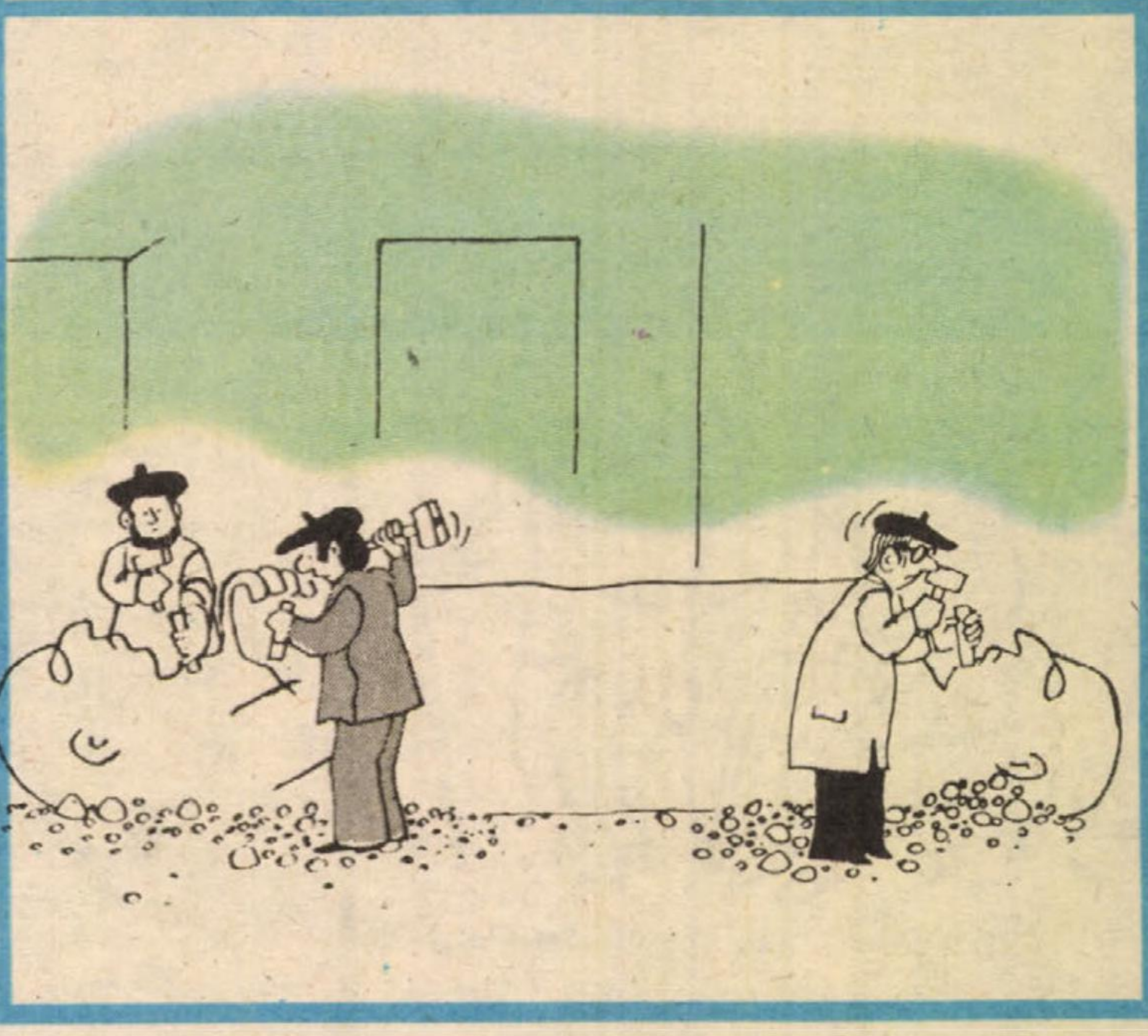

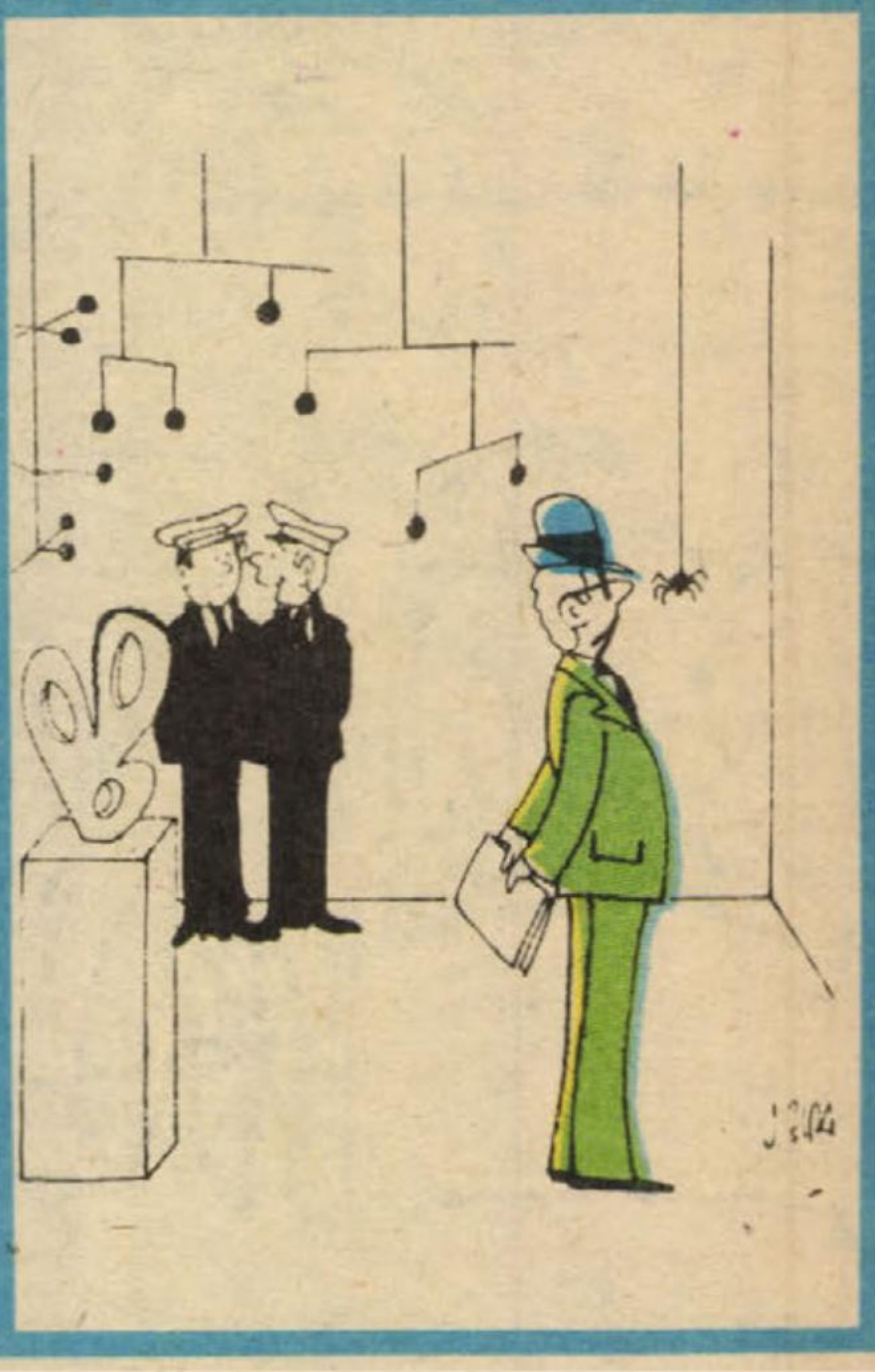

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

CIPŐBOLTOK A FŐVÁROS MINDEN PONTJÁN

Téli női, férfi- és gyermeklábbelik gazdag választékával várjuk Önt szaküzleteinkben.

NŐICIPŐ-SZAKÜZLETEK:

V., Felszabadulás tér 5.
V., Váci utca 8.
V., Kristóf tér 3.
V., Váci utca 23.
VII., Tanács körút 25.
VII., Lenin körút 18.
XIII., Szent István körút 28.

FÉRFICIPŐ-SZAKÜZLETEK:

V., Múzeum körút 3.
V., Petőfi Sándor utca 12.
XII., Magyar Jakobinusok tere 1.

GYERMEKCIPŐ-SZAKÜZLETEK:

IV., Árpád út 54.
V., Váci utca 28.
VII., Lenin körút 41.

NŐI KÉNYELMI CIPŐKET ÁRUSÍTÓ SZAKÜZLETÜNK:

V., József Attila utca 22.

KIS- ÉS NAGYMÉRETŰ CIPŐK BOLTJA:

IX., Ferenc körút 5.

VEVŐSZOLGÁLAT: 326-926

FŐVÁROSI CIPŐBOLT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Idős néni kerül a szemorvos elé. Új szemüvegre lenne szüksége.

— Tessék ide ülni — mondja a doktor —, s olvassa el a betűket, amelyeket azon a táblán lát.

— Drága doktor úr, nem lenne olyan szíves maga elolvasni, nekem már olyan gyenge a szemem...

A hosszú előadás után az igazgató leteszi az utolsó papírlapot is, s szétnéz a teremben. Megkérdezi:

— Kartársak, elég világos amit mondtam?

Egy hang az utolsó sorból:

— Nem, de nehogy megismételje!

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

KIS TÉVÉ, NAGY ÖRÖM!

A RAVILL KARÁCSONYI AJÁNLATA
A TC 1620-* MINI VIDI TELEVÍZIÓ
KIS MÉRETŰ, SZÉP KIVITELŰ,
KIS SÚLYÚ, 4 NYOMÓGOMBBAL
PROGRAMOZHATÓ, ÁRA 4900 Ft.
KAPHATÓ
A RAVILL ELEKTRON SZAKÜZLETEIBEN

Aszongyák

hogy olyan város épül a kanadai Ontario tartományban, melybe gyerekekkel tilos beköltözni.

Érdekes, hogy mindennek van határa, minden országnak van határa, minden tartománynak van határa, még a kanadai Ontario tartománynak is, csak az ember bornírtságának nincs határa, vagy az idegen szót mellőzve, mindennek van korlátja, csak az emberi korlátoltságnak nincs korlátja, hiszen ettől az ontariói kezdeményezéstől már csak egy lépés addig a városig, amelybe se gyereknek, se felnőttnek nem lenne szabad beköltöznie, igaz, hogy bizonyos szempontból ez nem is volna olyan rossz, ennek a városnak nem szennyezné senki a levegőjét, nem szemetelnék tele az utcáit, egy ilyen lakótlan városban (a fogalom egyelőre még újszerűen hangzik, de meg lehet szokni) nem lennének pofozkodó fő- és albérlők se, nem tántorognának részeg emberek az utcákon, az üzletekben (amelyekre természetesen ki lenne írva, hogy vevőket nem szolgálunk ki) nem lenne tolakodás, a járműveken, amelyek nem közlekednének, nem lenne lökdösődés és így tovább és így tovább.

Egyáltalán, milyen harmonikus lenne minden, ha azok az ötletes ontariói vállalkozók bevezetnék az egész Földre a beköltözési tilalmat!

TÜCSÖK és BOGÁR

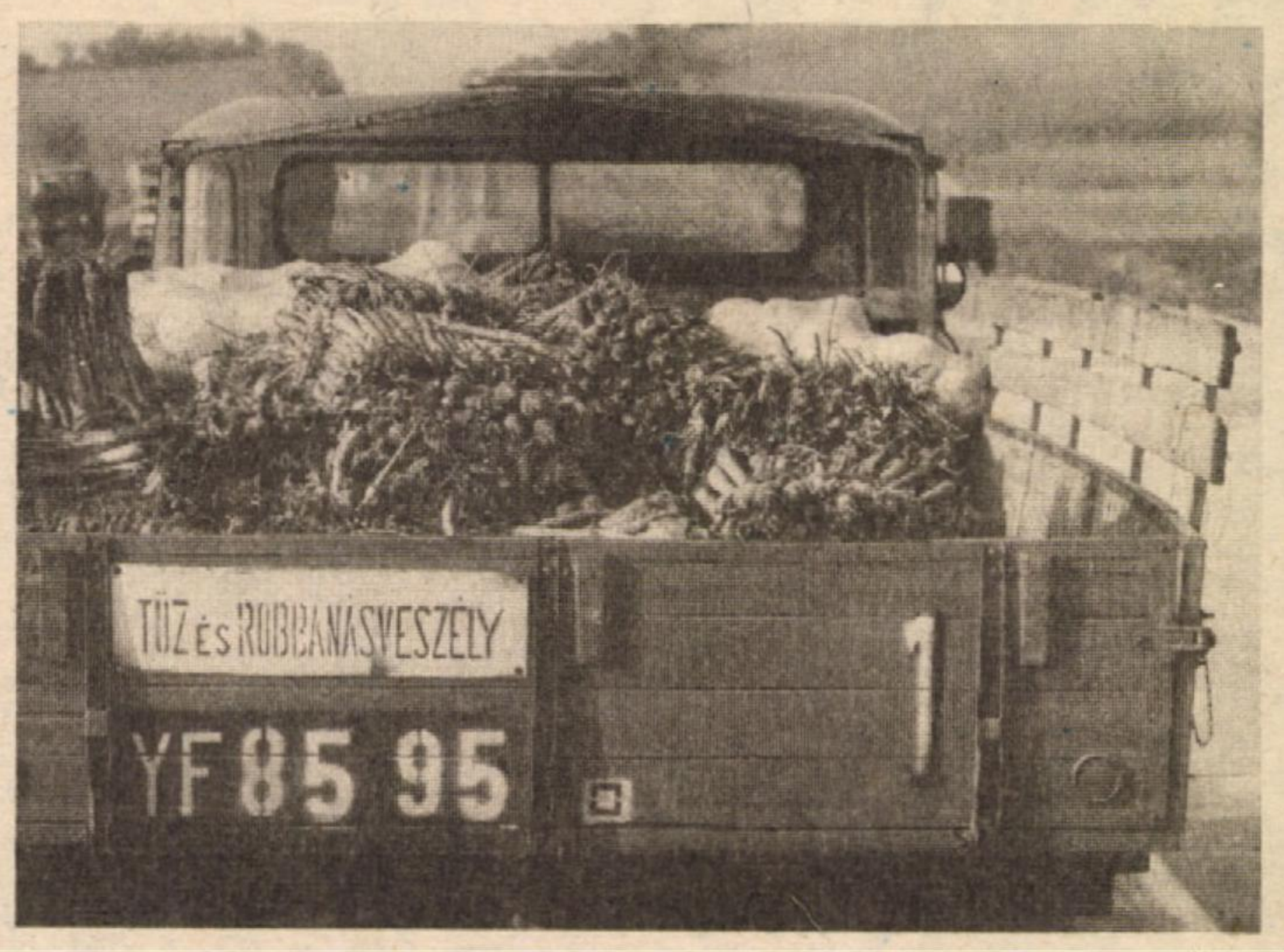

Csak nehogy eltaláljon valakit egy kalarábészilánk vagy egy retekrepesz.

(Csikos Ferenc, szolnoki olvasónk felvetele)

● *FAVÁGÓLÁNY. Munkába állt az első francia favágónő, a 18 esztendős Laurence Hornung. A gundolsheimi fiatal lánynak a szülei is favágók.*

Kérdés: ha Laurence Hornung az első francia favágónő és a szülei is favágók, akkor hányadik francia favágónő lehet a mamája?

(Az Esti Hírlapban lelte Kiss Etele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

tű labdarúgó. Jelenleg az együttes az ötödik helyen áll, négy ponttal a vezető Real Madrid előtt. Kedden lesz a hivatalos beiktatásom.

Hiába, ezek a külföldi csapatok mindent tudnak!

(A Hétfői Hírekből nyírta Császár József)

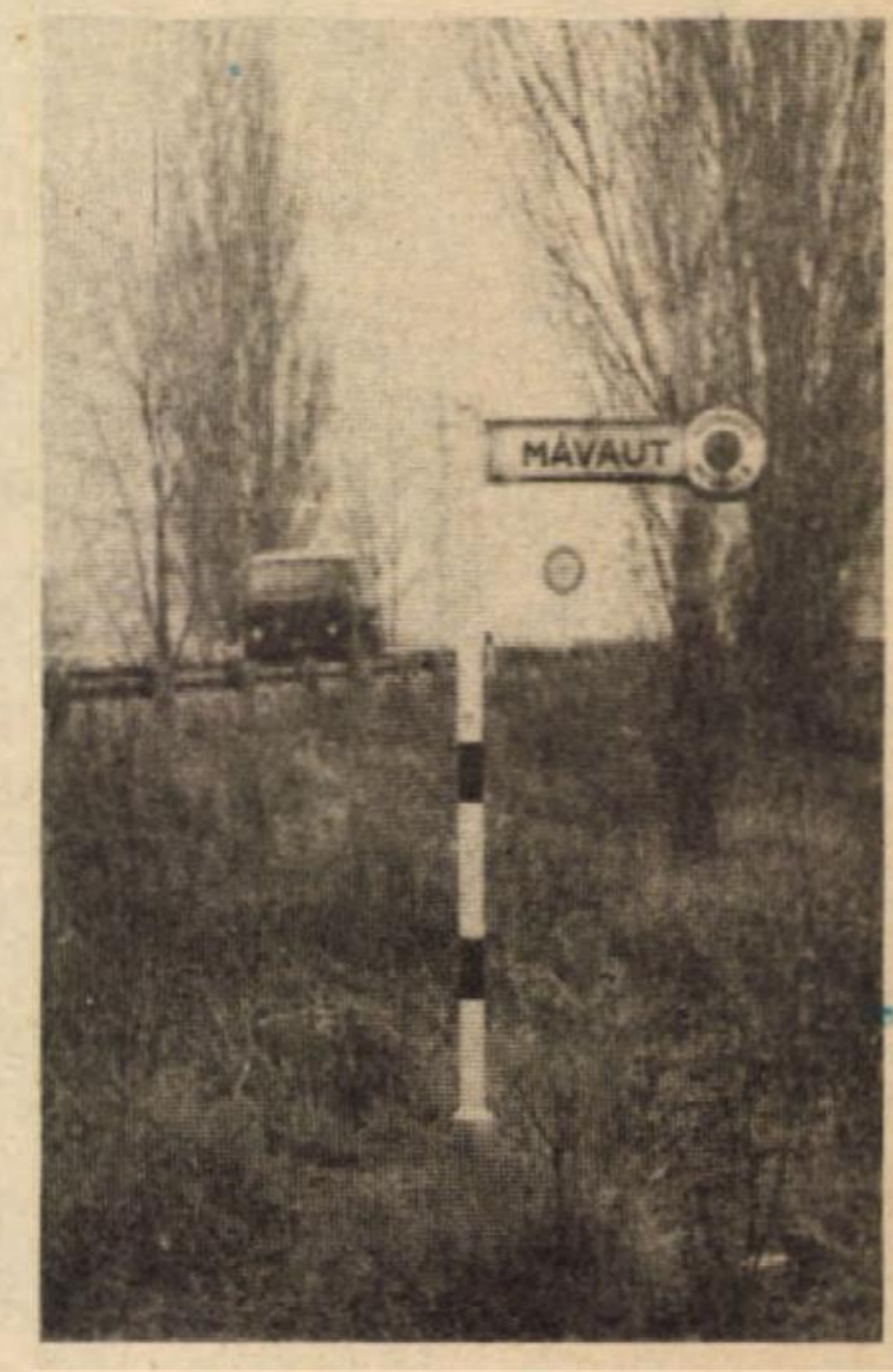

Talán valami új akcióról van szó. Szállj ki és legelj!

(Esztergom mellett fotózta Mátételki András)

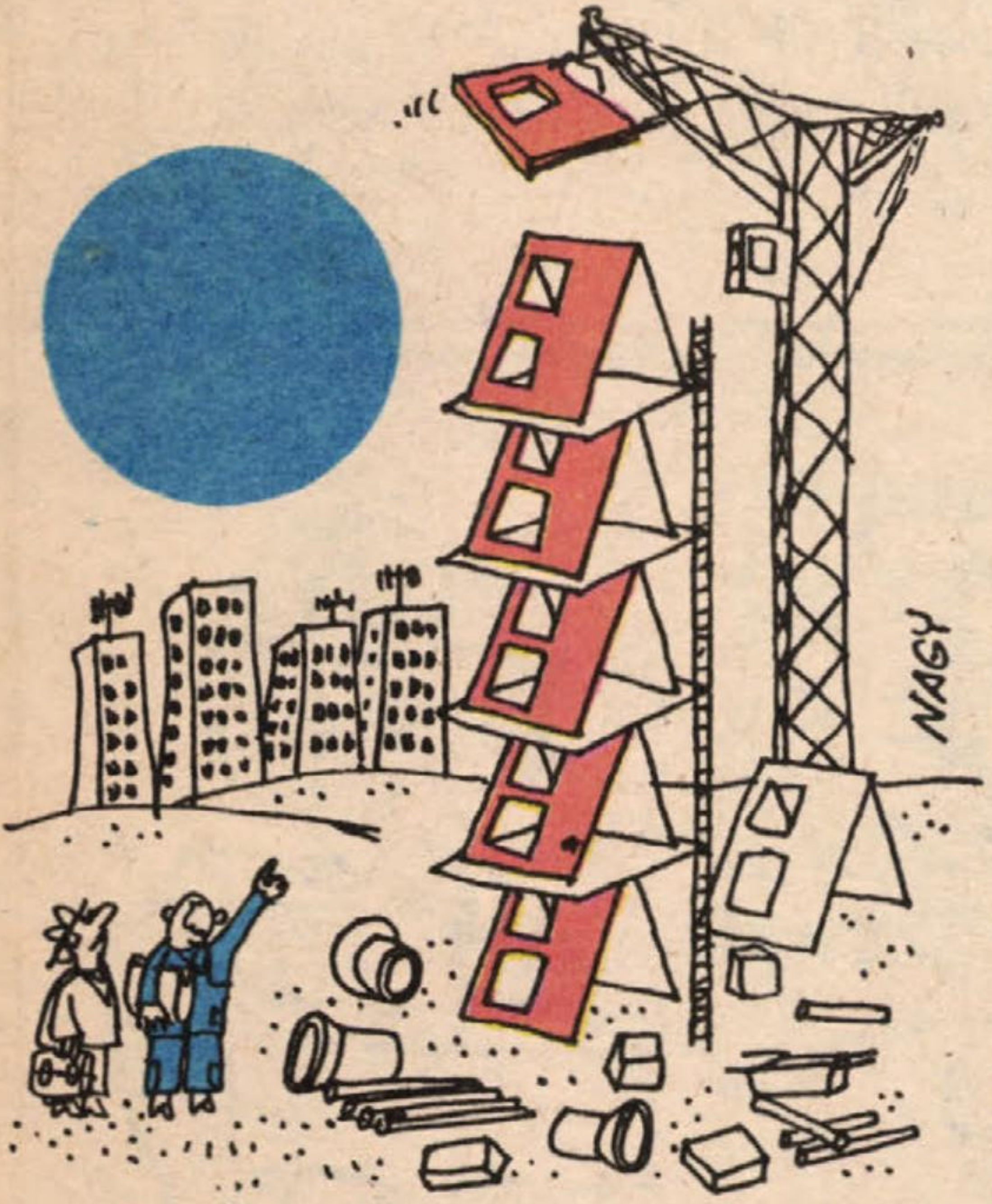

– A lakásgondok gyors megoldására új technológiát vezettünk be . . .

KUKACKALAND

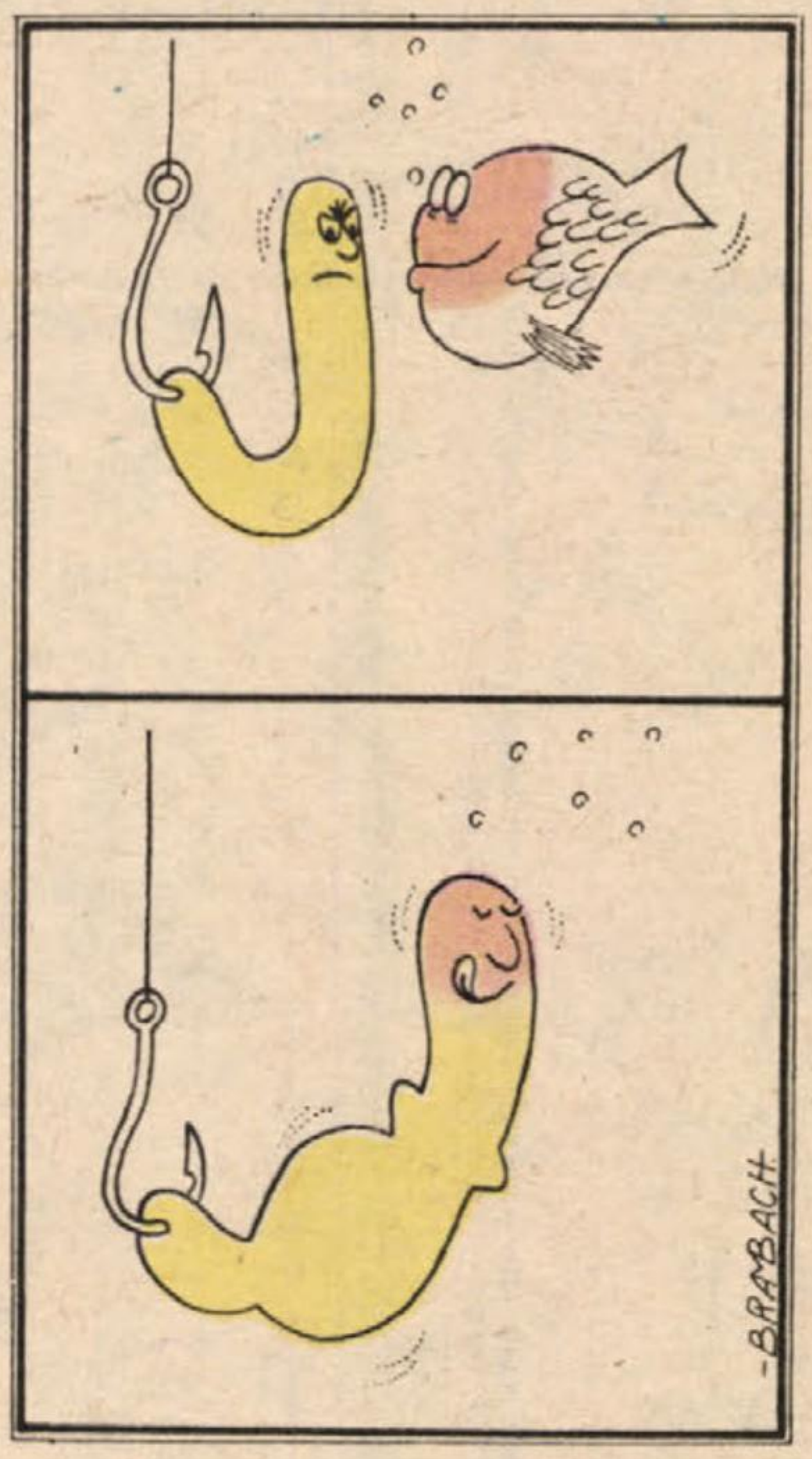

– Szívecském, ne riaszd el a vevőt, csak a kihízott ruháidat akarja felpróbálni! . . .

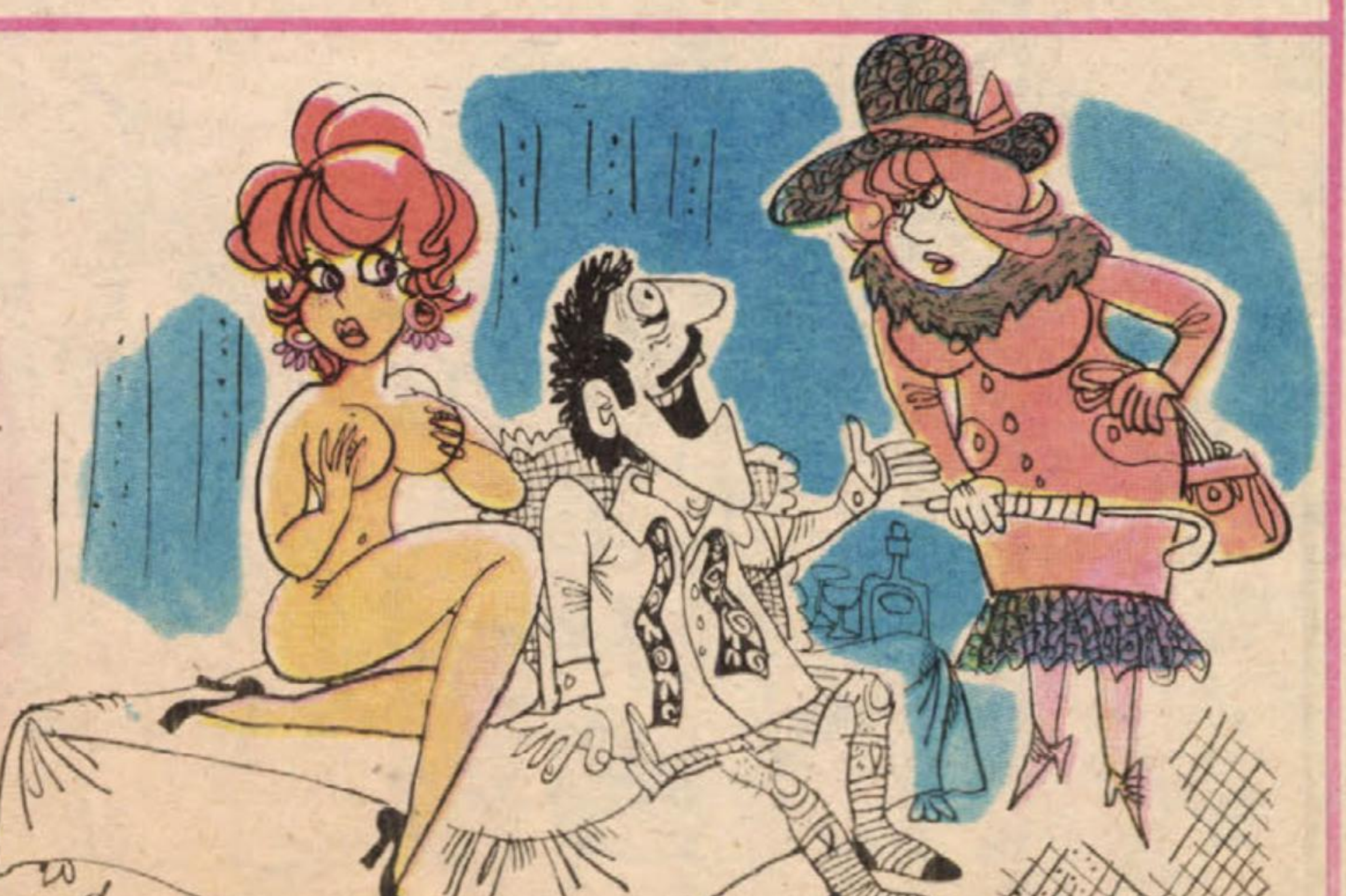

SZILÁNKOK

BÉLYEGGYŰJTŐ

— Vettem a trafikban egy forintos bélyeget. Tudja, mennyi pénzt kapok ezért ezer év múlva?!

FIGYELMEZTETÉS

A fiatalság fogyóeszköz!

VÁLTOZÁS

— Régen a feleségemmel aludtam, most altatóval.

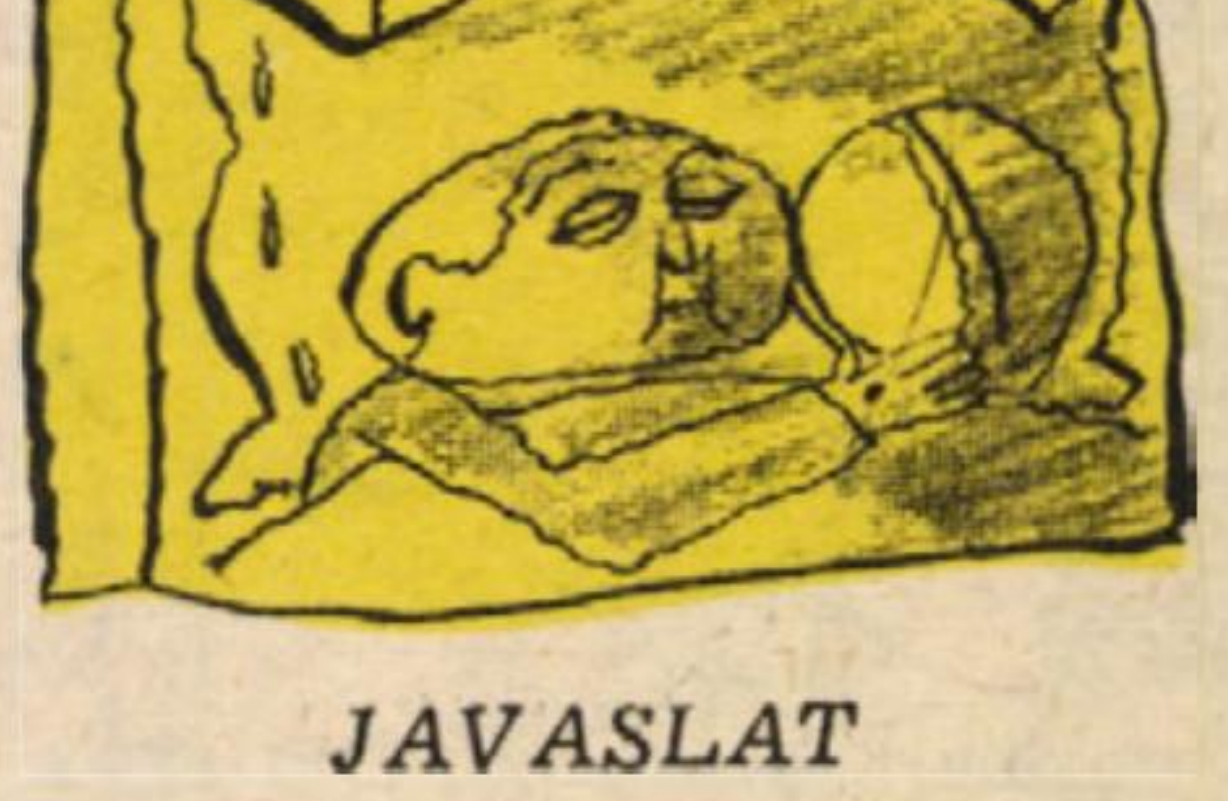

JAVASLAT

A Nap ne süssön egyformán mindenkire, csak arra, aki megérdemli.

MUNKAMEGOSZTÁS

— Döntsük el, hogy melyikünk fogja pofozni a gyermekünket, és melyikünktől kapja a gyengéd, becéző szavakat.

ORVOSNÁL

— Úgy érzem, doktor úr kiszakad a szívem, valahányszor a feleségem beszáll a liftbe és a felvonóval együtt én cipelem fel őt a negyedik emeletre.

HIGIÉNIA

— Mariska néni, törölgesse le a port a szendvicsekről.

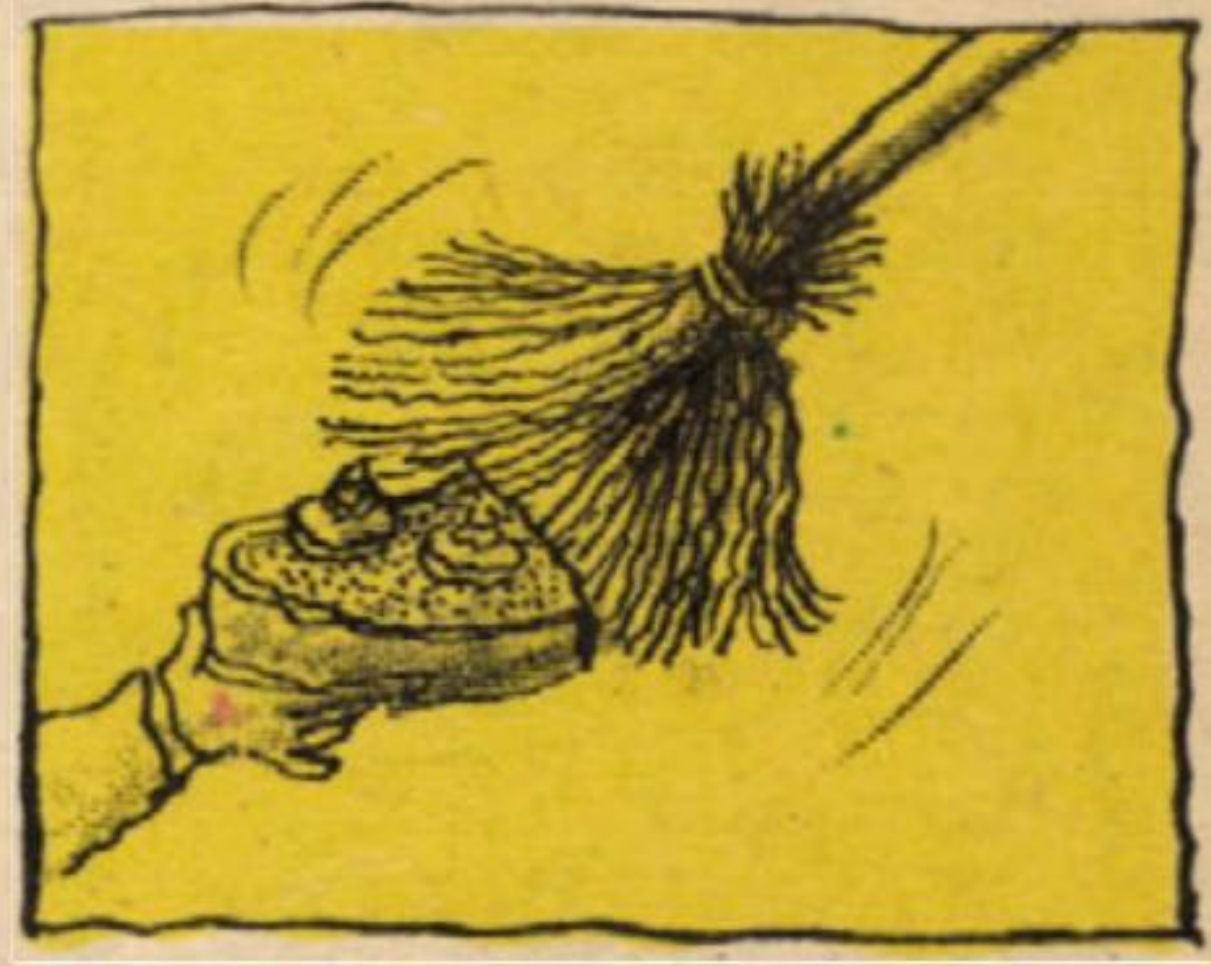

FELHÁBORÍTÓ

— Maga parizert tesz a regénybe könyvjelzőnek? Tegyen bele téliszalámit. Az tovább eláll.

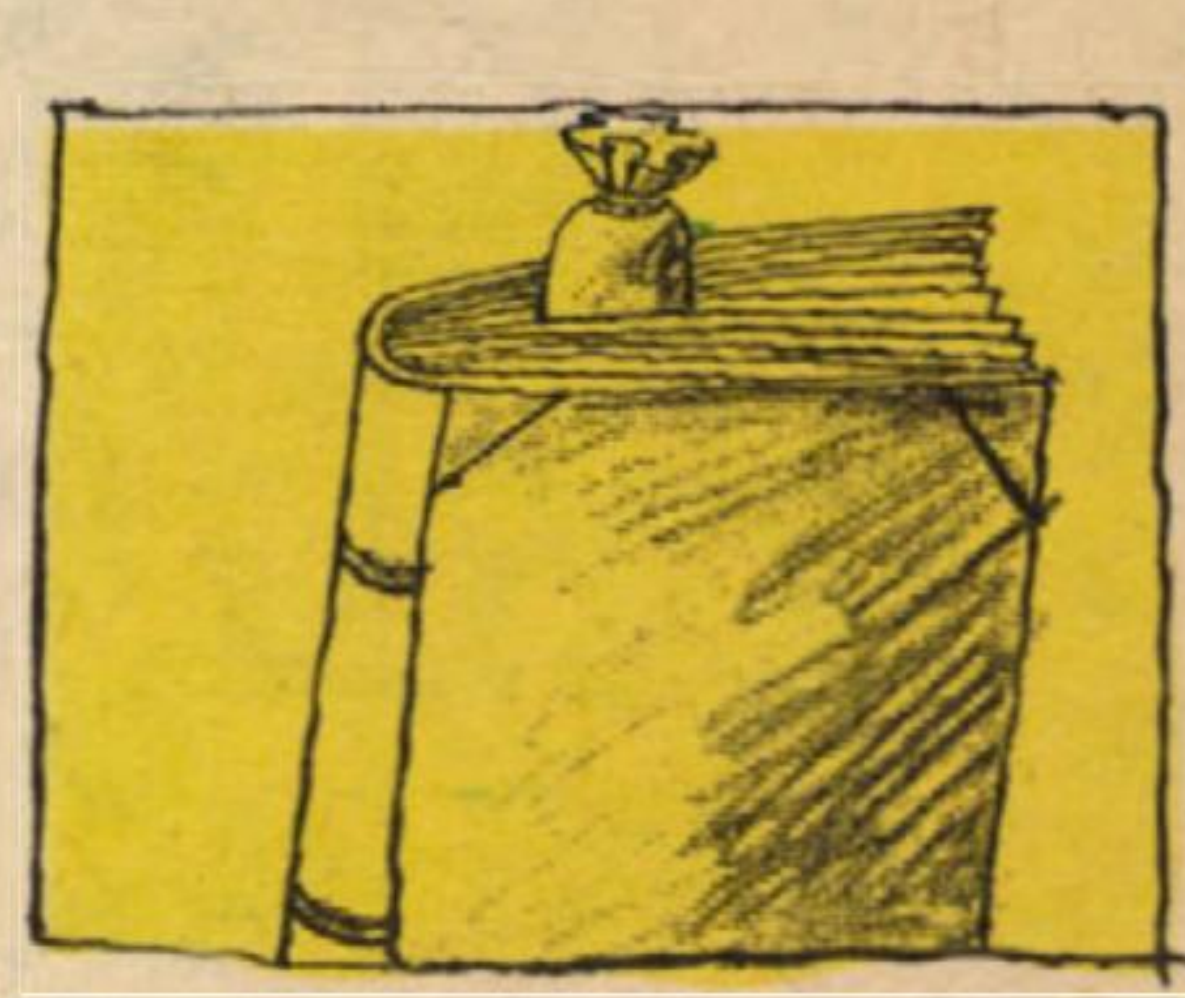

BÜROKRATA

— Tessék parancsolni, itt van az ügyirat, huszonnégy bélyegzővel, ahogy kérni tetszett.

— Kitűnő. Most menjen fel az I. emelet 18-ba, és kérjen egy pecsétet, amellyel igazolják, hogy a szükséges huszonnégy pecsétet megszerezte.

Galambos Szilveszter

NEM SZÉGYELLIK MAGUKAT PUCÉRAN?

bfk

NŐI ÖLTÖZŐ
ŐR

A BUDAPESTI FINOMKÖTÖTTÁRUGYÁR TERMÉKEIT MINDEN ÉVSZAKBAN, MINDEN ALKALOMRA, MINDEN KOROSZTÁLY VISELHETI!

SZERETNÉ, HA ILYEN JÓ KÉPŰ LENNE...

VT TV MODUL

...A TELEVÍZIÓJA?

VÁLASSZA A VIDEOTON MODUL RENDSZERŰ SUPER STAR TÍPUSAIT!

A VIDEOTON modul rendszerű televíziói többféle képcsőmérettel, különféle külső megjelenéssel készülnek. A teljesen tranzisztoros áramkör főbb szerelvényei külön panelokon, „modulokon” kaptak helyet. Ezek a számítógépgyártásban alkalmazott kártyarendszerhez hasonlóan, speciális foglalatok segítségével könnyen cserélhetők. E készülékek fogyasztása csekély, megbízhatóságuk — a hideg üzemmód következtében — rendkívül jó.

---

már csak TARTÓS TEJET kell vennünk az ünnepekre

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT BTV

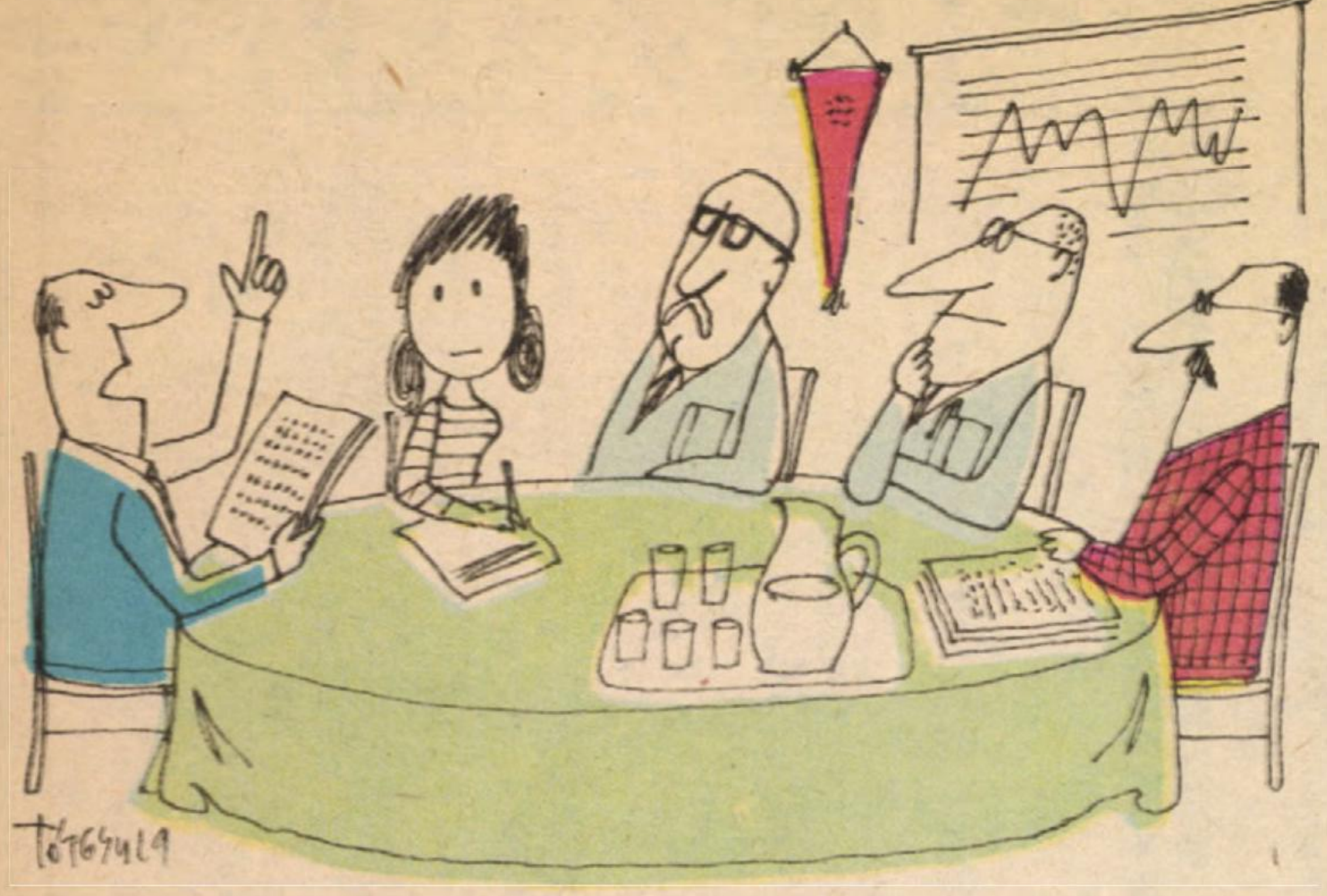

– A jövő évi tervet már nem az ujjunkból szopjuk, hanem lemásoljuk a tavalyit!

ELKÉSZÜLT A LAKÁS

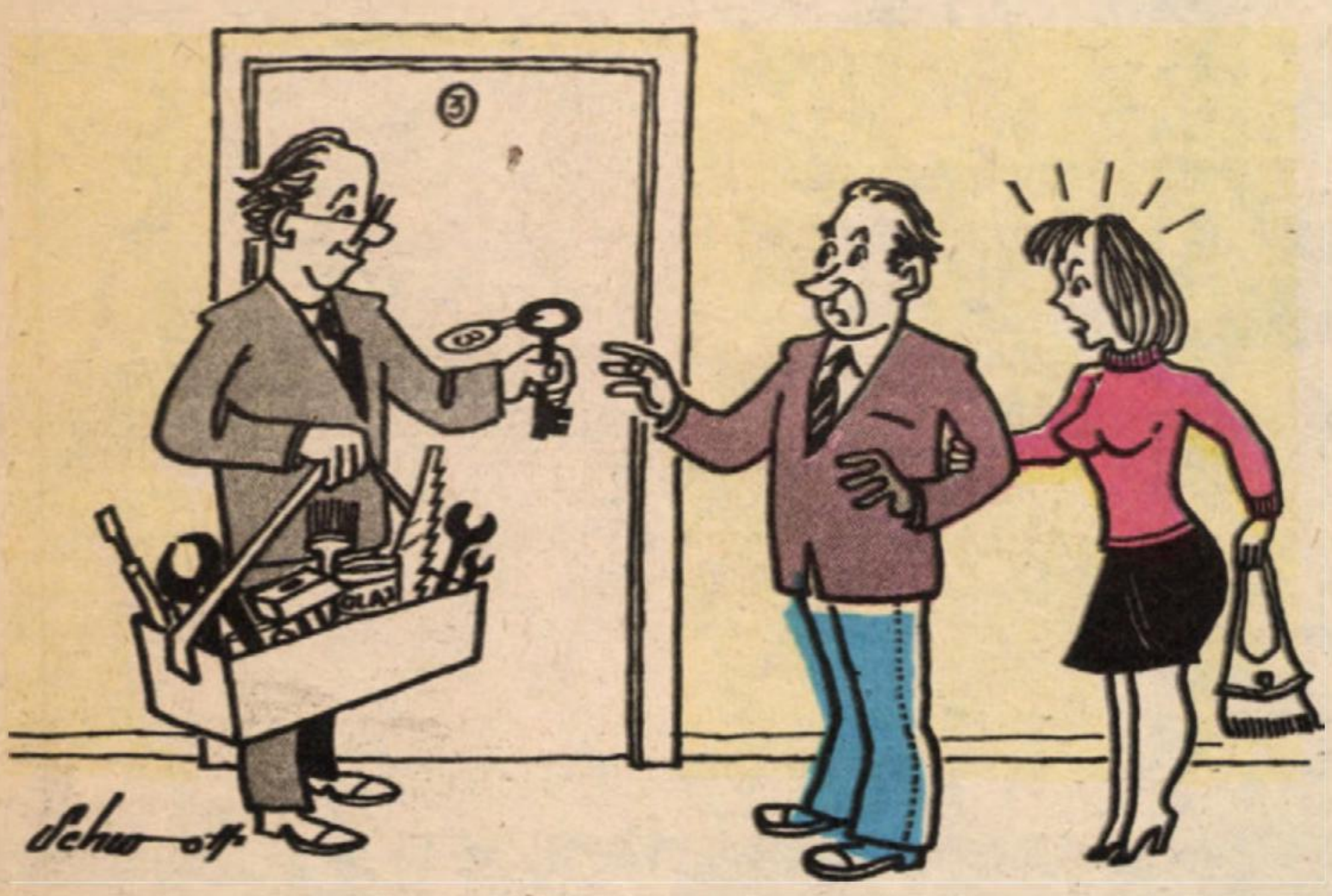

– Ünnepélyesen átadom a lakáskulcsot, és a hozzá tartozó szerszámládát.

ELŐRELÁTÓ REKLÁM

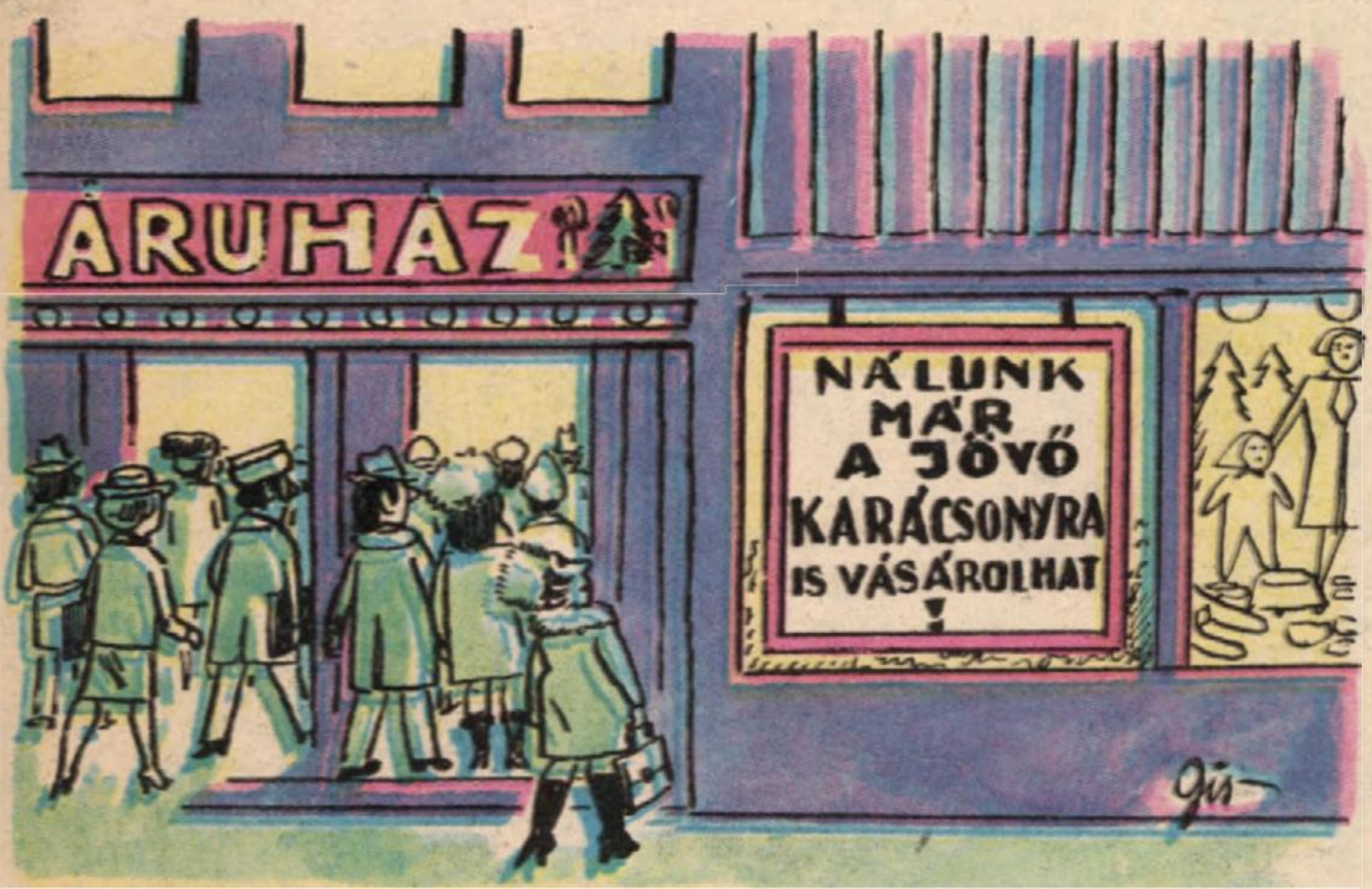
ÁRUHÁZ
NÁLUNK MÁR A JÖVŐ KARÁCSONYRA IS VÁSÁROLHAT!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII.,
Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat,
Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft,
negyedévre 22.50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-50 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A NOVEMBERI (11. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„Honnan tudják, hogy hárommal eszem? Hozzák nekem a legyeket külön!”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Csiszár Ernőné, Répcelak, Dózsa Gy. u. 2. 9653

Galamb Imre, Székesfehérvár, Petőfi u. 2. 8000

Jurányi Ervin, Bp., Krúdy Gy. u. 12. 1088

A NYEREMÉNYEKET POSTÁN KÜLDJÜK EL.

KONCERTEN

Klovácsné oldalba böki a koncerten mellette ülő férjét és azt súgja neki: — Vízszintes 1! — Függőleges 12 — válaszolja erre a férje. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Gyümölcs
13. Az erdélyi román jobbágyok felkelésének egyik vezére volt 1784-ben
14. Szíria és Egyiptom császárnője volt az ókorban
16. A gabona betakarításában vesz részt
17. A halálig tart
18. Punktum, vége, kész
20. Politikai párt az NSZK-ban
22. R. M.
23. Mexikó egyik ősnépe
24. Nobel-díjas német fizikus
25. Érettségin kell felelni rá
28. Japán egyik legnagyobb városa
30. A tartója valaminek
31. Mostanában, az utóbbi időben
33. Angol filozófus, Kantra is hatást gyakorolt
34. Síremléke a Rózsadombon található
35. Francia ezredes
37. Köztársaság Dél-Amerikában
38. Sír
39. Női név
40. . . . abszurdum
42. A görög istenek itala volt
44. Nem igazi
45. Soha — németül
47. Angol pálinka
48. Ausztrália legismertebb állata
52. Finom gyapjúszövet (és indiai állam)
54. Harun al Rasid kedvelt öltözéke volt
55. Világrész
56. Több dán király neve volt
57. Tanít, oktat
59. Csekélységem
60. Férfinév
61. Háziállat

FÜGGŐLEGES

2. Minden szempontból beszámítható
3. A művészetek egyike
4. Fémből készült huzal
5. Egyiptomban honos gázlómadár
6. A Különös házasság írójának monogramja
7. Az USA egyik állama, melyet a cári kormánytól vásárolt 1867-ben
8. Végzet, fátum
9. Fedák Sári beceneve
10. Hónap rövidítése
11. Kína vezére volt
15. Német iparváros, melyet 1937-ben Hamburggal egyesítettek
19. U. É. S.
21. Egypúpú teve
23. Székesfehérvár neve az ókorban
26. A láb egyik része
27. Ragozott névmás
29. A vízsz. 13 első betűi
32. Itt semmisítette meg Nelson Napóleon hajóhadát
33. Kína második legnagyobb folyója
35. A körző „beceneve”
36. Lapunk monogramja
38. Igekötő
41. Portugál tengerész és felfedező a 15-ik században
43. T. N.
46. Az „esni” ige egyik alakja
49. Nagy zeneszerzőnk
50. N. U.
51. U. A. K.
53. Hasonlításban szereplő szó
54. Mélyedés az út mentén
56. A fordítottja: farmermárka
58. Szófaj, mely többnyire történést fejez ki
60. Igekötő
62. Biztonsági Tanács

1 N	2 É	3 Z	4 D	F	5 I	A	6 M	7 A	8 S	9 Z	10 O	11 M	S	Z
12 E	P	E	R	■	B	■	13 K	L	O	S	K	A	■	É
14 Z	E	N	O	B	I	15 A	■	16 A	R	A	T	O	■	D
17 É	L	E	T	■	18 S	L	19 U	S	S	Z	■	20 C	21 D	U
22 R	M	■	■	23 A	Z	T	É	Z	■	24 A		E	R	N
25 T	É	26 T	27 E	L	■	28 O	S	A	29 K	A	■	30 T	O	K
31 U	J	A	B	B	32 A	N	■	■	L	■	33 H	U	M	E
34 G	Ü	L	B	A	B	A	■	35 C	O	36 L	O	N	E	L
Y	■	37 P	E	R	U	■	38 R	I	■	39 M	A	G	D	A
40 A	41 D	■	42 N	E	K	43 T	Á	R	■	■	N	■	44 Á	L
45 N	I	46 E	■	47 G	I	N	■	48 K	49 E	50 N	G	51 U	R	U
52 K	A	S	53 M	I	R	■	54 Á	L	R	U	H	A	■	D
55 Á	Z	S	I	A	■	56 E	R	I	K	■	57 O	K	58 I	T
R	■	59 É	N	■	60 L	E	O	■	61 E	62 B	■	■	G	■
V	O	L	T	F	E	L	K	E	L	T	E	N	E	D

SZERÉNYSÉGRE INTŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Mások hibáit azért látjuk tisztán, mert bennünk is megvannak.

200—200 forintot nyert:

Zákányi László, Sopron, Hegyhát u. 4. 9400
Rácz Zsigmondné, Szeged, Mérey u. 6/c. 6722
Juhász Béláné, Komló, Pécsi út 51. 7300

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

5 db

Hegedűs István rajzai

MESEBELI ANYOKA

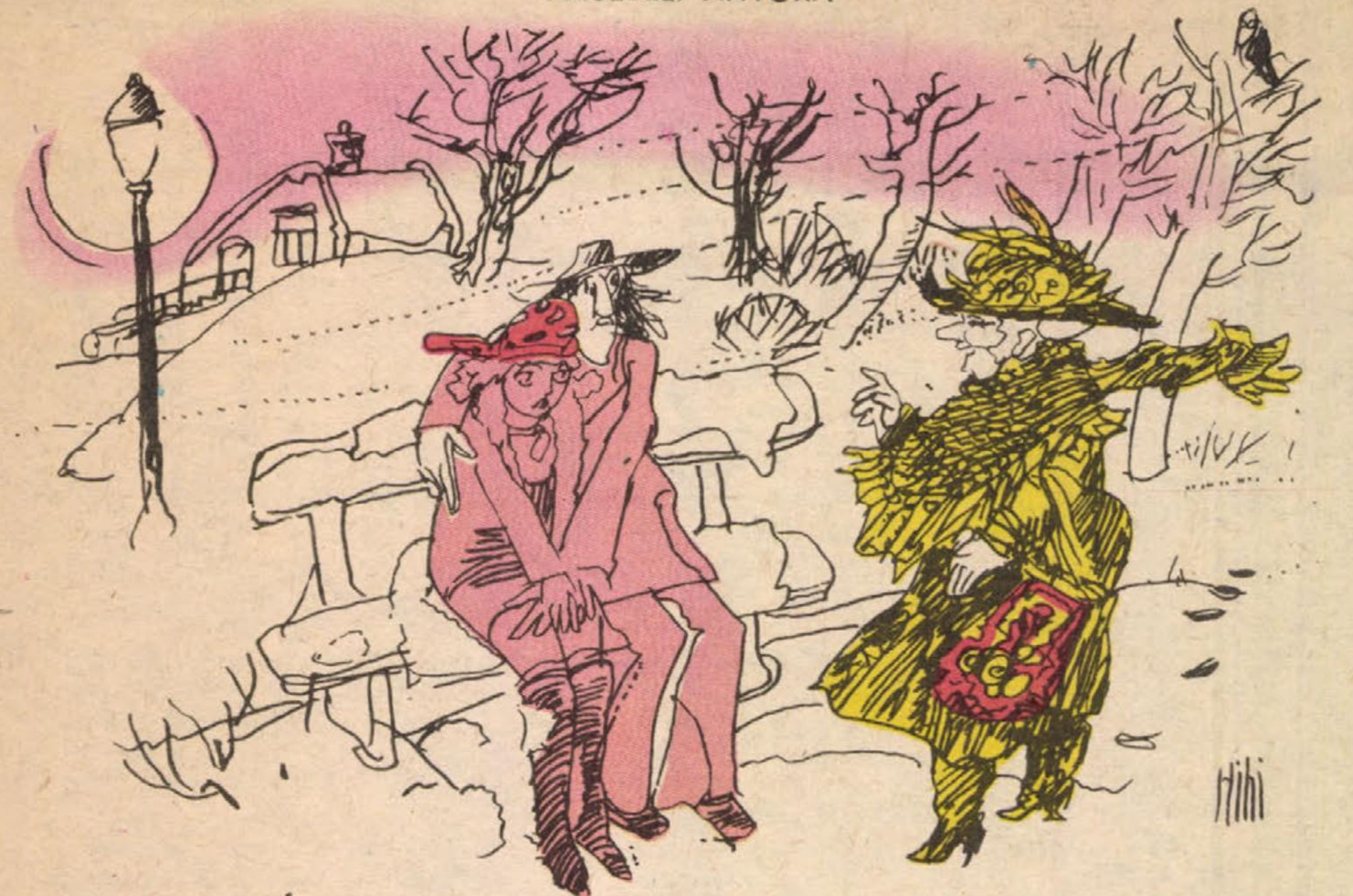

– Van egy kiadó szobám reggelig...

STÍLUSOSAN

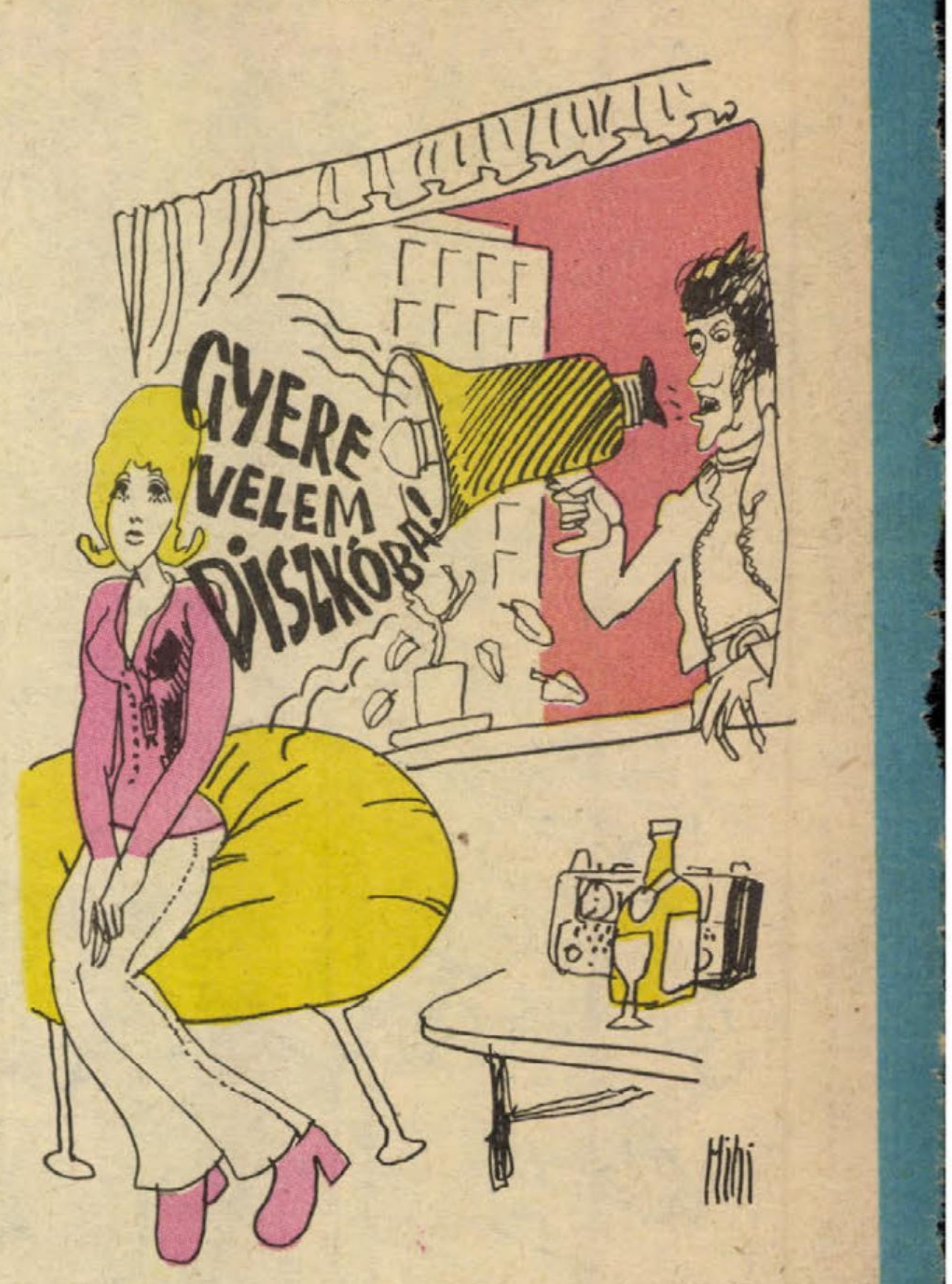
GYERE VELEM DISZKÓBA!

SARKANTYÚS CSIZMA

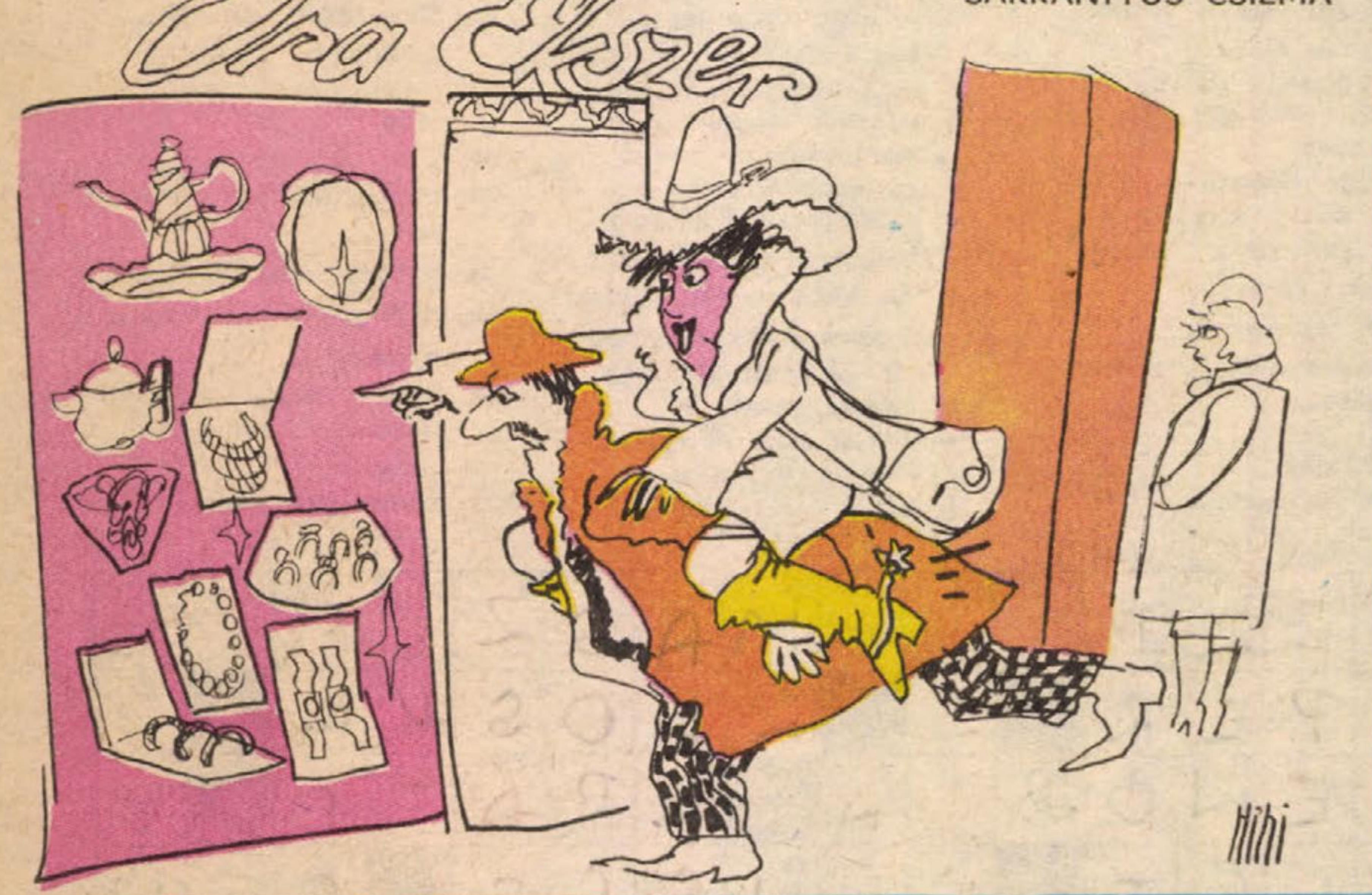

PESTI YELLOWSTONE

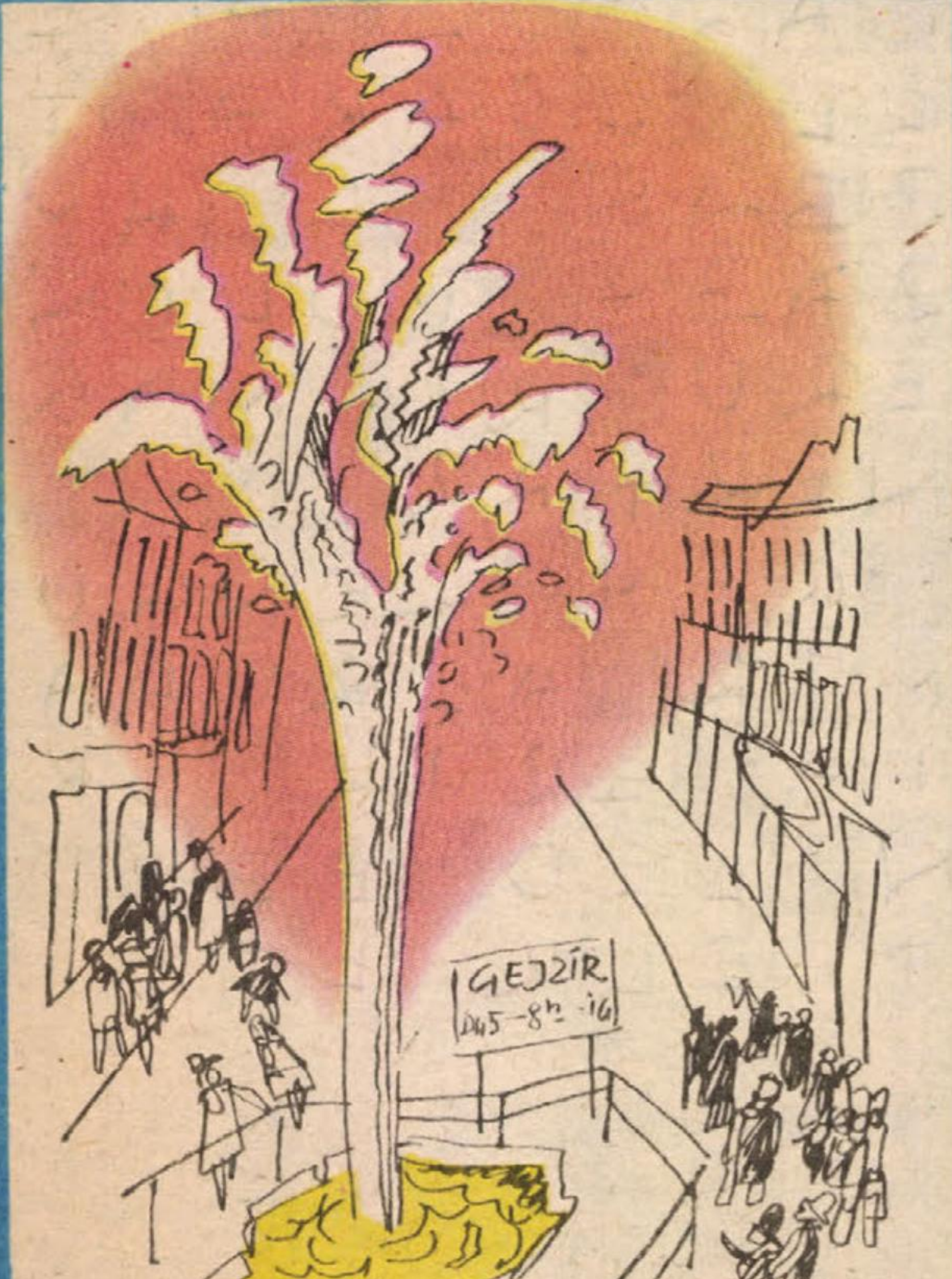
GEJZÍR
1445 -8h -16

VÁROS-RENDEZŐ

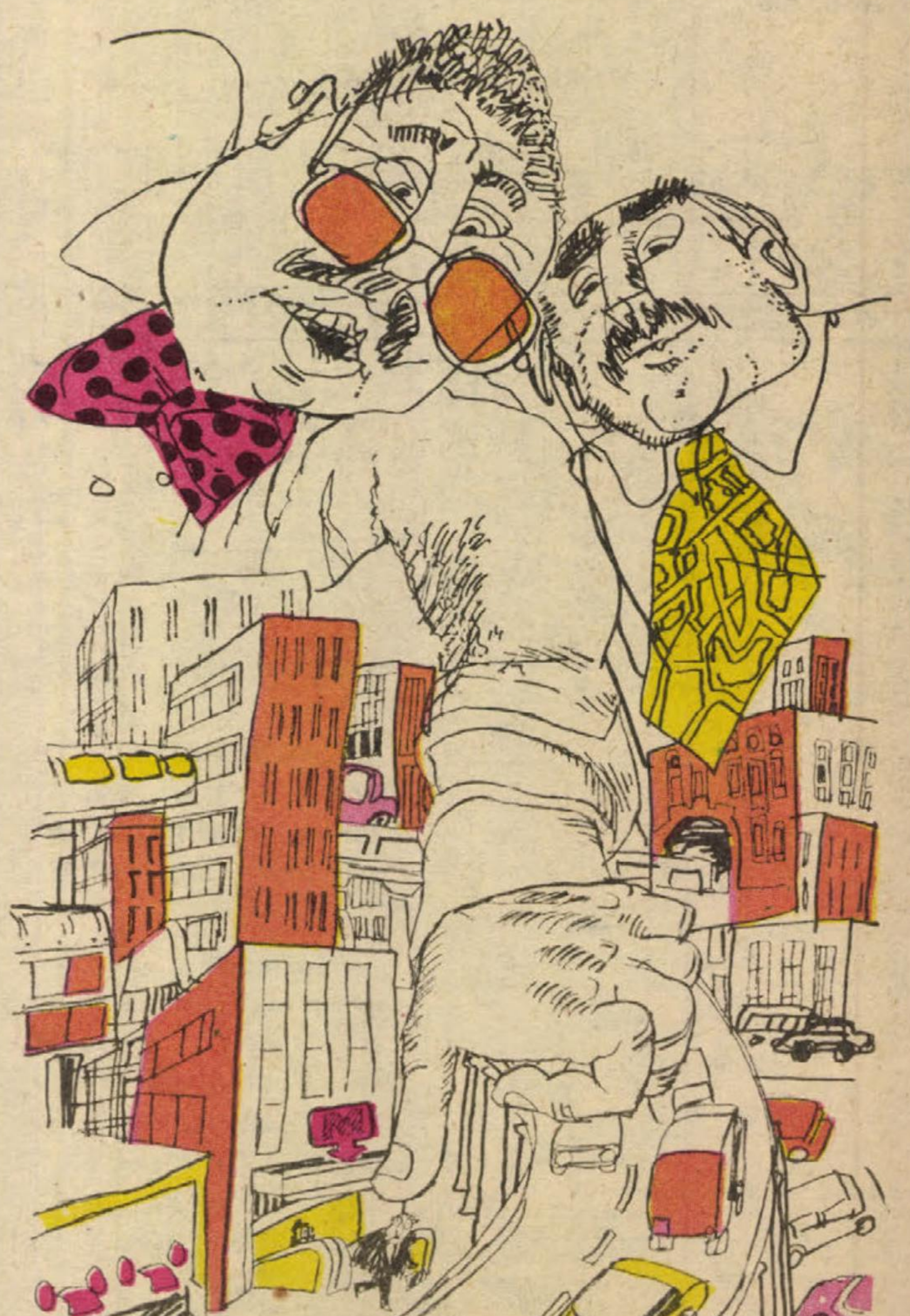– Nem akarok többé gyalogost látni!